Podnikání (od 18.3.2018)

Autor: Jiří Kalina

Předchozí díly:
I. 40 dnů do 17.2.2017 - http://jkali.cz/data/40_dnu_do_17_2_2017.pdf
II. Další poznatky a události po 7.3.2017 - http://jkali.cz/data/po_7_3_2017.pdf
III. Úvahy - http://jkali.cz/data/uvahy.pdf
IV. JKali framework (nedokončeno) - http://jkali.cz/data/jkali.pdf
V. Projekt Eden (nedokončeno) - http://jkali.cz/data/eden.pdf
VI. Veřejná komunikace nad problémy společnosti jako esej - http://jkali.cz/data/verejna_komunikace_jako_esej.pdf
VII. Podnikání (od 31.1.2018 do 17.3.2018) - http://jkali.cz/data/podnikani.pdf

Dodatky:
Umění (odkazy na hudbu) - http://jkali.cz/data/umeni.pdf
Zajímavosti ze světa - http://jkali.cz/data/udalosti_ze_sveta.pdf
Videa - http://www.jkali.cz/data/video

Obsah

18.3.2018	Počátky podnikání – JIHOCZECH (pravidla)	4
18.3.2018	Církev Ježíše Krista svatých posledních dní (mormoni)	5
19.3.2018	Co si budeme povídat?	8
19.3.2018	Prodávat jako Jobs	9
19.3.2018	Úhelný kámen utrpení	11
19.3.2018	Příspěvek od pana Babiše	15
19.3.2018	Radnice bez tajemníka	16
19.3.2018	Všechno, co potřebuješ, k tobě přijde ve správný okamžik	17
20.3.2018	Dívka v Salepu	18
22.3.2018	Další práce a aktivity	19
22.3.2018	Má vyvolená trojjediná královna	21
22.3.2018	Úklid domácnosti	23
22.3.2018	Něco milého malého pro rozptýlení	24
22.3.2018	Zpravodaj Zemské domobrany	25
23.3.2018	Zasloužíte si respekt?	26
24.3.2018	Kráska a zvíře	28
25.3.2018	Divný sen	34
26.3.2018	Jen jedenkrát za život	35
26.3.2018	Jednodenní půst	37
26.3.2018	NONSENC	39
26.3.2018	Nedokonalý půst	41
27.3.2018	Kdo to píše?	42
27.3.2018	Jak pomáhat ostatním?	43
27.3.2018	Legální a nelegální drogy	44
27.3.2018	Nápad na lepší vzdělávání dětí	45
27.3.2018	Přednáška Road-CSR (Společensky odpovědné firmy)	46
27.3.2018	4.4.2018 18:00	50
27.3.2018	Satanismus a Gnóze	51
27.3.2018	Pozor na hackery	52
28.3.2018	Tour de Krypto	53
29.3.2018	Buddha a satanismus	54
29.3.2018	Minx	55
29.3.2018	Dublin IV	57
30.3.2018	Reklama podle mého gusta	59
30.3.2018	Walter Scott	60
31.3.2018	Opatřeni pro možnou jadernou válku	64
31.3.2018	Trocha nostalgie při sobotě	65
31.3.2018	Moudrá slova	68
1.4.2018	Kristova komunita	69
2.4.2018	Půst	72
3.4.2018	Dívky vašeho města na Vás čekají	76
3.4.2018	Jak postavit skvělý tým	77
4.4.2018	Třetí den půstu	79
4.4.2018	Je libo vařený hrášek?	80
4.4.2018	S pastorem na plovárně	81
4.4.2018	Konec prokrastinace	83
5.4.2018	Zamyšlení nad opčním obchodováním	86

5.4.2018	Co tedy s tím skvělým týmem?	87
6.4.2018	Změny po půstu	88
6.4.2018	Degustace v Čajovém ateliéru	89
7.4.2018	Výlet za bledulemi s klubem Aktiv	92
8.4.2018	Nabídka práce v MLM a jiné	102
8.4.2018	Den s piráty	103
9.4.2018	Zvláštní setkání s piráty	107
9.4.2018	Hledání smyslu: Jak získat více motivace a spokojenosti?	109
9.4.2018	Cesta na Vltavu, návštěva nevlastního taťky a jeho rodiny	111
10.4.2018	Makačka v posilovně	113
11.4.2018	Jarní barvičky	116
13.4.2018	Dne 12.4.2018	119
13.4.2018	Přeplněná posilovna	121
14.4.2018	Sobota v Brně	122
16.4.2018	Deprese, alkohol a dovolená	129
17.4.2018	Odbývání holek	130
17.4.2018	Žádné reklamy	132
17.4.2018	Deprese odešla	133
18.4.2018	Zahradní plošiny	134
20.4.2018	Je pátek, blázni mají svátek	135
21.4.2018	Zdobení hliněného nádobí	136
22.4.2018	Eden řeší všechny ekonomické a humanitární problémy	138
23.4.2018	Dodatečné fotky jara u kolejí z 18.4.2018	142
23.4.2018	Cvičák a rybníky	143
26.4.2018	Žiju	145
27.4.2018	Páteční posilovna	146
28.4.2018	Problémy s penězi a bohatstvím	147
28.4.2018	Jak spravedlivě odměňovat spisovatele	149
29.4.2018	Řešení nalezeno	150
30.4.2018	Eden status	151
7.5.2018	Eden status	152
12.5.2018	Přelomové období	154
12.5.2018	Dívat se vpřed	155
13.5.2018	Ovlivňování psychiky	157
14.5.2018	Eden status	158
21.5.2018	Eden status	159
29.5.2018	Eden status	160

Kalendář akcí

Počátky podnikání – JIHOCZECH (pravidla)

Tak už jsem začal nový díl. Tentokrát opět s názvem podnikání. Ten minulý díl se sice jmenuje podnikátí, ale o soutěži Jihoczech jsem se zmínil pouze snad na první stránce a pak už to bylo jen skoro samá Zuzka.

Možná, že bych si měl zachovat standard a zahájit i tento podnikatelský díl onou soutěží. Trochu mě odradili od soutěže některé pravidla co jsou modře okopírované níže. První a druhá věta mě trochu překvapila, ale na druhou stranu je to soutěž a zápis do ní nestojí žádnou hotovost. Každopádně se nějak necítím na tuto soutěž se svým projektem Eden, tak jsem tam poslal jen návrh panelákových zahrad. Co bych v oblasti IT mohl nabídnout? Nějaký Framework, který možná od pohledu vyniká? Nevím ale jak udělat, aby mě to nikdo neukradl bez finančního ohodnocení. Přišlo mi chvílemi, jako kdybych potil krev, když jsem to vymýšlel a programoval před rokem. Nechci se moc vzdávat určité strategické výhody, kterou by díky tomu ten informační systém mohl mít. Něco takového už se mi možná nemusí nikdy už podařit naprogramovat. Proto jsem opatrný a navíc nemám moc soutěživou povahu i když mít výjimečně vypadající aplikaci by nemuselo být špatné.

Citace z pravidel: “
Vyhlašovatel si vyhrazuje právo nevracet došlé podnikatelské záměry.

Vyhlašovatel si vyhrazuje právo předat předložené podnikatelské záměry členům odborné poroty.

Organizátoři soutěže si vyhrazují právo kdykoliv pozměnit nebo upravit pravidla soutěže či soutěž zcela zrušit bez udání důvodu a stanovení náhrady.“

Chodí mi zprávy ze soutěže na problematiku technologií mobilních aplikací i když jsem zaregistroval stavební projekt se zahradami na střechách.

Po tom, co jsem jim napsal, že asi ze soutěže odstoupím, protože nejsem stavitel, ale programátor ale rád bych se účastnil té přednášky o mobilních technologiích, tak už mi neodpověděli. Za těch pár dnů to třeba ještě neprobrali.

Problém je asi zkrátka v tom, že já si dvoustranný pakt představuji v jiném stylu. Například s použitím pečetícího prstenu a bez vět typu že podmínky dohody mohou být jednou stranou změněny.

18.3.2017 - Církev Ježíše Krista svatých posledních dní (mormoni)

Dnes se ke mně dostalo zajímavé video o církvi CJKSPD, které se říkává také mormoni.

Video zde: https://www.youtube.com/watch?v=vMV-uh3zSa8&feature=youtu.be

Chválím Jakuba Sobka za přípravu videa. I když jsem o dvojí struktuře církve věděl, tak je dobré, že o tom mluví někdo, kdo je zasvěcený. Neviděl jsem to zatím celé. Také řeknu svojí zkušenost s mormony, až si udělám čas. Nechci tvrdit, že jsou špatní, ale některé věci se mi také moc nelíbily.

Tak že k mormonům. Chrám na obrázku je myslím nějaký hlavní chrám mormobů v Utahu pro obrázek. Snad první mormon, se kterým jsem se potkal, tak to bylo jen na internetovém fóru (zde: http://diskuse.doktorka.cz/jhvh-jahve-jehova-jediny-zivy). Dopisoval tam pod jménem „Oko které vidí“ a také pod jménem „prorok“. Jméno „Oko které vidí“ mi připadá trochu jako „Vševidoucí oko“. Na tomto fóru společně s ním dopisoval i můj kamarád Milan. Všichni tří jsme byly celkem zajedno v názorech a v takové opozici proti ostatním. S Milanem jsme řešili otázku, zda být v nějaké církevní organizaci a nebo ne. Já i Milan jsme se shodovali na tom, že to není třeba. Ten mormon to rozporoval zajímavou myšlenkou. Souhlasil s tím, že systém organizování církve nefunguje, ale jak se dá pomoci lidem, kteří jsou v něm z venku? Říkal, že to že nejsme v žádné organizaci, tak to je naše cesta, ale může to být pro někoho správné i jinak. V tomto jsem s ním souhlasil. Zeptal jsme se ho ze zvědavosti do jaké církve chodí. On mi říkal, že odpovídat na to v tom fóru může být kontroverzní ale hlavně pro to, že lidé je spíše nechápou.. I tak mi to veřejně prozradil. Podsouval mi myšlenku celestínského proroctví, se kterou vlastně i souhlasím. Když jsem si ujasnil otázku nutnosti být v církevní organizaci, tak jsem pak na fórum přestal chodit a s tím člověkem jsme se už nepotkal. Něco zajímavého na něm ale bylo.

Když jsem pak v tom roce 2015 nemohl pár měsíců pracovat, tak jsem se zajímal o různé církve. Jedna z nich se kterou jsem se více vídal, tak byly právě mormoni. Pamatuji si na to zvláštní setkání s nimi. Misionáři byly ze mě úplně vedle. Jel jsem autobusem a sedím pohledem proti ostatním u otáčivého kloubu veprostřed. Vždycky nejraději sedávám v tom místě. Když jsem u vysokoškolských kolejí, tak si tam nastoupí jeden misionář od mormonů zhruba ve věku 20 let oblečený ve společenském obleku. Vedle mě bylo volné místo a on stál hned naproti mně. Tak si přisedl, protože jak mi později říkal, tak měl pocit, že by si se mnou měl promluvit. Já mu říkal, že mám zrovna období, kdy se zajímám o církve a uvažuji o křtu. Byl nadšený. Prohodili jsme spolu pár slov a dal mi pozvánku na setkání u nich v kapli.

Tehdy byl na internetu viditelný jeden mormon Jakub Sobek, který byl docela vzdělaný. Zaujali mě ty informace, které prezentoval, které mimo jiné souviseli i docela dost s Jesuity a egyptskou mytologií. To nebylo vlastně poprvé, co jsme komunikoval s mormonem. Když se mě pak ptali na to, jaký mám na ně názor, tak jsem řekl něco jako že celkem dobrý. Bavili jsme se o tom jejich učivu. Tvrdili mi, že jim připomínám toho jejich proroka Josefa Smitha, protože on také měl problémy se někam začlenit a nakonec založil vlastní církev. Oni mi říkali, že teď už není potřeba nic zakládat, protože oni jsou ti správní. Já jim říkám, že jejich knihu nepotřebuji, že mi stačí studium Bible. Zajímal mě křest a ne stát se členem církevní organizace. Už při první schůzce mi

chtěli jejich knížku věnovat. Já jim řekl, že to nemohu přijmout, protože by po mě na oplátku vyžadovali, abych si to studoval. Já se ale nechtěl dostat do něčeho, co by mohlo být zavádějící. Knihu jsem nepřijal, ale naplánovali jsme další schůzku. Na další schůzce mi opět chtěli věnovat jejich knihu a tentokrát to udělali tak, že na vnitřní stranu desky napsali takový emocionální vzkaz pro mě, kde mě chválí vtom, jak se držím při hledání Boha a že jsem borec a že mi tu knihu opravdu chtějí věnovat. Bylo to takové hraní na city a tak jsem knihu nakonec přijal. Nedalo mi to a rozečetl jsem jí, ale bylo to napsané takovým starozákonním stylem a vlastně i ze starozákonní doby. Už ve čtvrté kapitole tam někdo někoho mordoval v donucení, že to dělá pro Boha i když toho člověka zabít nemusel. Mě to úplně odradilo od dalšího čtení. Nakonec se má víra, že to nemám číst stala jako správná. Při dalším a dalším setkávání se mě stále a stále ptali, zda to čtu. Já stále a stále argumentoval tím samým a že to nečtu. Chtěli číst se mnou nahlas nějaké verše a já stále říkal, že nic nahlas číst nebudu, protože pak nad tím nemyslím. Zvali mě na různá společenská setkání. Já jsem ale introvertní a dělají mi problémy společenská setkání, která postrádají nějaký pragmatický význam. Zpívat jsem nechtěl. Nezpívám. Tak co potom se mnou a co já s nimi? Nechtěl jsem tam dále chodit. Jednoho dne jsem tam ale potkal člověka, se kterým jsme si začal hodně rozumět a vídám se s ním dodnes.

Ono nakonec to setkání s mormony bylo pro mě přínosné, ale jinak než by se na první pohled zdálo. Když jsem tam přišel na obvyklé setkání, tak mě představili staršímu pánovi Jardovi. Většinou to chodívá tak, že na setkání jsou dva misioáři z Ameriky a jeden místní člověk od mormonů. Tentokrát byl na setkání za místní Jarda. Nějak ze mě vycítil upřímnost a také že se sebou nenechám jen tak manipulovat. Tato kombinace vlastností ho na mě zaujala. Říkal mi jednou, že takových lidí je dnes hrozne málo. Povídal mi hned na tom prvním setkání, že má esoterické schopnosti a že když mi položí ruce na hlavu, tak bude vědět, co jsem měl k obědu. Schválně to udělal a já se nechal i když trochu v obavě, že mi něco udělá s hlavou. Pak mi řekl, že k ničemu nedošlo, protože by se musel na to duchovně připravit a teď už nějaký čas tyto věci neprovozuje. Jen tak jsem nadhodil větu, zda náhodou ten mormonismus někde na vrcholu nevede k nějakým iluminátům? Taková trochu provokativní věta. On mi dal upřímnou odpověď. Pověděl, že ano, ale že úplně všechny církve vedou k iluminátům. Pak se otočil na misionáře, co na něj s podivem koukali a řekl jim něco jako „Já mu to musel říct, nemůžu mu lhát“. V tomhle se mi ta jeho přímost docela zalíbila. Když pak misionáři šli vedle, tak jsem tam ještě s Jardou byl nějakou dobu a povídali jsme si o různých věcech. Začali jsme se vídat v čajovně. Hodně ho zajímají takové ty konspirační věci. Povídal mi, že pokud jde o mormonskou církev, tak jeho postavení je hodně vysoko a když ten nejvyšší zástupce v republice posílá informace výše, tak se to k němu dostane. Byl zasvěcený hodně vysoko a nesouhlasil s tím, co se v té druhé skryté neveřejné vrstvě děje. Nesouhlasil s nimi a tak odešel. Oni mu řekli, že může odejít, ale ať nikde nemluví o těch věcech. Jarda říkal, že kdyby o tom někde mluvil, tak ho zabijí a proto se tajnými nechce šířit. K mormonům do vysokých úrovní zasvěcení se dostal díky buddhismu. Jako režisér dokumentů pro National Geographic dělal dokument o nějakém guru ve Španělsku. Chtěl zkusit školu buddhismu v jeskyni a tak počkal, až mu skončí smlouva s National Geographic a pak zkusil školu do čtvrté úrovně z deseti. Když se psychicky připraví, tak dovede vzít do ruky žhavý uhlík a nic se mu nestane. Umí i dotekem na hlavu způsobit, že žena zhubne. Tyto dvě věci povídal, že dělal. Zkoušel i čtyřicetidenní půst a dokázal to. Pomocí půstu člověk právě tyto schopnosti prohlubuje, ale může jich být i zneužito ke špatnému. Osobně si to trochu zaměňuji s magií a moc s tím nesympatizuji. To ovšem neznamená, že ho kvůli tomu nějak odsuzuji.

Když udělal čtvrtou úroveň buddhistické školy ve Španělsku, tak se shodl se svým guru, že by měl jet zpět do Čech a tam ho řešit něco s křesťanstvím. Vrátil se a narazil na mormony. Lidé z vyšší úrovně zasvědcení u mormonů se nějak dozvěděli, že prošel duchovním výcvikem a tak se dostal mezi elitu vysoko nad českou republikou. Vlastně si vybavuji, že Milan také povídal něco o

Buddhismu i když je vlastně křesťan. I ten člověk, co se podepisoval jako Oko které vidí, tak bych tipl, že nějaké zasvědcení má. Myslím si, že určité organizace by si možná přáli, abych také prošel nějakou takovou školou, ale mě k tomu nějak zvědavost netáhne.

To by bylo o mormonech. Asi by bylo přesnější učit se od některých lidí, co u nich byly a ne od takového barbara Conana jako jsem já, co nikam nepatří.

Jen zajímavá informace. Jakub Jahl a nějaký Tomáš Horák rozjíždí nový web světová náboženství, tak jim udělám malou reklamu.

Jinak s tím mým křtem to nakonec dopadlo tak, že mě odmítli pokřtít aniž bych se stal členem. Vlastně nikde mě nechtěli pokřtít bez toho, aniž bych se stal členem. Nakonec jsem ale přeci jen jednu církev našel, kde mě pokřtili a nemusel jsem se stát členem ani nic za to nechtěli. Je to letniční církev Cesta života naproti plovárně v Budějovicích. Pastor mi hodně povahově a názorově sedl. Myslím, že ani nevyžadoval žádnou přípravu na křest, ale upozorňoval, že po obrácení by to nějakou dobu trvat mělo, než se člověk nechá pokřtít. Křest je přeci jen určitý závazek k vykonávání služby podle svých predispozicí. Sbor sice nenavštěvuji, ale asi to chápou. Nejsem moc stavěný na navštěvování sborů.

19.3.2018 - Co si budeme povídat?

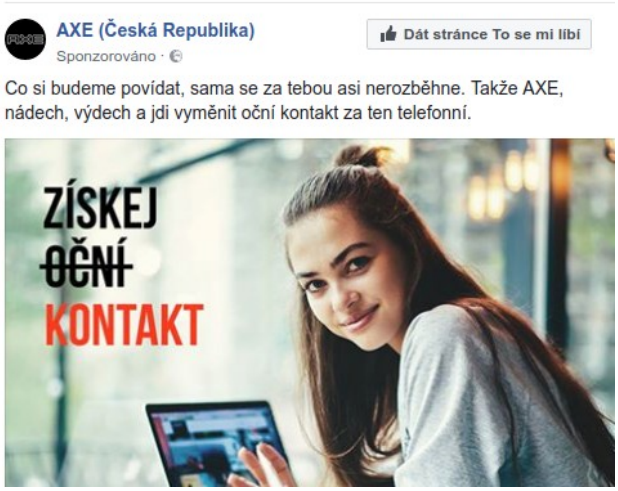

Docela mě pobavila tato nasdílená reklama. Někdy zůstává rozum stát nad tím, jak se mi můžou zobrazovat reklamy, které jsou určené úplně někomu jinému. Očních kontaktů mezi mnou a jí proběhlo nespočet a kontakt od ní jsem už měl, ale povídání po telefonu mi dělá v tomto případě problémy.

Pokud je to ta pravá, tak se za mnou rozběhne, ale až přijde čas. Pokud je levá, tak na rozbíhání nemá smysl pomýšlet. Nesmělé dívky nevyhledávám.

Třeba jsem tak trochu Rain Man a dělá mi problémy oční kontakt. „A nebo třeba se, třeba se Vás plachej“ :)

Myslím, že žádné Axe nebude potřeba. Okouzlím jí úplně něčím jiným.

19.3.2018 – Prodávat jako Jobs

Napsal mi Tomáš Lukavec zakladatel Zákonů bohatství. Mimo to se mi i několikrát zobrazila tato reklama. Musím na to nějak reagovat veřejně, abych vyjádřil postoj.

Dopis od Tomáše:
„Ahoj Jirko,

a chceš znovu vstoupit do VIP klubu? Stále máme k dispozici Tvůj profil. :)

S přáním pohodového týdne
Tomáš
Patron VIP klubu Zákony BOHATSTVÍ?!“

Ahoj Tome,

díky za nabídku. Já chápu, že být v klubu má své určité výhody. Dokonce jsem byl členem jeden měsíc a prohlížel si nějaká videa. Netvrdím, že jsou špatné, ale já nemám víru se tím momentálně zabývat. Mé soustředění je pevně zaměřené na jiné věci a nejsem schopen od nich moc odbočovat.

Co se týče tréninků, tak já jsem takový samorost a docela individuální. Neber to nijak ve zlém, ale pokud nemám přesvědčení se tím zabývat, tak nemohu.

Nabízíš mi, že mě naučíš prodávat. Já jsem ale kněz a nic nechci prodávat tím způsobem, že na internetu budou lidé odebírat nějaký produkty tak, že za jednu vykonanou práci mi každý bude platit dokola nějakou částku. Je takovýto přístup správný i přes to, že to společnost povoluje?

Pokud přeci někdo bohatne, tak logicky někdo jiný musí chudnout. Ty peníze se zkrátka vytrácí z oběhu a někde jinde chybí. Bohatí by správně měli svůj majetek dávat chudým a ne se pokoušet motivovat více lidí k bohatství, aby se střední třída úplně vytratila.

Jak bych mohl přistoupit na internetový prodej informací s takovýmto postojem. Nebyl bych pak za pokrytce?

Reklama se týká ziskových textů. Jak je možné, že já ty všechny texty třeba ani nečtu? Třeba to prostě není pro každého. Možná to dovede některé lidi nějak upoutat k prodeji, ale smyslem života přeci není naučit lidi, aby vydělávali hypertriliony každou piko sekundu. To naopak společnost devastuje. Stejně tak nakládání s časem. Podle mého názoru je lepší půl dne si lámat hlavu s odpovědí na email, než zbytečně odpovědět nedostatečně správně.

I kdybych nějak prodával informace a pokoušel se z toho podnikat, tak je mi to asi k ničemu. Řešení je stát se správcem bankovních účtu všech superbohatých a tím je osvobodit z otroctví mamonu.

Jinak členem Zákonů bohatství asi jako kněz být nemůžu. Vypadalo by to divně. Já nejsem ani jinde členem. Možná, že by se pak dal udělat časem nějaký speciální protokol ze systému Eden, přes který se napojím na klub Zákony bohatství a budu sledovat co se tam děje :).

Ahoj Jirko,

děkuji za názor. Vážím si toho. :)

S přáním pohodového týdne
Tomáš
Patron VIP klubu Zákony BOHATSTVÍ?!

Ahoj Tome,

rádo se stalo.

Hezký týden,
Jirka

19.3.2018 - Úhelný kámen utrpení

Dnes mi někdo nastílel zajímavá videa o Islámu zde: http://svetovanabozenstvi.cz/nabozenstvi/islam/

Nemohu si pomoct, ale když vidím tu Kabu, tak mě přepadají myšlenky na film Hellraiser, který má tento rok po dlouhé době pokračování v kinech. Nedalo mi to a musím ukázat pár ukázek z filmu. Níže napíši jeden děsivý příběh z Mekky, který se opravdu stal.

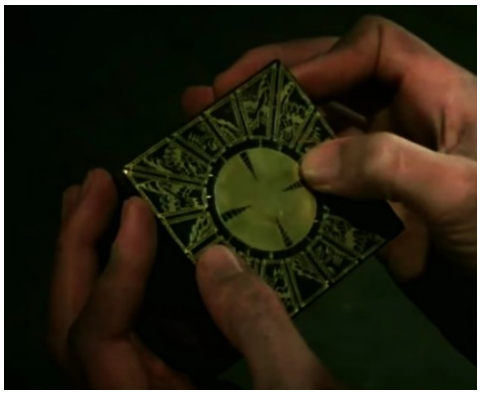

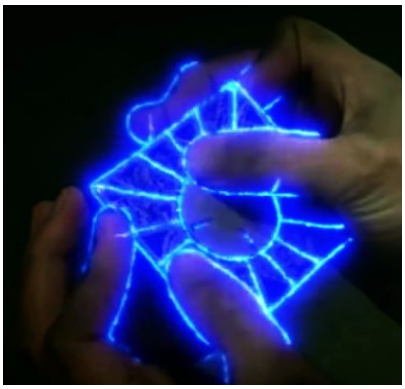

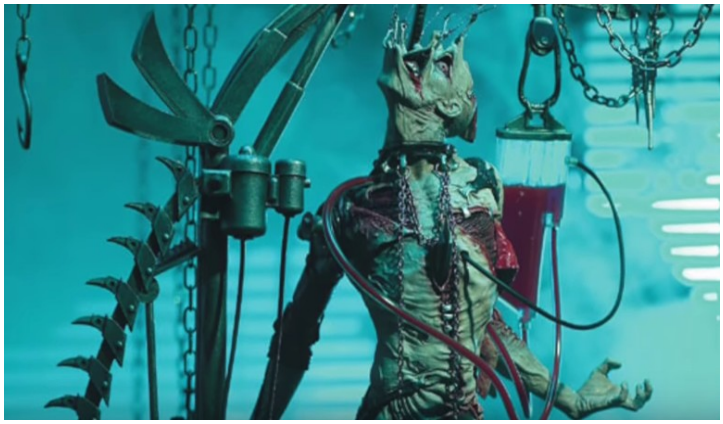

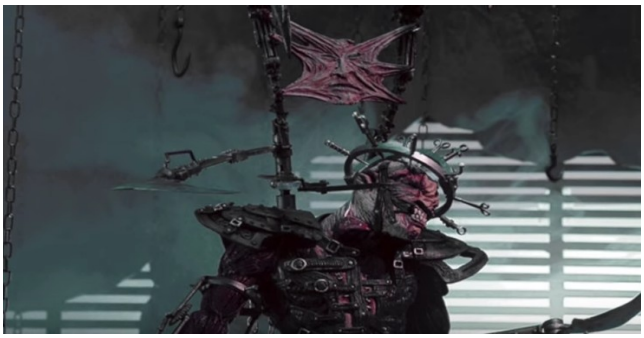

Tři ženy jsou cesta k úplnosti muže
Ještě než se dostanu k samotnému příběhu ze Saudské arábie, tak mě něco zaujalo na tom druhém videu v odkaze o Islámu. Podle nějakých arabských tradic se povídá, že jsou tři ženy, které dovedou k úplnost nějakého boha. Ten odkaz výše teď momentálně není funkční, ale snad to časem rozběhají.

Úplně do detailů si to nepamatuji, ale zkusím to nějak popsat. Muž a nebo nějaký prorok se musí dostat skrze tři ženy, aby došel k úplnosti. První žena je mu čímsi podobná. Možná mají stejné znamení, ale on ve slunci a ona v ascendentu. Bude pravděpodobně ještě díte v té době, co jí potká a liší se od sebe povahově maličko.

Druhá žena se popisuje jako jakási bohyně smilstva, ale také bojovnosti. To je zvláštní. Beran má jako vládnoucí planetu myslím Mars a ten je takový průbojný. Pokud jde o Kabu v Mekkce, tak ta prý symbolizuje právě tuto ženu Ishtar. Nevěstku. Ještě před tím, než Mohamed přinesl do Mekky své náboženství, tak tam ta Kaba prý byla. Byla prý plná sošek bůžků všelijakých náboženství. To je vlastně takové náboženské smilstvo, když se někdo srdcem upíná na nějaké neživé modly.

Jednou mi kamarád Honza pověděl, že když jsme s ním ve snu promlouval jako satan, tak jsem mu říkal, že on má v srdci takovou malou píču a že to hrozně chci. Asi zkazit. Zvláštní. Propojovat srdce s nějakou sexualitou, ale v duchovním světe mezi člověkem a Bohem to je skrze srdce.

Jeden z výkladů prorocké knihy zjevení je, že ta ona nevěstka a matka všech nevěstek, to město v poušti oplývající blahobytem a bohatstvím, tak to je právě Mekka. Tak Kaba prý už z dob pohanství symbolizovala nějakou nevěstku.

Když si vzpomenu, tak druhá holka, do které jsem se zamiloval se jmenovala Jarka a třetí, která mě ale moc neokouzlila i když na ní bylo cosi přitažlivého, tak se také jmenuje Jarka. Je sice stydlivá, ale za to asi válečnice. Prý se umí prát. Jednou mi jedna paní řekla, že ja a Jarka jsme jako černá a bílá co se týče partnerských vztahů. Připomnělo mi to Jing a Jang. Ve jméně J**i**rka a J**a**rka se mění

jen **i** za **a**. Stejně tak J**i**ng a J**a**ng. Ani jedna jako žena by ke mně nepasovala. Ani si mě nevážila a nikdy pro mě nic neudělali.

No a jaká je ta třetí žena. Třetí bohyně nějak souvisí s osudem a i se smrtí. Jako by byla částečně a nebo zcela z podsvětí. Dívka měsíce. Někde jsem četl, že ženy z moře se vyznačují třeba tím, že nosí piercing. Absolutní pravidlo to asi nebude. Připadá mi, že i já si s sebou nesu částečně nějaké podsvětí. To mi připomíná pohádku Shrek, kde je zlobr. Je to sice zlobr, ale uvnitř je vlastně dobrý. Svojí ženu pozná podle podezřelého chování. Na první pohled by jí asi nepoznal, ale ona je také vlastně trochu zkažená jako on a tak to má být.

Podle vyprávění Mohamed utíkal před těmi, co ho pronásledovali. Schoval se od jeskyně, kde byly pavučiny. Takové temné znamení. Prý tam byl obrovský pavouk, který zapavučinoval vchod, tak že to pronásledovatele odradilo a Mohamed zůstal v bezpečí. No jo, už to mám. To se mi přece zdálo v tom snu ve dvanácti. Krásná mimozemšťanka mě pomohla ošetřit, když už jsem byl bez síly někde snad na kosmické lodi a pronásledován zlými mimozemšťany. To je vlastně to samé. Je jedno, jestli je to mimozemšťanka a nebo pavoučka, když obě mají dobré srdíčko a nějak se odlišují. **Zuzka je vlastně taková pavoučka s dobrým srdíčkem :)**. Přijde na pomoc ve chvíli kdy to zrovna potřebuji a podpoří mě. Intuitivně se chová tak, že je ve vhodný čas na vhodném místě a udělá to správné.

I v tom filmu planete Krull je jakási analogie toho starce k tomu králi. Jeho žena je černá vdova a navštívit jí stojí život. Když jí stařec navštívil, tak mu něco vyčetla. Možná nějaká analogie s minulou reinkarnací.

No jo ale jak to vlastně bylo nakonec ve skutečnosti s tím Mohamedem? Koho on si to vlastně vzal za ženu? Někde se uvádělo, že by měl tu, co má ráda jeho a nebo on má rád jí. No ideální by bylo snad obojí, ne? Nakonec to dopadlo s ním tak, že přišla nějaká ženská, dala mu na klín svojí šestiletou dceru a řekla jí, že to je její manžel. On se neudržel a v devíti s ní měl sex. To snad ani není možné, ne? To je naprosto neuvěřitelný scénář a úplně proti přírodě. No nebudu to dál komentovat. Nakonec to dopadlo tak, že s ním tato žena hodně manipulovala a způsobovala katastrofy v náboženství.

To jsou tedy příběhy.

Hrozný příběh z Mekky

Když popřemýšlím nad tím filmem Hellraiser z roku 1987, tak to má takový zvláštní začátek. Chlapík je na nějakém trhu v dálném východě. Možná, že přímo v Mekkce. Jeden číňan mu tam s radostí prodá kostku a pak se začnou dít divné věci. Na konci ten film končí zase tak, že ta kostka skončí v rukou toho obchodníka po tom, co jí odnese z ohně bezdomovec perské vizáže změněn v draka.

Toto ale není ten skutečný příběh z Mekky, který jsem chtěl vyprávět. Ten skutečný je mnohem strašnější než nějaké odtrhávání masa z lidí v Leviatanově labirintu.

Jedna známá česká módní návrhářka Blanka Matragi se pohybuje v těch východních oblastech. Myslím, že nějakou dobu žila v Libanonu. Má mamka jí obdivuje, protože se také zajímá o navrhování a šití šatů. Četla její knihu, kde píše svůj příběh. Jeden takový příběh je právě o tom, jak byla v Mekkce a zaměstnával jí nějaký bohatý člověk jako návrhářku. Byla tam s manželem. Te její manažer pojal podezření, že se tam stýká snad s nějakou špiónkou ze socialistických zemí či co. Nějak jim tu jejich práci zkonfiskoval, návrhy, šaty a tak. Řekl jim, že mají na výběr. Buď to

odejdou ze země bez problémů a nebo na ně pošle policii jako problémové přistěhovalce. V těchto zemích operuje snad nějaká speciální náboženská policie. Oni nechtěli odejít ze země a tak na ně poslal policii pro nějaká podezření ze špionáže. Ta policie je poslala do nějakého odbavovacího zařízení pro nepohodlné cizince. Byla to v podstatě věznice, ale v jakém stavu.

Blanka popisovala, že tou dobou byly oslavy ve městě a bylo tam strašně moc lidí. Prý ale došlo k tomu, že spáteční letenky byly předražené a mnoho těch lidí si nemohlo dovolit odjet z města. Když se krouží kolem Kaby, tak se tím vlastně symbolicky pošlapávají křesťané. Kolik pak asi boží přízně a ochrany člověk může mít? Dotýkají se Kaby. Každý správný muslim by pouť do Mekky alespoň jednou za život měl udělat. Nebo se to alespoň říkává.

No jo ale co když se předraží zpáteční letenky a chudí lidé, kteří se šli v srdci poklonit Kabě nemají na zpáteční cestu letadlem. Blanka to popisovala, že pak končí v těchto odbavovacích táborech či zařízeních pro problémové cizince.

Jak to tam tedy vypadá? Není to tak, že by každý měl hezky svou celu. Je tam jedna větší místnost absolutně našlapaná lidmi. Teplota prý kolem padesáti stupňů. Záchod tam není, jen díra do země. Asi hrozný smrad. Děkteří lidé jsou tam snad nějak pozvracení. Jídlo se tam dostává v kýblu společně. Přijde kýbl asi s nějakou kaší a to si rozeberou asi jen ti nejsilnější a na ty slabší se nedostane nic. Z kýblu se to jí rovnou rukama. No a v těchto podmínkách tam prý někteří lidé žijí třeba dva roky a čekají, že se odtud dostanou, ale když nemají peníze ani bohaté známé, tak nedostanou. Někteří lidé tam vyčerpáním umřou. No a teď na závěr snad to nejhorší. Přivedli tam maminku s malým dítětem. To je tedy něco. Jaký asi může mít vliv takové prostředí na výchovu dítěte. Lidé jsou tam namačkaní v jedné kostkovité místnosti, poblití. Kýbl s jídlem se tam ke všem asi nedostane. Jen k těm předním nejdravějším. Teplota velká. No a teď tam je mamka s dítětem. Blanka to viděla a vytáhla kapesník, aby tomu dítěti otřela čelo. Když to prý nějaká dozorkyně viděla, jak Blanka tomu dítěti otírá to čelo, tak prý si sundala botu a hodila jí Blance na čelo, až jí roztrhla čelo. To je neskutečné. Za lásku k dítěti člověku roztrhnou čelo. To mi připadá horší, než nějaký horror v televizi.

No a teď trochu kontrastu. Kousek dál vedle jsou pozlacené budovy. Ohromný přepych. Nikdo nejeví zájem o nějakou holčičku či chlapečka ve vězení v otřesných podmínkách.

Zvláštní pomyšlení. Co teprve až se ti velmoži dozvědí, jak vypadá opravdové peklo a čím si budou muset ve skutečnosti projít. Co jim bude připraveno za hrůzy.

Pořád je tedy čas se obrátit na tu správnou stranu, ale otázka kolik.

Blance se podařilo uprchnout i s manželem přes velvyslanectví. Dostala se nějak cestou na záchod k telefonu. Neměla tam být a byla obviněna neprávem, tak uprchla snad po několika dnech. Dalo jí to tam ale hodně zabrat.

Podobně se podařilo utéct Jardovi z věznice v Maroku, kde je dokonce mlátili dozorci klackama přes nohy. Byl falešně obviněn za pašování drog a dostal se přič skokem docela z velké výšky na auto, které tam zrovna bylo jen určitý čas. Některé příležitosti je potřeba nenechat si ujít a využít ve správný čas.

19.3.2018 – Příspěvek od pana Babiše

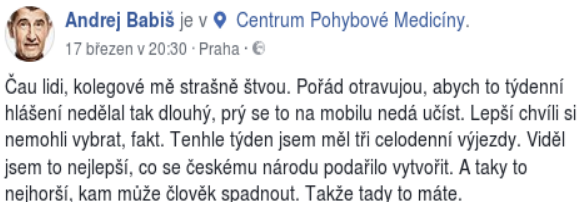
Andrej Babiš je v Centrum Pohybové Medicíny.
17 březen v 20:30 · Praha ·
Čau lidi, kolegové mě strašně štvou. Pořád otravujou, abych to týdenní hlášení nedělal tak dlouhý, prý se to na mobilu nedá učíst. Lepší chvíli si nemohli vybrat, fakt. Tenhle týden jsem měl tři celodenní výjezdy. Viděl jsem to nejlepší, co se českému národu podařilo vytvořit. A taky to nejhorší, kam může člověk spadnout. Takže tady to máte.

Dostal jsem nasdílený nějaký příspěvek od pana Babiše. Zatím jsem to nečetl celé, ale chci to pročíst a okomentovat. Nějak tuším, že bych měl.

Je to ale zde:
https://www.facebook.com/AndrejBabis/posts/1182361981900444

Tak jsem si to pročetl. Můj názor na pana Babiše je takový, že se hodně zabývá věcmi jako například mít nejlepší divadlo v Evropě, či katedrálu a podobné kulturní věci. Mě by více zajímalo, jak zajistit důchodcům důstojnější život. Někteří přežívají údajně jen o houskách a polívkách z pytlíku. Vnímal bych problémy více pragmatičtěji. Jenom že to bude chtít hromady nakradených prachů. Ne nějaký průsvitný státní rozpočet, který se ztrácí pod očima. Chce to tady předělat komplet. Globusy a podobné podniky zrenovovat.

Tímto se nikdo z politiky nezabývá a není divu. Stávající politika není prostě podle mých představ.

To že pan Babiš chce rekonstruhovat silnice, tak to mi připadá jako užitečný nápad.

Pokud jde o narkomany a jiné závislosti. Tam je potřeba řešit problém už v začátku a ne řešit až důsledky. Ze mě by se asi také stal málem alkoholik, kdybych musel dál dělat v Globusu. Problém jsou ekonomické a pracovní podmínky. To vede lidi k závislostem a nebo je to alespoň jeden z hlavních faktorů. Pak už bude jednodušší motivovat více lidi k vzájemné lásce a porozumění, když z nich nebudou stále takoví otroci.

Takovéto problémy dovede vyřešit stejně jen prezident světa a ne nějaká dílčí nepatrná zemička. Zatím se od nějaké politiky České republiky musím asi distancovat. Asi je vhodná doba konečně pustit se naplno do programování Edenu. Už je přeci jen 20.3.2018.

19.3.2018 - Radnice bez tajemníka

Je to pár dní, co jsem byl zase na pirátském setkání. Řešili se tam takové drobné věci. Zvláštní na tom bylo, že to byly věci, které nikdo z lidí asi úplně nevyžaduje. Šlo hlavně o to, jak udělat politický program do komunálních voleb. U toho jsme ještě nebyl.

Mé motivy v politice jsou, jak vyřešit potencionální Evropské problémy. To mě přivedlo zajímat se o toto téma. Ale teď navštěvuji skupinky, kde se řeší problémy v mnohem menším měřítku a to na úrovní města či jen dokonce městské části. Ztrácím přesvědčení, že jim budu schopen nějak pomoci.

Na schůzce se řešilo, jak udělat lépe dopravu v Budějovicích, aby to nebylo přes centrum a třeba i ekologičtější. Docela dobrý nápad je více podporovat cyklostezky. Myslel jsem na to udělat tunely, ale nevyslovil jsem to, protože to je moc nákladné. Jeden člověk to tam i zmínil, že by to finančně nevyšlo. Z legrace jsem něco zmínil. Jeden projekt SkyWays, který mi někdo zaslal. Týká se to nové veřejné dopravní komunikace pomocí lanových drah. Akorát jsem tam ostatní rozesmál. Bylo to mimo a asi snad jediné, co jsme během té celé porady řekl. Tedy jediné kromě toho, že jsme se znovu představil, řekl o svých projektech a také dodal že jsou to vzdušné zámky.

Když si představím, jak jsem fungoval jako programátor, tak není divu. Když mi zadal někdo projekt, který byl nějak nehezky udělaný a já to měl zásadněji vylepšovat, tak bych se mohl zbláznit. Ostatní programátoři by toto zvládli lépe, ale já ne. Já dělám své projekty převážně na zelené louce s využitím minima technologií, které se opravdu hodí. Mám tak svobodu vyvíjet řešení, která třeba i předhánějí dobu. V politice člověk dnes okamžitě narazí na to, že na to podstatné nejsou peníze. To mi připomíná přesně ten typ projektů, které mě hodně odpuzovali.

Jeden pán ze strany Zelených tam ale zmínil takový zajímavý nápad, který bych měl do svého projektu nějak asi zakomponovat. Tak zvané radnice bez náměstka. Například České Budějovice mají radnici, ale ta spravuje moc velký blok na to, aby se mohla individuálně věnovat problémům lidí. Na to by bylo vhodné udělat nějaké městské části Budějovic, které si o drobnostech budou rozhodovat samostatně, ale infrastrukturní věci jako třeba silnice se budou řešit v rámci celé radnice. Pak by se dalo takových bloků na město napojit i více z okolí Budějovic.

Něco na tom bude. Decentralizovala by se tím moc, což je úsilí toho pána od Zelených a nebo možná i té strany.

Kde pak, vidím to tak, že zase začnu programovat nehledě na to, že se mi ozývá můj zákazník s dalšími projekty.

19.3.2018 - Všechno, co potřebuješ, k tobě přijde ve správný okamžik

Bez komentáře

20.3.2018 - Dívka v Salepu

Včera mi volal Martin z čajovny. Že prý se s Keltem nějak nemůže dohodnout na usmíření. Zkoušel jsem chvilku dělat prostředníka co to šlo, než si vyměnili telefon. Pak mi později volal znova Martin, že jestli se nechci stavit na medúzu, protože by si jí ten den docela dal. Já řekl že jo, proč ne. Pak mi ještě řekl, jestli bych o tom řekl i Keltovi, tak jsem mu řekl ale nechtělo se mu přijít.

Využil jsme tedy večerní pozvání na medúzu a šel do čajovny na jedno velké Yogi.

Když jsem dorazil, tak tam byly snad jen Martin se svým zaměstnancem Petrem, co se stará o fotografování a facebook. Objednal jsem si to Yogi po dlouhé době a Martin řekl, že mi to připraví i s tou medúzou, až dodělají video. Martin říkal, abych nemluvil až Petr bude natáčet. Dával jsem si na to pozor a nemluvil jsem. Když to ale natáčeli, tak tam byl jeden takový akční moment, který jsem chtěl vyfotit. Potichu jsem s vypnutým zvukem u telefonu udělal záběr. No jo zvuk byl vypnutý, to je dobré, ale on se spustil automatický blesk. Petr prý u toho docela stuhnul v obličeji, co mi to později popsal Martin. Já byl v pohodě a nic jsem neregistroval. Nenapadlo mě, že by ten blesk byl nějak znát a nebo že by měl vadit. Pak o chvilku později Petr přehrával video a říkal, že je tam vidět ten blesk. Že to video je na nic. To mě docela překvapilo a mrzelo. Oba byly z toho zkamenělí. Martin říkal, že to video připravovali dvě hodiny. Pak dodal jen z legrace, že žádná medúza nebude, ale hned upřesnil, že bude. Připravili tu scénu během chvíle a natočili to znovu už bez problémů.

Mám dokonce video z noční prohlídky čajovny zde:
http://www.jkali.cz/data/video/2018_03_20_cajovna.mp4
Ještě umyvadlo zde:
http://www.jkali.cz/data/video/2018_03_20_cajovna_umyvadlo.mp4

Ještě jsem zkoušel psát Keltovi, zda nechce přijít na dýmku. On odpověděl „Kouřím dýmku a jsem kouření“. Pak poslal obrázek. Došlo mi, že určitě nechtěl napsal na konci té věty „jsem koření“. Je vidět, že nejsem zas tak velký dysgrafik široko daleko. Tam na konci mělo být jen tvrdé ý.

Martin vyprávěl, jak dříve na škole pořádali nějakou akci. Připravili vanu plnou salepu a do toho si vlezla nahá atraktivní dívka. Pak si hosté mohly z té vany nalévat sladký nápoj. To jsou ale nápady, co ti vysokoškoláci nevymyslí :). S Martinem jsem byl domluvený, že v čajovně budu do dvou do rána a pak mu brnknu, až budu odcházet. Byl jsem tam tak dlouho kvůli mamce, která měla noční a šle jsme jí vyprovodit. Tak jsem alespoň využil večerní chvilky samoty v čajovně a udělal malou exkurzi.

22.3.2018 - Další práce a aktivity

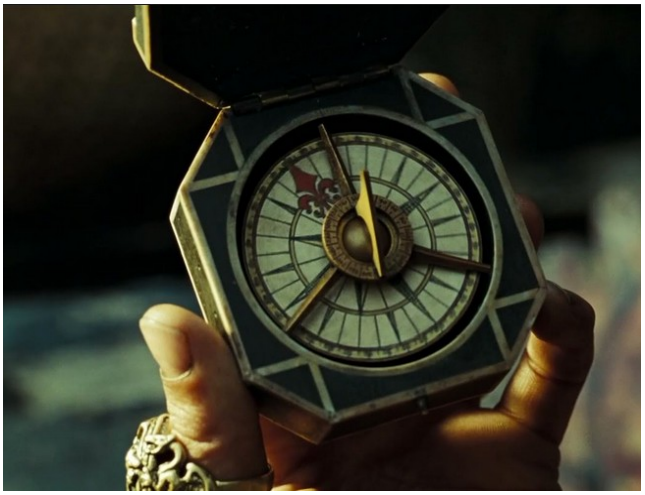

Poslední dobou se mi docela zobrazují všelijaké podnětné informace. Václav Klaus pro parlamentní listy vyzývá k revoluci. To je dobrý nápad. Potom Jakub Sobek nasdílel nějaké video o Adamově pádu. To může být zajímavé. Někteří politici se dotazují, proč se lidí bouří nad demokraticky zvolenou vládou?

Je to všechno zajímavé, ale nemám teď nějak prostor v hlavě se nad tím zamýšlet, tak že to nemohu ani číst. Kdybych to četl, tak to asi nedostanu z hlavy dokud to nepromyslím a nesepíši zde.

Hodně mě zaujala nabídka pirátů, že shánějí nějaké publicisty, pisatele, fotografy a podobné v Jižních Čechách. To by byla asi hodně zajímavá práce pro mě. Podle toho, co píši mě takováto profese asi nemine a hodilo by se to ke mně možná mnohem víc, než dělat nějakého starostu či něco podobného v dnešní zamotané politické situaci s komplikovanou ekonomikou. Pokud jde o poukazování na pravdu, tak asi dovedu být někdy docela rázný. Skoro jako kdybych to bral nějakým železným žezlem, což může někdy někoho možná provokovat :). Každopádně je potřeba takto poukazovat a směrovat takto lidi.

V budoucnu asi něco takového dělat budu, ale teď je má první priorita programování mé naplánované práce.

Zvláštní kombinace emailů

Dnes mi přišel zajímavý email od Tomáše Lukavce. Neobvyklé na něm bylo to, že obsah textu byl velice krátký. Vždycky emaily od něj jsou hodně dlouhé a obsah se v něm docela mi připadá opakoval. Tentokrát text má nějakou asi skrytou myšlenku a je celý vyfocený vedle na obrázku. Interpretaci nechám na ostatních. Mě ta zpráva od něj osobně docela i mile potěšila i když je odpověď přesměrovaná na podporu a ne na něj.

Následující email mi přišel celkem zajímavý. Ze zvědavosti jsme se jednou zaregistroval do finanční akademie

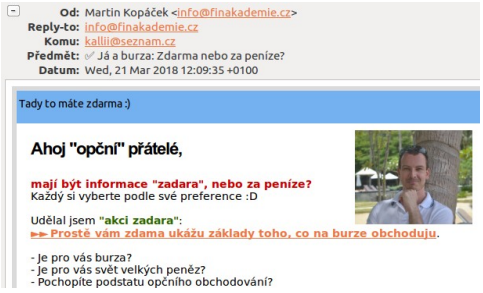

týkající se obchodování s opcemi. Ne proto, že bych si tím chtěl vydělávat, ale zajímalo mě to téma. Nakonec jsem ale nevěřil, že mi studium něco přinese a věnoval jsem pozornost jiným věcem. Od doby mi chodí emaily tohoto typu jako vpravo. Mě nijak neobtěžují, ale nevšímám si jich. Tento mě ale zaujal. Píše se v něm o informacích zdarma. No zrovna o prodeji informací jsem se Tomáši posledně zmiňoval, že s tím tak úplně nesouhlasím. Podle mě je hezké, že lidé jako Martin Kopáček vyučují ostatní zdarma, jak si vydělat jejich profesí v

obchodování. Nic proti tomu nemám. Na druhou stranu takový Tomáš Lukavec vlastně ani na výběr úplně nemá, protože jeho živí pouze prodej informací. Když se ale prodávají informace, tak na rozdíl od opcí je tam určité zvýhodnění díky kopírování a člověk se může dostat k velkým penězům. Pak je potřeba asi stanovit rozumnou cenu, aby se peníze nedostávali z oběhu zbytečně do soukromích kapes, kde pak brzdí ekonomiku. Tomáš mi říkal o tom, že vydělává opravdu řádově milióny, nebo snad desítky miliónů. Otázka je, zda s nimi umí nějak nakládat a pouštět je dále nějakým užitečným způsobem do oběhu. To je ta zásadní věc. Já sám nechci nijak prodávat informace, ale pochopitelně bych chtěl, aby má snaha byla nějak ohodnocena. Svou aktivitu dělám pro druhé v rámci své křesťanské misie a až mi dojdou peníze, tak to asi budu muset ukončit a jít dělat něco jiného. Misie ale není o prodeji. Je o dobrovolných darech. Nechci žádnou literaturu nějak prodávat. Věřím, že prostředky, které budu potřebovat k živobytí, tak mi zajistí Bůh a takto to mám jako křesťan brát. Já naopak musím poslouchat skrze srdce, co mám v ten daný moment dělat a nezajímají mě nějaké peníze.

Pokud jde o poutavost textů, tak píši, jak to cítím. Psaní mě ani tolik nenaplňuje jako programování a teď stejně budu asi víc programovat. Na mě je to docela velká cena těch 1470 a i kdyby to bylo levnější, tak já si nemyslím, že ten působ, jakým Tomáš píše texty, tak že je ideální. Dovede možná lidi přesvědčit, ale otázka, jestli správně. Ta poslední zpráva od něj se mi ale líbila.

22.3.2018 - Má vyvolená trojjediná královna

Už chci omezit návštěvy facebooku, abych se více soustředil na programování. Připadalo mi, že kamarádka Káťa tam zase sdílí podnětné příspěvky. Když se tedy zamyslím nad tou mou situací.

Mezi tím, co ostatní v období mládí si užívali milostných radovánek, tak já byl odříznutý v samotě a bylo mi smutno, že nemá tu, která se mi libí. Bylo to nepříjemné, ale třeba to byla taková forma **oběti** pro tu pravou. Bylo to asi kvůli mým zásadám. Málo která dívka mě zaujala, ale když už mě nějaká zaujala, tak jsem s ní chtěl být. Nevycházelo mi to a jsem za to nakonec rád. Když je někomu 33 a neměl nikdy ženu a ani se jí vlastně nedotýkal, tak podle pravidla že s jídlem roste chuť, tak musí platit že jestli někoho takového zaujme žena, tak to už musí být nějaké mimořádné osobní kouzlo a velké sympatie, aby projevil zájem.

Nějaké částečné kouzlo na mě měla ta první Jarka, ale to bylo oproti Zuzce opravdu jen částečné. Ještě k tomu navíc hodně smilnila a sama tušila, že není ideální pro mě. Ani já jsem jí nedovedl plně ocenit, ale myslel jsem si, že až bude mít dítě a ten její jí opustí, tak teprve potom mě ocení a klapne to. V tomto stavu jsem byl ochoten čekat roky a ani mě nenapadlo, že někdy potkám nějakou, kterou si zasloužím třeba mnohem více a na rozdíl od těch předchozích pro mě něco dobrého udělá i když nic nepožaduje. No a teď, když jsem přesvědčený, že jsme na ní konečně narazil, tak jaká je asi tak pravděpodobnost, že si to najednou po měsíci rozmyslím, když se mi tolik líbí a tolik pro mě udělala? To jestli se mnou chce a nebo nechce momentálně být nemůže mít žádný vliv na to, že já najednou začnu toužit ve 33 letech, když jsem s žádnou nebyl a šanci postavit na nohy dostala zrovna ona. Ona jediná jí měla dostat. To je snad už absolutně nemožné, že bych začal chtít jinou bez ohledu na to, jestli s ní někdy budu a nebo ne. Prostě chci jen ideál a nebo budu nějaký asi mnich v celibátu, jako jsem byl do teď.

Ta první měla rodinou povahu, protože měla slunce v raku. Něco se mi na tom líbilo. Ta druhá byla hodně smělá a průbojná, protože byla ve znamení beranu pod vlivem Marsu. I to se mi líbilo. Třetí nebyla Zuzka. Třetí byla druhá Jarka, která vlastně je o pár let starší než já. Připadala mi takové bez života. To musela být ta z toho podsvětí bez ohledu na to, zda jí někdo podstrčil a nebo to bylo opravdu spontánní setkání. Tvrdila, že má ráda hady a to je znamení podsvětí a dále jako vodnářka pod vlivem Uranu, který symbolizuje proměnu, možná smrt a to podsvětí.

Ani jedna z nich pro mě tolik toho neudělala a navíc Zuzka má řekl bych to nejzajímavější od všech tří. Má rodinnou povahu a lásku k dítěti, což je patrné z fotky, jak se hezky usmívá vedle dětí, ale tu fotku už nemám. Je průbojná, nedělá jí problém konfrontace a je atraktivní, ale zneužívá toho. No a z té třetí má v sobě také trochu toho podsvětí. Je mi tím trochu podobná, protože i já jsem nějak zasažený podsvětím a proto se ke mně hodí o to více. Neřekl bych, že má doma hada, ale její vizáž, černé vlasy, černé tetování, piercing. Trochu mi to připomíná takovou pavoučku, ale s dobrým srdíčkem. Přesto, že já mám arachnofobii, tak prostě mě tohoto tvorečka připomíná a asi to o to ve mně budí větší respekt a bázeň z ní, což jí dělá o to více přitažlivější pro mě.

Tak že pro mě je to trojjediná královna, která v sobě snoubí asi ty nejlepší vlastnosti mých platonických lásek, které mě měli připravit asi na dospělost a na vztah s ní. Je naprosto jedno, jaké je ona znamení. Prostě je pro mě dokonalá.

Laskání, rozmazlování a jiné pozornosti

Káťa tam nasdílela příspěvek, že ženu je potřeba laskat, rozmazlovat a být rád za to, že se vůbec vrátila domů. No samozřejmě , že si to uvědomuji a že její dobrovolný návrat domů bude vždy nádherný :). Ono to ale není ve společnosti na mě tak patrné. Já mám ascendent v raku a mám chladný krunýř. Mám zásadu, že vřelý jsem osobně pouze mezi těmi nejbližšími a mezi ně patří i Zuzka. K takové situaci může dojít snad jen doma a rozhodně ne někde v zaměstnání. Jakmile je poblíž někdo, kdo není z okruhu blízkých, tak nejsem tak vřelí a mám s tím problém.

Proto jí mimo domov nejsem schopen tolik zaujmout tímto důležitým osobním přístupem. Může to budit dojem, že budu nudný, ale otázkou je jak a kde.

Proto sázím na to, že ke mně ona sama přijde a nebude mě nutit do něčeho, s čím mám problémy. Také počítám, že pokud je to ta pravá, tak i ona o mě bude jevit zájem a tento text bude pročítat bez ohledu na to, jak málo jsem byl vřelý při osobním kontaktu s ní. Pokud to bude pročítat, jako že jsem si tím jist, tak od ní očekávám upřímnost alespoň do takové míry že mi to bude schopná přiznat a nebude mě vystavovat hrát nějakou hru, jako že o ničem neví. Taková slabost by mě na ní odradila. Ani já si na nic nehraji a jestli o tom pochybuje, tak si to třeba časem ověří. Netlačím na ní.

Káťa si nasdílela nějaký příspěvek ve stylu „Když jsem tě poprvé viděla, tak jsem nevěděla, že pro mě budeš tak důležitý“. To jsou ale přeci slova Zuzky a ona to Kátě sama snad doporučila. Nechci to tvrdit na 100%, ale kdo jiný by jí do řekl. Káťě jsem byl doporučený nějakou vědmou, snad lživě a to mě ještě ani neviděla. Zuzka když mě viděla poprvé, tak netušila, že jí budu mít tak moc rád.

Neplánuji teď chodit nikam do společnosti a možná ani na facebook, protože chci programovat a plně se na to soustředit. Spoléhám na Zuzky důvěru ve mně, pokud bude chtít být se mnou.

Snad už jsem své upřímné a pravdivé stanovisko vyjádřil dostatečně jasně a možná z toho bude i patrné, proč nepotřebuji nikoho nikde nahánět nějakým Axe, protože láska vychází z **obětí** a ne z objetí.

Myslím si, že každá holka je pro někoho tou jeho královnou. Otázka je jen se najít a včas poznat. Na takové cestě je ale pochopitelně potřeba projevit nějakou trpělivost a mít i schopnost rozpoznávat pravdu k čemuž dopomůže Bůh Otec skrze Boha Krista.

22.3.2018 - Úklid domácnosti

Jeden kamarád nasdílel trochu ulítlé video. Aha to bude asi reklama na ty emaily, co mi občas chodí, zda nechci žhavou dívku na noc.

To je tedy přehnané. Žena přetvařující se před svým dominantním manželem vypadá jako domácí hospodyňka. Jakmile manžel odejde do práce, tak sedne k počítači, sundá masku a přes nějakou erotickou seznamku si najde nějakého otroka na uklizení domácnosti. Na to není potřeba ani žádná seznamka. Stačí se nechat zaměstnan v Globusu jako pekař na place. Bude to sice bez toho oblečení, ale asi podobné pocity duševních výprasků při nuceném zametání podlahy. Hotový ráj pro dominy.

https://www.facebook.com/groups/MinisterstvoDobreNalady/permalink/1929208707301457/

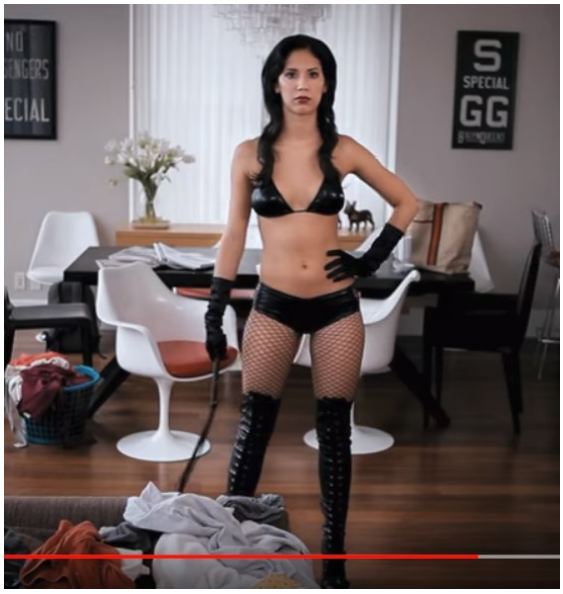

To mě vede k zamyšlení, že Zuzka asi nebude ten typ ženy, co ráda tráví chvíle doma u mytí nádobí. Samozřejmě, že není. Je pochopitelné že si to uvědomuji a že já jí s tímto budu pomáhat, jak budu moci. No ale zrovna bič by na mě brát nemusela. To oblečení by jí slušelo, ale zrovna přes biče a mlácení já nejsem.

Nepochybuji o tom, že ona bude znát perfektní způsob, jak mě motivovat do mytí nádobí a rozhodně bych nerad, aby používala nějakou takovou praštěnou seznamku a nebo se nějak přede mnou přetvařovala.

https://www.youtube.com/watch?v=MVnznrOqXVE&feature=youtu.be

22.3.2018 - Něco milého malého pro rozptýlení

https://www.facebook.com/boredpanda/videos/10156565480039252/

22.3.2018 - Zpravodaj Zemské domobrany

„Cílem Zemské domobrany je bezpečný domov, aktivní příprava na mimořádné události, slovanství a podpora velkých rodin.“

Leden 2018:
http://jkali.cz/data/ZD_2018_001.pdf

Únor 2018:
http://jkali.cz/data/ZD_2018_002.pdf

Březen 2018:
http://jkali.cz/data/ZD_2018_003.pdf

Březen (speciál) 2018:
http://jkali.cz/data/ZD_2018_SP01.pdf

Zaujali mě první tři body obsahu Zpravodaje Zemské domobrany vydaného v březnu (odkazy na PDF jsou výše):
* Šílenství EU zvané Dublin IV se dotkne každého z nás
* Žijeme v mimořádně nebezpečné době....
* Systém včasného varování pro domobranu je aktivní!

23.3.2018 - Zasloužíte si respekt?

Dnes se mi spalo zvláštně. Místy jsem měl takové probuzení a příjemný pocit. Ráno po vyspání jsem opět cítil to, co už jsem jednou popisoval. Bylo to snad ještě silnější než kdy před tím. Takový příjemný pocit u srdce. Jako kdyby tu Zuzka nějak duchovně byla se mnou a snad mě i objímala. Bylo to určitě příjemné, ale takové zvláštní pro člověka, který nikdy necítil fyzickou lásku ženy. Trochu mě to odvádělo od práce.

Pokud jde o programování, tak mám ale docela radost. Věci pro zákazníka mám prozatím vyřešené a dokonce už mám hotový datový model, který jsem si zanalyzoval. Je to tedy malá část oproti celku, ale aspoň nějaký začátek, tak že mám radost.

Dnes jsem snad za celý den nezapnul Facebook a hodně mi to pomáhá. V těch myšlenkových tocích jsem byl paralyzovaný. Nebyl jsme schopen ani si nastavit automatickou platbu sociálního a zdravotního pojištění přes internetové bankovnictví. Až tak moc mám problémy, když se mi v hlavě točí moc myšlenek. Už to ale utichlo, tak jsem to konečně zařídil.

Nákup v globusu

Vzpomněl jsem si, že mi paní na osobním v Globusu říkala, že se tam mám patnáctého stavit něco vyzvednout a použít ten kredit na té kartičce. Teď je 23.3.2018 a už mám trochu volnější hlavu, tak jsem se rozhodl podniknout páteční nákup v Globusu s kartičkou, abych vyřídil i tuto záležitost. Přijdu na informace a zeptám se, kolik mám na kartičce jako bývalý zaměstnanec ve zkušebí době. Paní mi řekla, že 1050 a dodala, že je to pouze na potraviny a **nealko**. Ta paní ví přesně, jak se mnou má v pátek odpoledne jednat. No teoreticky bych si mohl něco alkoholického koupit a zaplatit to bokem hotovostí. Nakonec jsme ale nic alkoholického nekupoval. Rozptýlení bylo prozatím dost a teď je potřeba trochu se pustit zase do práce. Koupil jsem si dva pomerančové 100% džusy Happy Day a dva Cappy. To je jediné pití, co jsem si z Globusu odnesl. Dokonce jsem se trochu pohyboval kolem pekárny. Zahlédl jsem tam některé bývalé kolegyně v nákupním prostoru a i šéfovou. Rozhodně nejsem, podle mě, ale v situaci, kdyby bylo vhodné se s nimi nějak pouštět do řeči a vyptávat se na Zuzku. Bývalý kolega Pepa je se mnou ve spojení přes facebook a i sám říkal, ať si ho přidám do přátel. Když jsem se ho ptal na Zuzku, tak mi nijak neodpovídal. To znamená, že Zuzka mu řekla, ať se se mnou o ní nebaví. Neznamená to, že by měla nějaké problémy. Znamená to, že buďto o mě opravdu nestojí a nebo jen chce čas. Obojí je možné. Kdyby měla problémy, které já mohu nějak řešit, tak nechápu, proč by mi to Pepa neřekl. Tím pádem nemá cenu komunikovat ani s nikým jiným o Zuzce.

Zahlédl jsem myslím včera zajímavý článek o respektu zde:
http://leaderface.cz/cs/osobni-rozvoj/zaslouzite-si-respekt/

Píše se tam výrazně „POKUD TĚ NĚKDO NERESPEKTUJE, NEZASLOUŽÍ SI TĚ“ a „RESPEKT VŠEM LIDEM, KTEŘÍ ZŮSTANOU S PARTNEREM I VE ZLÝCH ČASECH“. S tím se nedá než souhlasit.

Také se tam píše, že by lidé měli respektovat city druhých. Vzpomněl jsem si na kolegu z práce, se

kterým jsem se dostal trochu do konfliktu kvůli stolu hanby a jeho pití alkoholu. Pamatuji si, že mě napsal něco jako „Každého jenom odkopáváš“. Třeba si to ani neuvědomuji. Možná je to ten můj chladný „račí krunýř“. Zrovna já si myslím, že s většinou lidí vycházím, ale pokud mě někdo prostě ne a nerespektuje a dělá věci, které jsou mi proti srsti, tak se asi chovám možná nepřiměřeně. Snažím se ale i na tom pracovat.

Káťa už ode mě dostala jednou vysvětlení, ale asi tomu nevěřila, nebo nerozuměla? No a co třeba takový Tomáš Lukavec? V předchozím díle na straně 96 jsem jemu i jeho ženě poděkoval, za snahu mi nějak pomáhat, ale řekl jsem, že prvně musím řešit programování a až potom vše ostatní. Já teď nejsem v situaci, kdy bych si mohl dovolit soustředit se na nějaké studia věcí, co teď nepotřebuji, když jsem měl dokonce problém zadat pár automatických transakcí přes internetové bankovnictví a odkládal jsem to. Navíc mě psaní nijak nenaplňuje, tak proč bych se tomu měl věnovat? Baví mě, když můžu něco tvořit a to třeba i nějaký text, co má nějakou myšlenku a nebo vtip. To ovšem neznamená, že když mě to baví, tak že mě to dostatečně uspokojuje. Po většinu času vlastně jen přemýšlím, jak to zformulovat a to není nic příliš záživného a samotné psaní také není záživné, ale z výsledku radost pak mám. Teď jde o to, zda to stačí a zda to mohu dělat neustále i když to beru jako svojí službu Kristu. U programování mě baví samotná ta činnost a to je fajn.

Možná, že jsem trochu zavtipkoval v poslední zprávě Tomášovi ohledně speciálního komunikačního protokolu, protože nechci být v klubu Zákony bohatství. Já mám úplně jinou mentalitu než Tomáš pokud jde o přístup k penězům. Tomáš se je snaží vydělávat a já se je snažím neřešit. Tomáš se mi snaží radit do života, ale kde bere jistotu, že jeho postoje jsou správné? Tak třeba já s tím vším co jsem už popsal, tak také někomu mohu nějak pomoct bez ohledu na to, zda je to napsané amatérsky a nebo ne. Přes to mi za to nikdo nedal ani korunu. Kristus dobře poučoval bohaté, že mají rozdat svůj majetek. Já nerozumím tomu, proč bych měl platit za nějaké kurzy, které se zaměřují na aktivitu co nechci moc dělat a navíc ještě to platit lidem, kteří jsou milionáři a nebo multimilionáři, když já sám už mám tak málo. Rady, které mi posílá Tomáš emailem, že je potřeba přestat opisovat a začít tvořit, tak na mě podle mě nesedí. Nepřipadá mi, že já od někoho opisuji, ale zkrátka některé věci v tomto světě jsou mi blízké. Takto bych to popsal.

Ono nakonec nebyla asi náhoda, že na mě Tomáš narazil, ale on vnímá celou tu situaci jinak.

Tak že pokud jsem se někoho nějak dotkl, ať už kohokoliv, tak mě to mrzí, ale já na to nemám ten cit a nemůžu za to.

No a na závěr. Tohle mi přišlo za email od nějaké ženy, ale údajně to došlo od jednoho mého známého:

Drahý!

Podívej se na tyto báječné věcí! Jsou tak užitečné, mrkni na to
<odkaz...>

S pozdravem Váš, KristÃ½na Ševčík

Pokud mě někdo neznámý oslovuje drahý, tak to je rovnou impulz k tomu to ignorovat a to nemluvím o tom, že byla zneužita emailová adresa mého známého. Snad si to někdo nebude vykládat jako bezcitnost, že něco takového ignoruji.

24.3.2018 - Kráska a zvíře

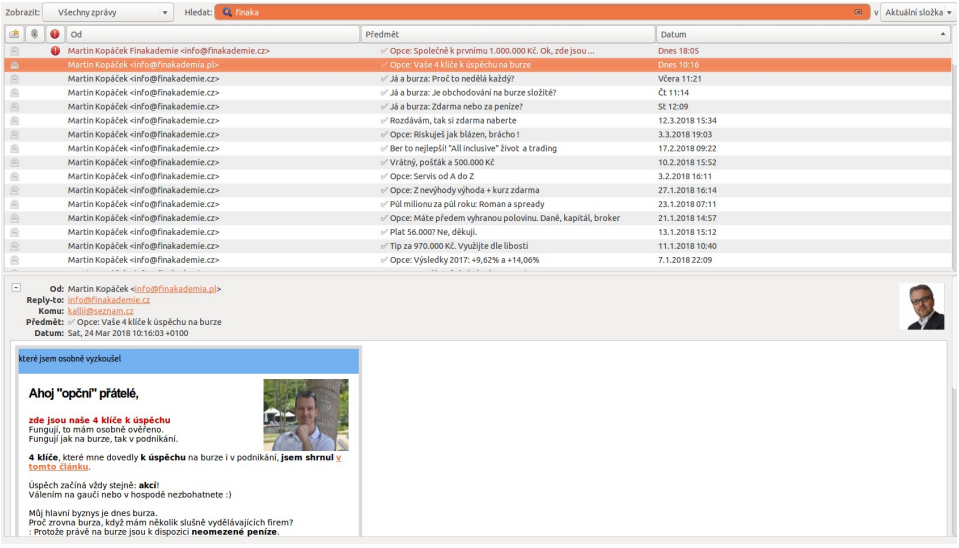

To je něco. Včera jsem měl takové hezké pocity u srdce, jako kdyby tu Zuzka byla duševně se mnou a objímala mě. Ten pocit jsem měl i v předchozích dnech, ale ne tak výrazný, jako včera. Asi nás Bůh nějak propojil a já cítil, že mě má ráda. Dnes od rána to absolutně zmizelo. Vůbec necítím žádnou stopu toho příjemného pocitu. Tohle se mi musí stát zrovna v sobotu, když neprogramuji :(. Na druhou stranu je to pro programování osvobození. Lépe se tomu budu moci věnovat. Jen doufám, že se jí nic nestalo. To ne, pravděpodobně si mě jen testuje, co vydržím bez její přítomnosti byť jen na duševní úrovni. V noci se mi zdál zvláštní sen, ale pamatuji si ho jen mlhavě. Bez slov. Jsem na temném schodišti a docela se tam bojím. Je tam dost tma. Zbývají asi dvě poschodí dolů do nějaké temné větší místnosti. Cítím, že bych tam měl jít ale bojím se. Jako kdyby mě volala nějaká žena. Sejdu nakonec dolů a je tam postel a v ní je černovláska. Myslím, že to byla asi ta na té fotce v kapitole Úklid domácnosti. Přijdu k ní a něco mi řekne. K ničemu nedojde a já se strachem odejdu zase na ty schody. Takhle si to nějak matně vybavuji, protože po tom snu se mi zdáli asi i jiné, které už si nějak nevybavuji a tento nebyl tak výrazný, abych se probudil hned po něm.

Chcete si sednout?

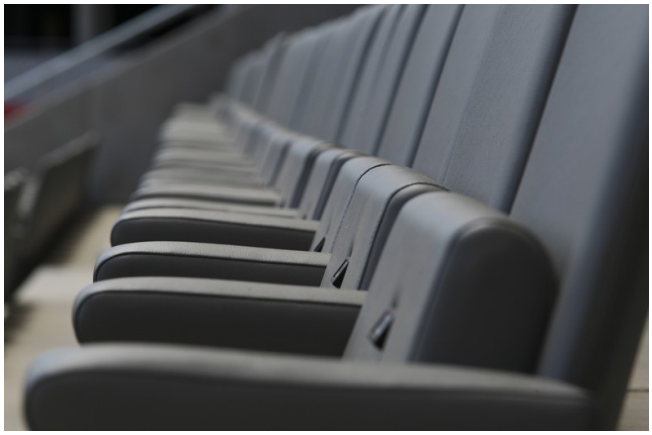

Včera mi volal vlastní otec, že by jsme se mohly sejít dnes v průběhu dne v hospodě na pivu. To je snad poprvé v životě, co mi takto volal s pozváním. Povídal jsem mu, že proč ne, ale já pít alkohol nechci, protože mě to oslabuje. On říkal, že nevadí, že si dá jen on a já si klidně můžu dát večeři. Tak jsme se domluvili na šestou. Dnes kolem myslím dvanácté mi volá, byl už trochu připitý a omlouval se, že by to nechal na jindy a na nějakou dřívější hodinu. Řekl jsem, že není problém. Mamka mě navštěvuje každý den a to někdy dvakrát až snad třikrát za den. Napadlo mě, že bych nabídku s indickou restaurací mohl dát jí, když mě tak ráda vídá. Dal jsem a udělalo jí to radost. Tak jsme v šest vyrazili na zastávku a jeli autobusem na nádraží do oblíbené indické restaurace. Mamka si sedla hned do sedadla za kabinou řidiče a já si sedl do sedadla za ní, tak že opět čelem k ostatním. U hospody Jiskra na sídlišti Šumava nasedal bývalý kolega tester z práce. Nevím, zda mě zahlédl, ale sedl si tam, co obvykle sedívám já a to je u kloubu a čelem proti ostatním, tak že mě neviděl. Vybavila se mi jedna událost s ním. 17.10.2017 jsem byl s bývalým kolegou Vaškem na pizze v BigPoppě. Tou dobou jsme nic nepsal, ale programoval jsem ten svůj projekt. Šel jsem navštívit i kolegy do práce. Zrovna se slavili něčí narozeniny, tak se popíjelo. Nevím, jak na mě po tom rozchodu koukali. Asi ne moc dobře i když možná ne všichni. Ten kolega,

o kterém jsem mluvil, tak dam seděl poblíž ledničky a vedle jedna kolegyně. Nabízela myslím k dolití kolu a já tam dal skleničku, tak mi přilila do rumu. Ona seděla a já stál. Nějak jsem se díval uvolněně a na nic špatného nemyslel a ten kolega vedle ní prohlásil tak trochu s úsměvem „No to je pohled vraha“. Trochu se polemizovalo, na koho to bylo. Nejprve, že na Česťu, ale pak upřesnil, že to bylo na mě. To jsem byl tou dobou ještě kyborg, tak na mě asi visel satan. Možná, že bych tak dnes už nevypadal. Každopádně myšlenky jsem neměl nijak zlé ani při nejmenším. Pak se mě ta kolegyně zeptala, zda bych na ně chtěl shodit bombu a já odpověděl, že ne. Česťa se mě ptal, jak to vidím. Já říkal, že teď dělám na projektu pro přímou demokracii. On říkal, že s tím ať nepočítám, protože v republice bude teď tvrdý diktát. No to byla taková odbočka. Uvidíme, třeba Česťa neměl tak úplně pravdu. To byla má poslední návštěva bývalých kolegů z IT, tak uvidím, kdy tam zase přijdu. Někdy je zase budu chtít navštívit. Není to tak, že bych to definitivně nějak zabalil co se týče vztahů, ale pochybuji, že bych tam ještě pracoval.

Každopádně zpět k jízdě autobusem. Nastoupil tam takový starý pán. Stoupl si mezi mě a mamku. Nabídl jsem mu, zda si nechce sednout. Měl berli. On že ne, že by se mu pak blbě vstávalo. Najednou se se mnou nějak dal do řeči. Povídla o té jeho noze a co se mu stalo, že ho nějaký autobusák přivřel do dveří. Povídal, že je mu už 83 a že dělal kdysi balet. Úplně jsme si vybavil, že bude asi znát mého kamaráda a věrného vděčného čtenáře Jardu, který pracoval v České Televizi a po tom co podepsal Chartu 77, tak šup s ním do kravína, kde si tou dobou vydělával víc jak ředitel. Ten pán říkal, „Toho televizáka co dělal na Lannovce?“. Potvrdil jsem mu, že toho a on se rozpomněl, jak mu jednou nesl brýle na natáčení a jak mu Jarda byl vděčný, protože je někde zapomněl. Opravdu ho znal i když nevím, jak moc. Tak mi povídal pak že se jmenuje Josef Rada a má i na internetu archív. Já mu řekl, že se mu o něm zmíním, protože máme na příští týden domluvenou schůzku a že mu pak když tak zpětně dám vědět, jestli si vzpomněl. Ten pán měl radost. Je zvláštní, kolik při jedné jízdě autobusem potká člověk lidí. Vtipné je, že se Jardy ani nemusím ptát, protože on to mé psaní neustále čte. Tuhle jsme si volali, ptal jsem se ho, jak se má a on mi říkal, že mě se ptát ani nemusím protože mě sleduje. Jarda mi říkal „ty alkoholiku“.

Josef Rada
https://www.otacivehlediste.cz/archiv/ansambl/981-josef%C2%A0rada

Na odkaze výše je vidět nějaký archiv. Dohledal jsem tam představení „Kráska a zvíře“. No to je úplně jako ze života. To je jako unavená a špinavá Nastěnka s hodným srdíčkem a Ivánek s medvědí hlavou. Tohoto času týrané zvíře bez své milované, kterou nedávno poznalo. Ne teď zase přeháním :).

Koukal jsem se na horoskopech seznam.cz v charakteristice znamení, jaká že planeta je přidělena u znamení Raka, což je můj ascendent. **Luna (měsíc)**. Aha, tak to by asi vysvětlovalo ty vlkodlaky :). Možná že i to, že jsem tak trochu dotčen podsvětím.

Pravda že, že Zuzka v čemsi připomíná Nastěnku, ale vedle ní si připadám tak trochu jako plyšová bezmocná hračka.

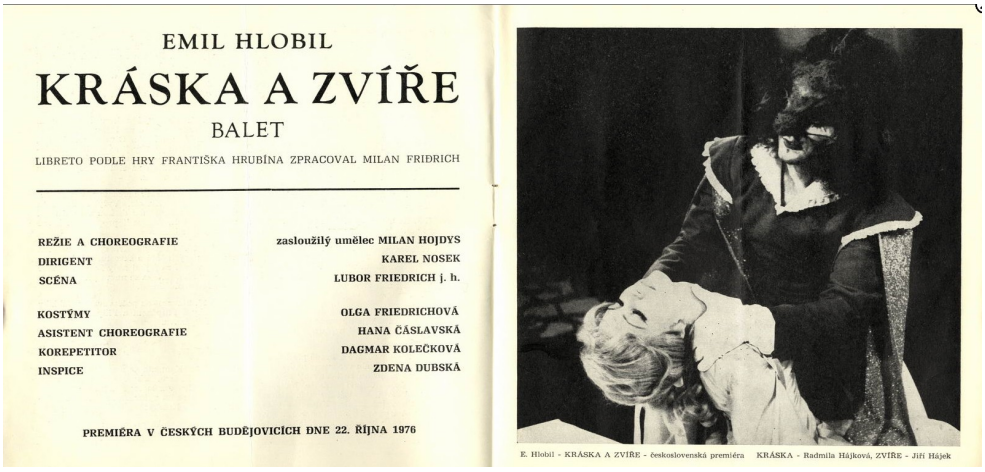

EMIL HLOBIL

KRÁSKA A ZVÍŘE

BALET

LIBRETO PODLE HRY FRANTIŠKA HRUBÍNA ZPRACOVAL MILAN FRIDRICH

REŽIE A CHOREOGRAFIE	zasloužilý umělec MILAN HOJDYS
DIRIGENT	KAREL NOSEK
SCÉNA	LUBOR FRIEDRICH j. h.
KOSTÝMY	OLGA FRIEDRICHOVÁ
ASISTENT CHOREOGRAFIE	HANA ČÁSLAVSKÁ
KOREPETITOR	DAGMAR KOLEČKOVÁ
INSPICE	ZDENA DUBSKÁ

PREMIÉRA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH DNE 22. ŘÍJNA 1976

E. Hlobil - KRÁSKA A ZVÍŘE - československá premiéra KRÁSKA - Radmila Hájková, ZVÍŘE - Jiří Hájek

Děje se to jen v mé hlavě a nebo ve skutečném světě?

Jeden narozeninový pro návštěvníky

U nás padá sníh do kosočtverců 😂

Ten chodník a později i ten narozeninový dort si nasdílela ta samá paní na faceboku. Vlastně to byla ta samá paní, který nasdílela i ten seznam legračních jmen, které jsme uvedl na konci minulého dílu. Vlastně to byla i ta samá paní, která nasdílela příspěvek o splněných přáních v díle 6 na straně 71.

19. únor 2017 · nametests.com ·

no vida, konečně mě někdo odhalil 😂

19. únor 2017 ·

Nabízím dvě volná místa pro komunikativní lidi se smyslem pro obchod. Práce je v příjemném prostředí, dobře placená, s mnoha benefity. Pokud jste v Českých Budějovic a okolí napište mi, předám více informací.

Vlastně to byla i ta samá paní, která nasdílela toho 19. února 2017 krátce po Valentýnu, kdy jsem poslal lechtivou porno pohádku na profil, který jsem se domníval, že by možná mohl patřit Jarce, tak se mi zobrazila reklama „I belive in me“. V textu se psalo něco o komunikativních lidech se smyslem pro obchod. Nějak jsem cítil, že je to adresované na mě, ale nepovažuji se za komunikativního člověka ani se smyslem pro obchod. Viděl jsem, že má na svém profilu obrázek draka, tak jsem jí napsal na chat, že tato pozice asi pro mě nebude vhodná a odkázal jsem jí v souvislosti s drakem na první díl mého příběhu na stranu 50, kde je svatý Jiří bojující s drakem.

Tuhle mi psala chatem, jestli nechci marihuanu. Ne teď to komolím. Napsala, zda nechci léčebné konopí pro případné bolesti zad, kloubů či únavu. Já jí napsal, že nabídky si vážím, ale že mě záda ani klouby nebolí a únavu způsobenou špatným vztahem řeším občas kávou.

Teď k tomu dortu a zasněženému chodníku. Obrazce připomínají ty, které si kreslil kolega buddhista, když musel dělat JEF. Vlastně na tom dortu jsou buďto čtyři malé kosočtverce a nebo jeden velký, který je bohužel přeškrtnutý. To tedy nevěstí nic dobrého ani v jednom případě. Ten kolega dal dobrovolně výpověď s tím, že půjde za lépe placenou prací. Když jsme se dozvěděli, že i v té další práci už nedělá, tak někdo řekl, že chtěl ještě více peněz. Skutečnost byla ale taková, že tam v té druhé práci byl odejit za špatně odvedenou práci. Ty kosočtverce co maloval, tak ale vypadali trochu jinak. Někdo by se domníval, že to jsou možná diagramy, ale chyběli tam nějak spojnice. Nene diagramy to nebyly. Ten kolega byl dokonce hospitalizovaný na psychiatrii v tom období, co jsem s ním byl na pracovišti. Zajímalo by mě, co s ním je. Asi ho zkusím kontaktovat.

Obchodování na burze

Dnes je 25.3.2018. Jako první, co jsme udělal ráno byla tvorba číselníků v Edenu podle analýzy a potom jsem se pustil do psaní, což mě těší.

To by tedy bylo k paní od několika dětí, který má na profilu napsáno „kouč neurolingvistického programování“. Tak že oba máme cosi společného. Jsme svým způsobem programátoři i když NLP asi trochu tíhne k hnutí New Age.

Včera mi přišel email od finakademie, ale za poslední dobu je to podezřele častý email od tohoto adresáta. Na začátku této kapitoly „Kráska a zvíře“ je vidět fotka vyfiltrovaných emailů od tohoto adresáta. Od středy 21.3.2018 mi chodí emaily z této společnosti každý den. No jo, ale před tím mi přišel poslední 12.3., před tím 3.3., před tím 17.2., před tím 10.2... To je trochu divné

počínaje tím emailem ze středy, který mi došel a už jsem se o něm zmiňoval na stránce 19. Další den ve čtvrtek mi přišel email, kde se v předmětu píše „Je obchodování na burze složité?“. Na pravém okraji obrázku s přehlede emailů je vidět táhlo, jehož velikost naznačuje, kolik mi toho už přišlo. Po těch všech zprávách je zvláštní, když přijde najednou tak elementální informace o tom, zda je obchodování na burze složité. Další den email s titulkem „Proč to nedělá každý?“. Ve zprávě stojí „Proč jedni mají peníze, úspěch a fajn život? Proč druzí o penězích, úspěchu a prima životě jen sní? Moje odpověď: "***Protože většina lidí je příliš pohodlných".***“ a další text na konci „Máte "koule" dojít si pro úspěch? Nebo jen proflákáte život čekáním na zázrak?“. Kdybych si to měl vztáhnout na sebe, tak mé jednání se řídí přesně podle pevné linie. Není to o lenosti, ale určité věci dělám až teprve když přijde správný okamžik. Vlastně jsem pevně svázaný nějakou energií, která mi nedovolí věnovat soustředění čemukoliv a kdykoliv. Začalo to mým odchodem z práce a trvá to do teď. Vypadá to, že jsem nějaké médium. Možná prorok, ať už pravý a nebo falešný. To musí posoudit jen ostatní.

Zvláštní ale byla ta zpráva od odesílatele končící na .pl místo .cz. Dokonce se mi tam na pravé straně zobrazila fotka nějakého jiného pána, než je Martin Kopáček. Ve zprávě se píše, že jeden ze čtyř bodu je ten, že to není nic pro kutili. Je potřeba využívat už hotových věcí. Přesně toto tvrdil i Tomáš Lukavec, že je potřeba využívat zaběhnuté postupy. No jo, ale co když ty postupy vedoucí k bohatství vlastně nejsou tak úplně ideální pro společnost? Postupy na burze asi existují nějaké ověřené, ale co když burza je před katastrofickým kolapsem a ne všichni odborníci to vidí? K čemu pak bude investovat čas do něčeho takového? Není pod tou rouškou pilnosti schovaná nějaká krátkozrakost? Jednou měl kolega programátor přednášku. Už nevím na jaké to bylo téma. Asi něco o softwarových knihovnách. Povídal něco o syndromu, který mají někteří programátoři. Už nevím název toho syndromu, ale povídal, že způsobuje u programátorů obavy používat cizí knihovny. Používání knihoven sice usnadní vývoj, ale když si pak člověk chce více dělat co chce, tak ho to omezuje u cizích knihoven. Proto já většinou psal hodně své vlastní udělátka. Ten kolega pak dodal zajímavou větu. Říkal, že na druhou stranu, pokud člověk hodně vyhledává a používá cizí knihovny, tak se tolik nenaučí programovat.

To může být také určitý způsob, jak si omezit přemýšlení, když se člověk odkazuje jen na to, co už někdo vymyslel.

Každopádně já sám jsem uvěřil, že ten kurz momentálně pro mě bude mít nějaký přínos. Nevím, zda jen informační a nebo i finanční, ale přihlásil jsem se na něj.

Ještě ke zprávě z 3.3., kde je vidět v předmětu „Riskuješ jak blázen, brácho !“ a v textu je „neriskovat = riziko jak hrom! Jaká bude vaše budoucnost?“.

Ruleta (1 + 2 + 3 + … + 36 = 666)

Tato věta mi připomíná mé příhody s ruletou. K hazardu se sice přirovnávají binární opce a toto nejsou binární opce, ale každopádně o hazardu něco vím. Když mi můj kamarád z VOŠky, který mi dělal prostředníka s Jarkou a dovedl mě i na plovárnu za ní, tak jsme jednou seděli v hospodě Gladiator (dříve Laser) na sídlišti Vltava. Seděli jsme tam tou dobou, co jsem nějak krátce začal dělat v Infinity Systems a myslel znova na Jarku. Seděli jsme tam myslím s mými spolužáky ze základky a jen on byl z VOŠky. Povídal mi, že mi něco ukáže. Jak získat prachy. V té hospodě měli **ruletu!** Já jsem se tomu vyhýbal a říkal jsem mu, že s tím nic nechci mít společného. Že mám dobrý pocit z normálně vydělaných peněz. On říkal, že bude vkládat jen on peníze. Já to sledoval. Pak jsem to zkusil myslím také. Když se to hraje ve dvou, tak je zvláštní, že člověk docela i vyhrává. Ve dvou nám to nějak šlo. Já jsem si na to nějak navykl a pak jsem s tím jeden čas měl docela problémy. Nejhorší je, když jde hrát hazard sám člověk, který neumí prohrávat. Zkoušel jsem i

internetové rulety a i když jsem vyhrál nějaký hezký obnos, tak jsem pak neuměl vystihnout tu hranici, kdy je potřeba skončit a prohrál jsem vše. Po finanční stránce jsme si dával pozor a prohrál jsem celkem jen cca 4500Kč, ale emočně to bylo nepříjemné. Druhá Jarka mě vyšla na mnohem víc. Už jsem rád, že se k tomu nemusím vracet a dávno už se tím nezabývám. Nedovedu si představit, jak ale já budu něco obchodovat na burze. I když na druhou stranu bych měl mí přehled o tom, co to alespoň burza je, když dělám ten finanční systém.

Další vtipná zpráva ze dneška
Předmět: ☛kde jsi byl?
Hele!

Hledal jsem tebe, kde jsi byl? Jen koukni co jsem našel <odkaz...>

Všechno nejlepší, KateÅ™ina Janáček

Hrozně legrační. Podepisuje se jako Kate?ina a povídá „Hledal jsem tebe“. Přitom s nikým takovým jsem se nikdy na ničem nedomlouval.

25.3.2018 - Divný sen

Dnes se mi zdál divný sen, na jehož slova si i trochu pamatuji. Odehrávalo se to v Čechách. Viděl jsem nějaké suché pole, na které ale dopadali rakety. Vypadalo to podobně jako v těch válečných oblastech v okolí Sýrie. Podvědomě jsem si uvědomoval, že za tím stojí Donald Trump. Pak tam byl záběr na nějakého zemědělce. Povídal, že tady nebude a odjede. Povídal něco jako „udělali nám tu jen hroudy a prkna“ a pak dodal „ten muslim to tak opravdu říkal“. To bylo celé, co si tak vybavuji.

To mi trochu připomnělo jednu reportáž myslím z Černobylu. Byla tam babička, co žije v neobyvatelné oblasti s radioaktivní půdou. Reportéři se jí ptali, jak může ty brambory jíst? Vždyť je to vysoce radioaktivní. Ona říkala, že se vždycky pomodlí ke Kristu a on jí to očistí. Tak schválně zkusili změřit radioaktivitu brambory. Pak se babička pomodlila ke Kristu, aby bramboru očistil a potom reportéři znovu měřili a radioaktivita byla pryč. Brambora byla zdravá.

Je to zajímavé, ale nenapadá mě co víc k tomu snu dodat. Jestli je to jen nějaký výplod mé fantazie a nebo to něco pravdivého symbolizuje. Každopádně je podle mě lepší to sem pravdivě napsat ať už si to každý vyloží jak chce.

26.3.2018 – Jen jedenkrát za život

Přemýšlel jsem nad těmi posledními sny. To snad musí být nějak stimulované zvenčí. Ten předposlední o té temné místnosti, posteli, dívce a schodišti, tak to mi musely nějak způsobit snad ty provokativní emaily, které mi neustále chodí a v kombinaci s tím videem na úklid v domácnosti. No a co ty rakety dopadající na Čechy? To snad muselo být vyvolané tím, jak jsem zmínil tu kolegyni, která se mě ptala, zda bych na ně shodil bombu. Nechápu ani proč by president USA chtěl shazovat na Čechy rakety. Přijde mi to nesmyslné. Jednou jedna starší paní v letniční církvi Cesta života, kde mě pokřtil jejich pastor, tak popisovala že měla nějaký sen a nebo vizi. Prý jela někde na kárce v oblasti, kde rostou palmy. Jediné, o měla v ruce byla nějaké drahá starožitnost. To jediné byla schopná zachránit z domova a to jediné bylo zhodnotitelné. Zvláštní vize či sny.

Každopádně se mi zobrazuje zajímavá reklama. Reklama na meeting v Praze, kde budou slavní řečníci probírat různá zajímavá témata s publikem.

To by mě zajímalo, v čem tam budu užitečný já s tím mým soustředěním? Když jsem byl na škole, tak jsme měl problémy udržet pozornost nad souvislou promluvou učitele či učitelky. Naštěstí se vše dalo naučit a pochopit ze sešitů a knížek čtením. Jako sólo zaměstnanec jsem nic takového řešit nemusel. Zadání vždy bylo nějak písemně předané a nebo probíhalo formou dialogu jehož jsem byl účastníkem. Pak se to dá lépe pochytit, když se čeká na mé vyjádření. Když jsem pracoval pro Infinity Systems, tak se předávala analýza ústně, ale potom byla k dispozici ještě písemně a mohl jsem se vždy zeptat nad nejasnostmi. To jsem ještě jednomu analitikovi myslím říkal, že na to předání analýzy asi nebudu chodit, protože z toho ústního projevu skoro nic nepochytím, ale nakonec jsem tam raději chodil i když jsem to vnímal jako ztrátu času. No a teď, když chodím na pirátské sněmy, kde se hodiny projednávají různá, třeba i zajímavá témata, tak dovedu stěží udržet pozornost, když mám volnou hlavu natož když jsem zatížený přemýšlením nad programováním. A to ještě nemluvím o tom, že mě Bůh se Zuzkou nějak duchovně propojil a o to více se cítím slabší a mám to těžší, když se mnou není a nepodporuje mě.

Musím se přiznat, že na včerejším pirátském sněmu jsem kromě představení snad nepromluvil ani jediné slovo. Myšlenkami jsem byl úplně mimo téměř po celou tu dobu i když jsem se snažil soustředit a zajímala mě ta debata. Mé myšlení haprovalo trochu mezi programováním a mezi přemýšlením nad tím, jestli mě Zuzka opravdu nechá v tomto nepříjemném stavu, kdy už mi Bůh nedává tolik síly jako dříve, když jsem s ní nebyl ještě duševně propojený.

Z celé té porady se mi uchytila do mysli, přes všechnu tu snahu být tam téměř do konce necelé tři hodiny, jen jediná věc. Někdo tam nadhodil, že by bylo potřeba vyvlastnit zprivatizované firmy a majetek. Asi se mi to uchytilo do paměti z jednoho prostého důvodu. Ten důvod je zcela prostý. Ze všech těch problému, co se tam řešily, tak je tento asi ten jediný, co brzdí vše ostatní. Bylo namítnuto, že to ale není možné. Možné je alespoň zakázat pokračování privatizování pozemků. Tak na to jsem přikývl, že alespoň to by se udělat mělo. Ono by se mělo udělat i to vyvlastnění, ale to by muselo být na mezinárodní úrovni. V Čechách toho moc českého podle mě asi už není. Kdybych byl otec, co přijde domů a uvidím dvě děti. Uvidím, jak jedno z nějakého rozmaru bere hračky tomu druhému, tak pochopitelně bude potřeba rozdělit nějak ty hračky spravedlivě a dát možnost tomu druhému dítěti zkusit, jaké to je být v situaci toho druhého sourozence. Tak nějak to

asi tady dopadne. Možná, že až se zruší peníze, tak těžko pak bude někdo dávat druhým najevo, jak se umí dělit.

Každopádně já se asi budu moci dorozumívat hlavně psaním a čtením přes internet (např. poslání emailu). Případně verbálním dialogem mezi mnou a jedním člověkem. Nebo diskusí, ale textovou, kdy mám čas si vše nastudovat. Verbální diskuse je pro mě nemyslitelná a to je důvod, proč asi nemá smysl jezdit do Prahy na diskusi řečníků.

Ono vlastně v dnešní době internetu není ani potřeba nikam jezdit :)

Připadá mi ta dnešní schůze s piráti jako pro mě osobně promarněný čas. Asi mi tím Bůh dal najevo, jaké jsou mé dispozice a jaké ne, pokud jde o komunikaci. Jindy bych toho pobral více, ale teď při programování a problémy ve vztahu na tento typ diskusí nemám.

http://www.jedenkrat.cz/

26.3.2018 – Jednodenní půst

Dnes od rána se cítím nějak osvobozený od toho pouta k Zuzce, které bylo pro mě jen přítěž, když tu se mnou není. Otázka je, jak dlouho to zase potrvá.

Za týden od pondělka je modlení a kdo chce, tak si může dát třídenní půst až do středy. To by mě docela zajímalo a rád bych to zkusil. Co mi říkal Jarda, který to absolvoval, tak to má ohromné pročišťující účinky. Zrovna o tom třídenním říkal, že je nejvíce obtížné ho vydržet. Pak ten sedmidenní a delší už nejsou takový problém. Správně by se mělo na třídenní připravovat tak, že si první týden dám jeden den, třeba pátek, pak další týden znova pátek a další znova a až ten čtvrtý týden si dám pak tři dny po sobě půst. To já už teď nestihnu, tak že si dnes v pondělí dám půst (pokusím se o to). Nejíst 25 hodin jsem už zvládl, ale to byl asi můj rekord. No a příští týden si zkusím dát ten třídenní půst. To znamená, že tři dny nebudu nic jíst a jen budu pít čistou vodu.

Co mi říkal Jarda, tak díky půstům potom získal mnohem více energie na to dělat svojí práci. Byl pak mnohem úspěšnější. Kromě toho, že natáčel, tak měl i jiné aktivity. Podnikal. Bavilo ho udělat podnik a když pak už fungoval, tak ho prodal. Měl vlastní nakladatelství i vydavatelství. Jeden čas byl mistr republiky v boxu ve své váze. Byl milionář. Jeho rekord v době, kdy koruna měla docela dobrou cenu, tak měl 6 milionů. Docela cestoval po světě, protože ho doma známí uháněli kvůli penězům. Dokonce i s nějakým programátorem vytvářeli webové projekty. Jeho názor na mé investované úspory do psaní v minulém roce a do projektu Eden byl takový, že to byla prý dobrá investice. Tak to potěší, když mi to řekne takový úspěšný člověk a vizionář jako on. Já stejně neměl ani na výběr dělat něco jiného. Cítím, že mě nějaká duchovní síla vede den co den a neplánuji to nějak brzdit a ani urychlovat. Kdyby se mi někdo postavil do cesty, tak bude mít asi problémy. Ne se mnou, ale s tou silou, která mě vede.

Jarda mi doporučoval bordel. Povídal i, že kdybych byl se Zuzkou, tak bych se mohl lépe soustředit pak na programování. V časech jeho mládí hodně letěli hippies a společně s tím i sexuální orgie. On sexuální orgii zažil a něco jako pojem smilstvo neřešil. Nemyslím si, že by to bylo dobře, ale byl v nevědomosti. Každopádně při sexu se otevírá jakási hadí síla a člověk pak má mnohem větší tvořivou schopnost prosadit se v tomto světě. Je více součástí světa řekl bych. Na druhou stranu se prý přeruší nějaká duchovní ochrana a člověk už přestává být dítě. Asi je pak myšlenkově více přízemní?

<u>Dechová cvičení</u>
Včera mi psali z VIP klubu ze Zákonů bohatství. Připravili mi trénink na MLM (Multi Level Marketing). To mi připomnělo bráchu, jak dělal Amway, pak šel dělat do OWB a pak myslím někam jinam. Když jsem poslouchal nahrávku od nějakého předního českého zástupce z Amway, tak to bylo zajímavé. Povídal, jak byl v Americe na nějakém motivačním kurzu. Byl tam poprvé. Sedl si tam a ten přednášející byl úplně nepříčetný a pobíhal sem a tam a křičel radostí. Prý to přenášel i na to publikum. I publikum bylo nepříčetné. On to zprvu nechápal. Nejprve to nechápal, proč všichni tak vyvádějí. No jo, ale časem se to přeneslo i na něj a také ho chytla mánie. Tomu se říká kolektivní vědomí. Stal se součástí stáda. Davová psychóza připravující lidi o zdravý rozum. Začal následovat myšlenku, která dělá z jedněch bohaté, ale tak pochopitelně vznikají i chudí. Bohatí nemají ve zvyku rozhazovat všechny své peníze ostatním a nechat si jen to, na co opravdu

potřebují ke štěstí. Bohatství je návykové pro většinu lidí. Pokud to někdo dokáže, tak všechna čest, ale takových je asi minimum. Pokud toto bohatí nedokážou, tak pochopitelně ekonomicky společnost zotročují.

Tuhle mi mamka povídala, že nějaká paní v Čechách vyhrála 13 miliard. Prý to použije k tomu, aby zabezpečila další generace potomků. Mamce to přišlo divné a to není žádný velký expert na ekonomiku. Když někdo bude 13 miliard držet, tak to asi ekonomicky nic dobrého nikomu nepřinese. Já rozhodně nezávidím nikomu bohatství, ale je to postavené takto na hlavu. Navíc ta paní asi svým potomkům jen uškodí, protože možná bude mít tendenci je rozmazlovat a pak nebudou připraveni na život. Vyrostou z nich slabí jedinci.

Další doporučení z klubu Zákonů bohatství bylo praktikovat dechové cvičení. Cítím se dobře a to že mám nějakou nerovnováhu ve vztahu snad nějaké dechové cvičení nezlepší. No ale i tak jsem si řekl, že zaexperimentuji. Tak jsem si tedy udělal dechové cvičení podle Jóga návodu na internetu. Lehl jsem si na postel, nohy míně od sebe. Jednu ruku na hrudník a druhou na břicho. Desetkrát nádech a výdech a pak dát ruce podél těla a dvě minuty se soustředit na normální dech. Procedůra byla možná trochu příjemná, ale potom mi bylo divně. Chvilku se mi motala hlava. Nijak mi to nepomohlo a před tím jsem se cítil lépe. Naštěstí to vyprchalo. Kdyby lidi někdo raději přiváděl ke Kristu, než dělat takovéto podivné experimenty. Vybavuji si Milana, jak povídá, že dělat Jógu je extrémně nebezpečné, pokud člověk není obrácený ke Kristu. Jenomže Jóga se niky nevyučuje v kombinaci s obracením se ke Kristu. To je snad nějaká babylonská praktika.

No myslím, že se dechovému cvičení příště asi vyhnu. Má odpověď do klubu Zákony bohatství byla taková, jak jsem to popsal zde, ale stručnější.

Jinak ještě k Jardovi. Teď momentálně je v důchodu. Má nevyléčitelnou chronickou obstrukční plicní nemoc. Je sice věčně optimisticky naladěný, ale pokud jde o dech, tak někdy má pocit, že by už chtěl zemřít. Plíce mu fungují jen na 14% a doktoři říkají, že na 30% se už umírá, tak že se dost tomu diví. Dokonce se někteří na něj přijeli z Prahy podívat. Otázkou je, zda to má geneticky a nebo to způsobili nějaké praktiky z minulosti. Těžko říct.

26.3.2018 - NONSENC

Následující modrý text s titulkem NONSENC nasdílel ten samý autor, který napsal básničku na straně 146 v předchozím díle. Po přečtení mi to připadalo takové, jako kdyby to psal člověk, kterému dělá problémy navázat nějaký vztah. To chce najít si nějaký okruh lidí a nebo třeba nějaký klub. Někam začít chodit. Třeba zrovna s otevřenou náručí vítají lidi různé křesťanské sbory, ale je potřeba dát si pozor a nenechat se do ničeho vmanipulovat. Začít navštěvovat sbor je ale asi jednodušší na navazování vztahů, než jiná místa.

To samé platí i pro dívky, které tráví čas dopisováním na facebooku. Opravdové vztahy se ale elektronickým způsobem podle mě moc nenaváží. Nad tím je potřeba asi popřemýšlet. Je potřeba snažit se být příjemný a usmívat se na lidi. To ledacos usnadní.

NONSENC

Drtivý pohled mého podvědomý nic neřekne, jenom tak tvrdě na mně kouká a mlčí si taktně pod, čepicí.Jsem obviněn z toho asi že žití, není u mně dobré pohled na mne taky nic moc a to řekla, noc.Drama se tu děje němám kurděje ale někdo se my směje tak až jeho tělo prasklo, a jeho náplň vysypal se tam na zem,jako závrať která už neví kudy, kam.Smích co to je technicky bych to snad i zvládl, ale ta emoce co ho dělá by tam naprosto a asi velmi dosti chyběla, posral se na mně pták,ušklíbl se pak a ještě dodal to máš za to že si pořád jenom stěžuješ, na ten svůj život co je jako hnusný táhnoucí se opak.Spím či bdím no nevím nevyjde to nastejno,jako lejno si tady smrdím možná někoho i brzdím, ten co mohl tu být místo mně, a stím bytím zde by lépe naložil a třeba i více souložil.Rozpoznán tu jsem dán,možná i nepatřičně souvisle nebo příčně snažíce se jde to velmi ztěžka,depka klepla mně do té hlavy mé moudrosti je ze mne zle, tu přiveden před ten nejvyšší soud lidských těžkostí byl jsem obviněn že žít prý neumím jsem asi zdrženlivě vinen.Ale, jsou tu polehčující okolnosti snad se taky zohlední,vinesen rozsudek už je, šlo to velmi rychle ten můj trest je ten nejhorší dále musím žít v těch svých mně tu daných, kolejích.Možná dobré je že žádnou zbraň nevlastním, nebo nějaké ráno je tak obzvláště zlé že bych tu věc proti sobě použil, a sebe tak do té svislé polohy položil a tak dále je tu to očekávané finále,kdy bych jen byl v té zemi hlínou, tak dobře přikryt.Kdo my takový prášek dá, abych byl blízko toho pocitu jakého si v sobě danému uspokojení,sám to neumím seč se snažím v té tmě tak sám si bloudím,potkávám jen takové podobné tupce, jdou hlavu ani nezvednou když kolem mně projdou, prostě takové mé kopie,nebo reklama na sociální fóbie.Přitlačen ke zdi držkou

poznávám tu stěnu, skočit do zdi možné řešení lezu tu po zdech žádné lešení, ani řešení toho čeho táhne se už toliko mnoho let, že už není vidět ani toho začátek.Ano, konec prostě takové nutné příměří které ale vůbec nic neřeší,jak stát se pitomcem ve svém vlastním státě, a ana štítku s tvým do nebe volajícím jménem, stojíc tu vedle tebe.Další den tu je to exploze všeho, tělo se my rozházelo kde ho najít jsou tu tašky není tam tak kam asi šel,ten duševní cestovatel můj největší nepřítel ve mne pevně usazen, nejsem s tebou v žádném případě spokojen,ale to ty asi už víš tak pojď blíže,dostaneš to co zasloužíš ránu takovou tu vnitřní které na venek vidět není,ve spleti mého rozhřešení.Ano, přiznáván že není o co stát takhle tu stát, nahý drkotající zuby svími nahněván tak jak to znám,poslaný někam tu zde tou věčností která možná každičkou chvíli skončí, tak jak i začala zazní ta píšťala ta co to vše zvrzala,proč vtažen jsem do toho kolotoče lidských nemožností,a píši tu svou zpověď každým dnem co tu jsem.Takto na skřipec tak velice jemně natažen, bolest je tu a dělá to co umí asi nejlépe,než ti někdo na rameno zaklepe taková ta postava v kapuci a řekne už dost tak to stačí můžeš si už odpočinout a spěchat s návratem už nemusíš.Zrada se stala tak jemně pomaloučku podávaná,proč to vše se stalo je my mdlo na tu zem špinavou tak pojištěně si padám, zpomaleně a každodenně.

26.3.2018 - Nedokonalý půst

Včera po tom pirátském sněmu jsem měl nějak pokleslou náladu z toho, že jsem se tam nebyl schopen soustředit na diskusi. Po odchodu jsem se potřeboval jít rozptýlit mezi přátele do Čajového ateliéru. Martin tam nebyl, ale byly tam u obsluhy dva jeho zaměstnanci, se kterými se také rád bavím. Ke konci, když už bylo zavřeno, tak jsem si k nim šel přisednout do salonku s medúzou. Byl tam Kuba a Sergii. Kuba mě posledně informoval, že bude v dubnu v kinech Avangers – Infinity War. Na to se docela těším. Bavili jsme se snad celou tu dobu o komixech a i Sergii se přidal i když jsem o něm nevěděl, že se také zajímá o komixy. Kuba je v tom docela znalý a doporučil mi film V jako Vendeta od DC, který neznám. Že prý Annonymous jsou tím inspirovaní.

Dnes jsem si ho stáhl a podval se na něj. Dnes jsme se pokoušel držet půst. Poslední jídlo bylo někdy včera v noci. Když bylo dnes 19:35, tak už jsem to ale nevydržel a musel jsem se najíst. Připadá mi, že na mě leze nějaká viróza a tak jsem nebyl tolik při síle dávat si půst až do rána. Na programování jsem dnes nějak neměl při tom půstu. Docela jsem polehával. Večer jsem se podíval na ten film V jako Vendeta a k tomu si vzpomněl, že mám v mrazáku ruské zmrzliny a pizzu v krabici z Globusu, tak že bylo jasno, co si dám k filmu.

Ten film byl zvláštní. Takový revolucionářský. Symbolika anarchie a červené s černou. Budu si to muset prohlédnout ještě jednou.

Každopádně zítra mám v deset takové školeni na firmy společensky odpovědné. Je to v té samé budově, kde se koná soutěž JihoCzech. Po tom už bych měl mít snad volnou řadu dní na programování a snad bez hladovek až do příštího pondělí.

27.3.2018 – Kdo to píše?

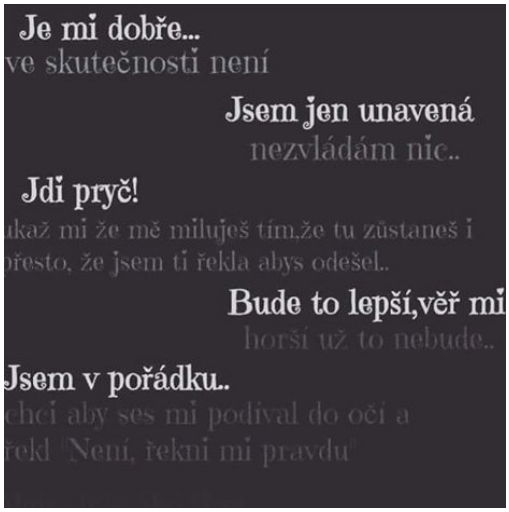

Po včerejším krátkém půstu, který byl jen cca dvacetihodinová přestávka mezi jídlem, tak jsem se cítil dnes skvěle. I ten otok nosohltanu zmizel, ale to asi díky tomu, že jsem se najedl a měl i pomerančový džus. Už od včerejška se cítím od Zuzky nějak duševně osvobozen. To je dobře, že na mě přestala myslet, protože to ve mně navozuje myšlenky, že bych s ní chtěl moc být, ale ona mi to nedovolí. V takové situaci jsem docela oslabený a to nechci. Potřebuji fungovat. Beru to od ní, že je hodná a uvědomuje si, jak mi opravdu může pomoct, když už z nějakého důvodu nemůže být se mnou.

Káťa nasdílela tuto zvláštní hádanku. Po tom všem co jsem napsal, tak už nepochybuji, že autorkou není a snad ani nemůže být ona. To už snad nemůže být možné. Není to špatná holka, ale prostě to není můj typ a není tam to kouzlo bez kterého vztah nikam nepovede. Dal bych sem fotky holek, které se mi líbily, ale vlastně proč bych to dělal? Jediná fotka je fotka Jarky z pizzerie a to nahoře v mozaice. To asi stačí.

Když autorkou není Káťa, tak to snad musí být jedině Zuzka. Kdo jiný?
Zuzka tedy píše:

Je mi dobře... ve skutečnosti není: Na to mohu jen zareagovat, aby přišla za mnou.

Jsem jen unavená nezvládám nic..: Od toho má Zuzka mě, abych jí pomohl.

Jdi pryč! Ukaž mi, že mě miluješ tím, že tu zůstaneš i přes to, že jsem ti řekla, abys odešel..: Já miluji Zuzku, ale respektuji její rozhodnutí. Ze zásady nebudu nikoho tlačit do ničeho, co nechce. Ať si každý projde tím, co si sám připraví a pak sám ve vhodný čas projeví vůli to změnit. Však může za mnou přijít sama, ale až to tak bude cítit. Já se nehodlám před nikým ponižovat a to ani před Zuzkou.

Bude to lepší horší to už nebude..: Tohle snad ani Zuzka neřekla. Myslím si, že Zuzka je ráda, že jí mám tak moc rád, ale možná tomu ani nevěří.

Jsem v pořádku.. chci aby ses mi podíval do očí a řekl Není řekni mi pravdu: Tohle by mohla říct Zuzka. Každopádně já prostě nejsem schopen na ní v ničem tlačit. Nebudu schopen jí říkat „Není. řekni mi pravdu“. Nebudu na nikoho tlačit, aby mi říkal pravdu, to už raději zajistím, aby pocítil v budoucnu následky svých lží. Samozřejmně že jí toho chci hodně hezkého říct do očí, ale až se rozhodne za mnou sama přijít a nebo mi dá najevo, že já mám někam přijít za ní. Pokud mi to nedá najevo, tak o mě nestojí a s takovou to nemá smysl.

Možná, že jsem se spletl v předposlední zprávě. Psal jsem, že některé holky by měli více chodit mezi lidi a nekomunikovat jen přes internet. Káťa si nasdílela příspěvek, abych jí nesoudil, když jsem nezažil jaké je to být na jejím místě. Tak dobře, asi jsem se spletl. Káťa bude pravděpodobně společenská. Já ale pak nejsem schopen jí nijak poradit :(. To musí její kamarádky, asi...

27.3.2018 - Jak pomáhat ostatním?

Tomáš Lukavec nasdílel otázku, jak pomáhat ostatním? No ne vždy je pomoc pro ostatní to, že jim dá člověk peníze i když je má. Tedy může dojít na situaci, kdy to opravdu pomoc bude, ale nemusí to být pravidlo. Tohle se musí poznat podle svědomí. Přeci i to co dělá Tomáš ty přednášky jsou dobré. Věřím, že ano, ale nesmí se moc tlačit na pilu. Není podle mě dobré do toho nikoho nějak nutit a manipulovat, když to tak necítí. Někdy když není jasné co přesně dělat, tak je lepší pomodlit se v klidu ke Kristo o rozumné rozhodnutí. Jít třeba někam do přírody a v klidu nad tím popřemýšlet. Vymanit se z té hektické atmosféry a trochu klid a požádat o rozumné vedení. Pak člověk pochopí, c o vdané situaci má dělat a jak pomoct.

Kouzelná hůlka

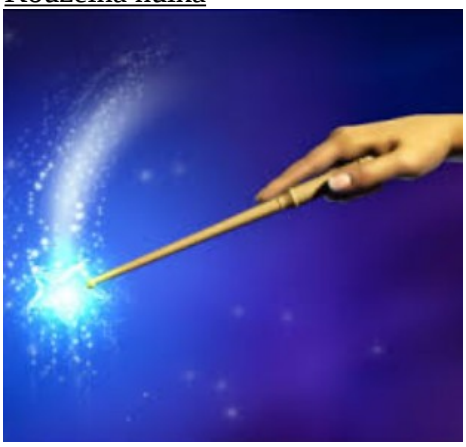

Další Tomášovo otázka. Co by jste dělali, kdyby jste měli kouzelnou hůlku, která plní přáni? To je jednoduché. Žádnou kouzelnou hůlku člověk nepotřebuje. K tomu, aby mohl mít člověk spokojený život, tak stačí milovat lidi a Boha. To se projeví dodržováním určitých zásad lásky k ostatním a vzhledem k tomu, že člověk chybuje, tak potřebuje odpuštění a umět ho přijmout od Krista. Také umět projevit k Bohu skrze Krista nějaký vděk. Přeci i rodiče jsou rádi, když jim jejich děti poděkují za jejich péči. Jsou svědectví mnoha lidí, že to opravdu zlepší kvalitu života. Ta ostatní přání se lidem splní, ale vyžaduje to také nějakou trpělivost a uvědomění si, že ne vše po čem člověk momentálně touží, tak musí být zrovna pro něj dobré.

Coldplay – Paradise

Zaujala mě tato doporučená písnička na youtube. Když jsem viděl toho sloníka, tak jsem si to musel pustit, protože mi to připomínalo hodně mě. Písnička je hezká ale taková trochu smutná. Sloník se od ostatních docela odlišuje a pořád jakoby někam utíká. Na konci ale najde tu svojí skupinku, ke které se hodí a bude s nimi šťastný. Dohledal jsem si slova té písničky. Potom mi ale došlo, že to bude asi ne tolik o mě, jako o Zuzce. Ta sloníčka je podobná Zuzce na té fotce, kde je jako holčička s pruhovanýma ponožkama a baťůžkem. Úplně z jiného světa. Zpívá se tam jako o ní. Že jako malá poznával svět a měla své sny, ale v dospělosti je začala ztrácet ranami osudu. No jo tohle přeci nemůže být o mě. Proč já bych si měl nechat brát své sny od někoho? Si je prostě uskutečním. Myslím si, že Zuzka ale nemá možná tolik tu sílu a nebo prostě si neumí najít tu správnou cestu. Tohle se někde psalo o beranovi a střelci. Beran nemá takovou schopnost na rozdíl od střelce si své vzdušné zámky realizovat. Že by tedy nakonec Zuzka byla ten beran?

https://www.youtube.com/watch?v=1G4isv_Fylg

27.3.2018 - Legální a nelegální drogy

Dostal se ke mně článek z portálu Matrix 2001 o psychedelicích. Drogy, které podporují dobrou náladu, ale to je v rozporu s potřebami manipulovat masy, tak že například marihuana je zakázaná. Lidé, kteří jsou veselí tak prostě myslí samy za sebe a to je pro někoho problémy. Je to konspirátorské, ale asi i pravdivé.

Připomnělo mi to jednu přednášku učitelky psychologie na VOŠce. Říkala něco, co hodně potvrzuje tuto myšlenku. Ptala se, zda víme, jaká legálně povolená droga patří mezi ty, které dělají z lidí absolutní trosky. Je to prý srovnatelné s nějakým heroinem. Odpověď byla **alkohol**. No je to pravda. Alkohol dělá opravdu z lidí trosky postupem času. Problém je, že kdyby se alkohol ilegalizoval, tak to bude kritický úder do české ekonomiky. To už si musí každý rozhodnout sám za sebe, jak se sebou naloží.

Ona ta paní, co mi nabízela léčebné konopí, tak to asi myslela se mnou dobře, jenom že já jsem tak optimistický, že asi nic takového nepotřebuji.

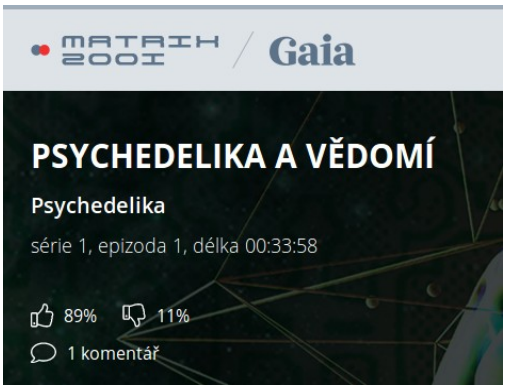

Citace článku (je k dispozici i video): „Je tzv. válka proti drogám ve skutečnosti bitvou o kontrolu vědomí? Stojíme na prahu dvou světů soupeřících o budoucnost evoluce lidského vědomí. Dlouhá léta legislativa a státem sponzorovaná propaganda varovaly populaci před konzumem látek měnících mysl. Čeho se však obávají? Zatímco mnoho vědců věří, že je vědomí produktem mozku, mnozí výzkumníci psychedelických sfér zjistili, že tyto rostliny zpřístupňují skryté potenciály mysli a další duchovní pokrok. Možná se síly u moci nejvíce obávají toho, že se lid probudí k bohovi uvnitř a začne překračovat psychologická omezení, aby dosáhl jednoty vědomí.“

Odkaz:
https://www.matrix-2001.cz/gaia-video/psychedelika-a-vedomi-852

Trochu mi to připomnělo mého kamaráda Montyho, co ho znám z čajovny. Zajímavý člověk. Také tak trochu konspirátor. Školu moc neřešil, ale podniká. Podniká v oblasti produkce léčebného konopí a také dělá myslím instruktora tance. Myslím, že i v osobním rozvoji podniká. Celkem aktivní člověk.

Nabízel mi, že si někdy musíme dát spolu trávu. Já se z toho nevidím. To mi zkusil nabízet i ten Tomáš toho 1.4.2017, jak je to vidět i na tom videu, kde jsem z toho kašlal. Nevonělo mi to ani trochu.

Ono to s tím konopím nebude tak dobré, jak se říká. Nevím, jak v léčivech, ale pokud jde o kouření, tak to prý má špatné účinky na paměť.

Připadá mi, že někteří lidé, co mě obklopují, jako Jarda, Monty, Kelt, Martin a jiní, tak jsou také takoví sloníci :).

27.3.2018 - Nápad na lepší vzdělávání dětí

Další zajímavá pozvánka. Je to opět do pirátského centra ČePiCe (Českobudějovické Pirátské Centrum) vedle Šedého útesu. Je vidět, že to tam navštěvují opravdu zajímaví lidé.

Tentokrát pozvánka na přednášku o sebeřízeném učením na 25.5. v 18:00. Myslím, že to je něco, co už jsme na škole objevil, ale i tak tam půjdu. Možná mě to nějak obohatí.

V textu píší „Nechybí těmto dětem disciplína a řád?“. To chybí i mě a to nejsem dítě (snad). Na to je ale zapotřebí druhý člověk, co tuto vlastnost má.

Odkaz:
https://jihocesky.pirati.cz/blog/2018/03/25/prednaska-seberizene-uceni-vzdelavani-pro-budoucnost-aneb-jak-dat-detem-duveru-a-svobodu-ucit-se-prirozene.html

27.3.2018 – Přednáška Road-CSR (Společensky odpovědné firmy)

Ráno mě trochu zdrželo neplánované holení a i když jsem skoro celou cestu běžel, tak jsem dorazil na prezentaci asi o 5 minut pozdě. To jsem ještě omylem zaběhl do vedlejší budovy, kde jsem přes okna viděl jinou přednášku, ale na ní mě odkázali do správné budovy.

Cítil jsem se ale po krátkém půstu poměrně dobře. Soustředění na přednášce bylo mnohem lepší, než to poslední na pirátském sněmu 25.3. v ČePiCi.

Přednášející byly zástupci čtyř firem, které jsou zaintegrované do CSR (Corporate Social Responsibility) tedy společensky odpovědné firmy. Konkrétně to byly zástupci EON, Technické služby Tábor, Gefos a DfK. Česky se tomuto přístupu také říká trojí zodpovědnost. Firmy, které jsou dobrovolně takto orientovány, tak se nesnaží hledět primárně pouze na ekonomický zisk společnosti, ale do jejich priorit patří i ohleduplnost k životnímu prostředí a ohleduplnost k podmínkám zaměstnanců. To mě zaujalo a týká se to vlastně i mých motivů, které mě vedou do této mé aktivity. S tím rozdílem, že já se zaměřuji na politiku státu a CSR se orientuje na vnitřní politiku firem.

Na začátku proběhlo krátké představení všech účastníků. Byla tam dokonce i zástupkyně od Salesiánů. Jedna paní tam byla i z radnice. Pak tam byli zástupci různých firem, které působí třeba i v zahraničí. Snad i nějaká Švýcarská firma, ale už si přesně nepamatuji ta zaměření.

Seděl jsem uprostřed stolů postavené do podkovy, protože jinde už nebylo místo. Při představování jsem řekl upřímně čemu se věnuji. Že jsem dělal pro O2 na vývoji komunikačních technologií a teď se věnuji jako OSVČ vývoji vlastní komunikační technologie pro umožnění přímé demokracie a plánuji i zavedení nového platebního systému pro lepší průhlednost veřejných financí možná časem i pod organizací DiEM25. Také jsem zmínil, že se pokouším sjednotit některé politické strany a svým způsobem jsem i novinář. Připadalo mi, že některé lidi to trochu zarazilo a jedna paní mi i popřála přede všemi „tak to přeji hodně štěstí“ :).

Simona Kaňoková, ČEZ a.s.

Skupina ČEZ se mi vybavuje ve vzpomínkách, kdy jsme s jakoby nevlastní sestrou Danulkou jezdili ke spirálce na park u golfového hřiště na Hluboké. Danulka je dcera z minulého manželství nové manželky mého nevlastního taťky. Zní to komplikovaně, ale to se opravdu dělo. V jednom rodinném domku bydlel chlap se svou novou ženou a jejím dítětem z minulého manželství a to v přízemí. V prvním patře byla moje mamka, já a brácha, protože jsme prostě neměli kam jít, když jsme byly oba ještě na střední škole. Po pár letech jsme ale odešli do podnájmu. No a Danulce, která byla tak o deset let mladší než já, tak jsme říkali nevlastní sestra a kamarádili jsme se s ní. Jednou si pamatuji, jak Danulka přiběhla nahoru dát nám bonbony. Nejprve za bráchou a pak do mého pokoje, kde seděl kamarád Honza ze školy. On to pochopil, že se něco rozdává a tak i když hleděl jinam, tak dopředu nastavil ruku. Danulku to dostalo, ale bonbon mu dala. Později říkala, že je s ním legrace. Hrozně ráda jezdila ke spirálce na Hlubokou, kde byl park s klouzačkou ve tvaru

spiráy pro děti.

No ale to byla jen taková pozitivní odbočka. Chtěl jsem tím říct, že je fajn, když ČEZ se takto věnuje o prostředí. Paní Kaňoková mluvila o tom, jak ČEZ podporuje zaměstnance a pořádají různé akce. Je to fajn.

Zaujalo mě, když povídala o tom, že někteří lidé mají v dnešní době problém poslat email s omluvou. Prý lidem dělá problémy obava z toho, kdo všechno to bude číst. No to je zvláštní. Toto by mě nenapadlo, že někdo může mít takový problém. Já jsem asi druhý extrém, že mi nedělá problémy zveřejnit ledacos. To také nemusí být vždy dobré.

Předkládal různé obrázky, které něco připodobňují, ale nenapadlo mě to tou dobou začít fotit. Jeden obraz co si vybavuji byl o stromu. Nevypadal nijak zvláštně, ale asi na něm něco zvláštního bylo, protože byl obsypaný mnoha hnízdy ptáčků. Takový strom, co jakoby všechny spojuje. Zajímavá myšlenka. Pak jeden z obrázků byl o nějakém jeřábu myslím. Něco se tam stavělo a k tomu to komentovala tak, že ke stavbě je zapotřebí umět požádat o pomoc ostatní. To je pravda. Kooperace je zapotřebí. Dobře to vystihuje CSR. No a poslední věci co si vybavuji, tak jsem měl trochu výpadek soustředění. Promítala tam obrazovku s nějakými slovy a pak se obrátila mým směrem a nebo snad dokonce přímo na mě a řekla něco jako že „o sebereflexi by mohl vyprávět kolega, že?“. No byl jsem z toho zmatený a nějak jsem to jen odkývl.

Je to zajímavé. Skupina ČEZ nezastřešuje pouze dodej energii, ale věnuje se i telekomunikačním technologiím, informatice, jadernému výzkumu, projektování, výstavbě, těžbě surovin a možná i jiné aktivity. Docela aktivní společnost.

Michal Polanecký, Technické služby Tábor s.r.o.

Dobré, tak se mi podařilo dát „To se mi líbí“ jako sedmému v pořadí na příspěvek pana Polaneckého.

Jako jediný neměl přednášku připravenou na počítači a povídal z patra. Mluvil ale velice pragmaticky a pro mě srozumitelně.

Tohle vyprávění z praxe by mohlo zajímat piráty. Pan Polanecký popisoval problém, že některé technologie se navenek tváří jako zajímavé, ale ve výsledku moc výhodné nejsou. Trochu narážel asi na tzv. koncept Smart city. Poprvé jsem se s tímto konceptem setkal na pirátském sněmu dne 19.3., kdy jsem mluvil o radnici bez tajemníka ve svém příběhu v minulém díle. Ptal jsem se tam, co to je zmiňované Smart city a vysvětlili mi, že jde o různé vychytávky ve městě v podobě různých senzorů a podobně. Třeba například by člověk věděl přes chytrý telefon, kde jsou volná místa na parkování a podobné věci.

Osobně jsem z pana Polaneckého měl takový dojem, že si o mě nemyslí asi nic dobrého. Připadalo mi tak trochu, že mě bere jako druhého Hitlera, který se na sebe snaží ztrhnout pozornost už jenom při samotném představování. Já se ale okultismem nezabývám a nikdo mě finančně nepodporuje. Mandragoru od

žádného černokněžníka shánět nebudu a nechci nikoho zabíjet. Ani mi nejde o to nijak se dostat k moci. Jenom chci, aby věci byly více průhlednější.

Jeho názory se mi ale líbily. Jak se třeba řeší osvětlení pomocí směrovaných led diod, aby se ušetřila energie, namísto výbojek, které svítí vše směrově. Snaží se preferovat co nejvíce ekonomicky úsporná, užitečná a dlouhodobá řešení. Kdyby věděl, jak málo já za svůj život vystřídal notebooků a mobilních telefonů, tak by mě jako Hitlera určitě nevnímal :). Koncept Smart city ale z hlediska údržby a finanční náročnosti se ani mě a ani jemu nejeví jako nic moc atraktivního.

Připadalo mi, že má tak trochu rýpavou povahu jako já. Dával tam paní z radnice jeden dotaz trochu na tělo. Už si přesně nevybavuji, o čem to bylo, ale paní říkala, že to bude delegovat, protože to není v její pravomoci. Nebyl ale jediný. Přidal se k němu i někdo další. S delegováním je ale komplikace. Může dojít k tomu, že se žádost vytratí.

Robert Šinkner, Gefos a.s./TKP geo s.r.o.

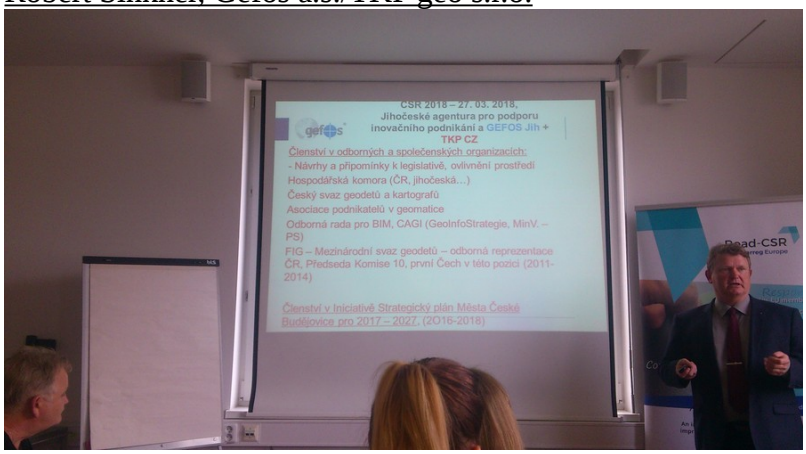

Třetí měl přednášku pan Robet Šinkner ze společnosti Gefox a. s., ale společnost se přejmenovává na TKP geo s.r.o. Co jsem pochopil, tak mají na starosti geodesii. Práce kolem geografie. Ostatně na fotografii, kterou jsem pořídil, tak je vidět ukázka jejich působnosti. Zmiňoval se, že pomáhají Arpidě, což je hezké. Když jsem chodil na základní školu, tak mi doktor myslím i s bráchou doporučil chodit na Arpidu na plovárnu. Asi myslím kvůli zádům. Jednou v lázních v Luhačovicích, když jsem byl asi ve čtvrté třídě, tak mi tam jedna doktorka říkala, zda mám problémy se zády. Říkal jsem, že ne a ona na to že asi od dvanácti mít budu. Mě je teď 33 a žádné problémy se zády stále nemám.

Nechal tam kolovat i nějaké kolíky, co se jako dar od nich dostávali myslím snad na té Arpidě a nebo někde jinde při jiné společenské akci.

Povídal, že ho zarmoutilo, když jeden nejmenovaný český premiér v demisi zvolal, že se vezmou peníze na tyto organizace neziskového charakteru, chráněné dílny a podobně a rozdělí se mezi důchodce tak, že každému důchodci se dá 900 korun. Já se sice důchodců chci zastávat, ale na druhou stranu souhlasím s tím, že těmto dobročinným organizacím podporující aktivitu slabších by se to brát nemělo. Musí existovat i jiné řešení. Peněz je na světe dost.

Naděžda Boušková, DfK Group a.s.

Poslední přednášející byla paní Naděžda Boušková ze společnosti DfK Group a.s. Také zajímavá společnost, která se věnuje obchodu, gastronomii a cestovnímu ruchu, ale stará se i o seniory a pomáhá potřebným.

Zaujalo mě pár momentů, které jsem si vyfotil. „Nadační font AVA – financovaný z osobních prostředků majitelů určený pro rodiny i jednotlivce v tíživé životní situaci“.

Hezky napsáno. To by se dalo vzít i jako vzor pro jiné korporace. Další věty jsou také pěkné.

Další fotka mě také zaujala. Navíc ty ponožky dole. Paní Boušková říkala, že to dávají těhotným maminkám jako dárek. Docela milé.

Je vidět, že stále existují solidární organizace které myslí na běžné lidi.

27.3.2018 - 4.4.2018 18:00

```
Tým Konec prokrastinace
nazivo@konec-prokrastinace.cz

=================================================

UDÁLOST: VELKÁ PŘEDNÁŠKA: Hledání smyslu v osobním i pracovním životě
KDE: DK Metropol, Senovážné nám. 2, 370 21, České Budějovice
KDY: 04.04.2018, 18:00 - 20:00
CENA: 300 Kč
```

Vypadá to, že 4.4.2018 bude nějak přetížený den. To je tedy datum. Číslo 44 je v illumínátské symbolice prý smrt. Já mám předplacenou přednášku na téma konec prokrastinace od 18:00. Od 19:00 má být třetí den půstu a modlení na sídlišti Šumava. Navíc je nějaká událost na náměstí od 18:00.

Pokud to s tou mou špatnou disciplínou vydržím a nebo pokud při mně bude stát Zuzka a podrží mě, tak bych to mohl zvládnout. První třídenní půst je prý dost hrozné vydržet, ale vyplatilo by se to. Problémem není ani tak hlad, ale silná detoxikace organismu. Vyplatilo by se to, protože dnes po cca dvacetihodinové přestávce mezi jídlem jsme se cítil skvěle.

Určitě chci jít na tu přednášku o prokrastinaci, ale nevím, jak to tam budu zvládat, když už třetí den budu bez jídla.

27.3.2018 – Satanismus a Gnóze

Satanismus a Gnóze

Zvláštní výklad pojetí satanismu a gnoze je na odkaze níže. Jakub popisuje Krista, jak si ho vykládají křesťanské směry, které já osobně považuji za pravdivé. Kristus byl připraven jako záchrana od počátku všeho. Bůh Otec tušil, že Adam v ráji zhřeší. Nepřál si to, protože chtěl pro člověka jen to krásné, ale chtěl mu ponechat svobodnou vůli a nedát mu možnost poznání toho špatného, co ho vede k utrpení a smrti. Ovšem to by to nebyl Bůh, aby nepočítal i s tím, že se bude muset připravit i na to, že Adam bude chtít to špatné poznat a bude si muset nést následky. Ono to tak muselo asi dopadnout vzhledem k duševní nevyspělosit Adama a musel si projít vývojem (asi i inkarnačním?), aby dosáhl lepší úrovně. Pokud se tedy Adam nějak inkarnoval a snažil se pomáhat lidem v těžkých časech naklopit misku vah na Boží stranu, tak bez poznání Boží Kristovi milosti a odpuštění musel asi pokaždé z něho být jakýsi dobyvatel, co neumí řešit věci správným způsobem. To je jen má teorie.

Pokud jde o Kristovu roli jako nedílnou součást Boží podstaty, kterou je obětavost. Láska se rodí z obětí a tak pokud si chtěl Bůh získat lásku svého lidu, tak se sám musel nějak obětovat pro lidi. Bůh chce, abychom ho osobně milovali a zjevil se v Kristu. Jakubův výklad je takový, jako kdyby tím, že Adam zhřešil, tak mohl vybudovat civilizaci. To je přeci konfirmační bias. Samosřejmně, že civilizace by byla vybudovaná i kdyby Adam nezhřešil a všechno by bylo mnohem lepší, ale člověk by si Boha pouze jako Otce stvořitele asi tolik nevážil, tak že byla umožněna tato volba s možností záchrany. Kdo chce může jí přijmout.

Ještě k té části, kde je Kristus popisován jako nějaký ničitel starých náboženských systému. On pouze poukazuje na to, že lidí se mají řídit zákonem lásky, který mají mít v srdci. Mají jednat podle svého svědomí tak, aby neubližovali jiným a aby si navzájem pomáhaly, když cítí, že druhý nějak potřebuje pomoct. Nebít k sobě navzájem lhostejní a ani se nenechat manipulovat špatným citem, který může být v rozporu se svědomím. Takový cit může být třeba i zamilovanost, ale to pramení ze sobectví vlastnit druhého. Není to láska. Ty zastaralé zákony byly připraveny jako takový předstupeň, který měl lidi připravit na to učit je vzájemné lásce. Jednotlivá rituální přikázáni byly jen symboly a zkouška, zda lidé uposlechnou co od nich Bůh vyžaduje. Dnes ale už ale nevyžaduje plnění zákonických úkonů, ale pokud možno ideální jednání v souladu s láskou k ostatním.

Zde je odkaz na video:
https://www.youtube.com/watch?v=VsgqoEc2O6o&feature=youtu.be

27.3.2018 - Pozor na hackery

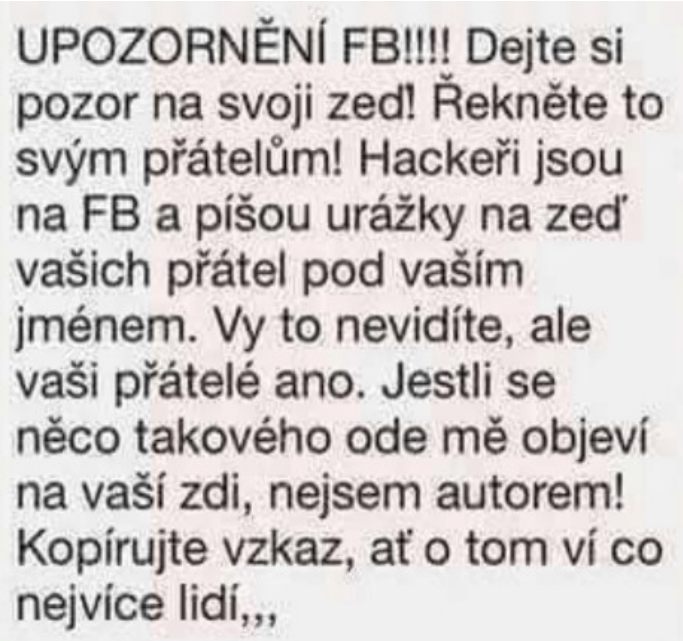
UPOZORNĚNÍ FB!!!! Dejte si pozor na svoji zeď! Řekněte to svým přátelům! Hackeři jsou na FB a píšou urážky na zeď vašich přátel pod vaším jménem. Vy to nevidíte, ale vaši přátelé ano. Jestli se něco takového ode mě objeví na vaší zdi, nejsem autorem! Kopírujte vzkaz, ať o tom ví co nejvíce lidí,,,

Tohle si nasdílela teta, mého kamaráda Honzy z Hluboké.

To mí připomíná, že si tuhle někdo mým účtem přidával přátele o kterých ani nevím. Zobrazila se mi informace, že uživatel potvrdil přátelství. Já to nebudu řešit. Hold internet se dá zneužívat. Vše podstatné píši sem.

Myslím si, že ale lži by mělo být možné mezi přáteli poznat, jak se píše v příspěvku.

28.3.2018 – Tour de Krypto

Zarezervoval jsem si vstupenku na Tour de Krypto v Budějovicích. Je to na odkaze níže. To se mi asi hodí vědět něco o tomto tématu. Možná, že to budu jednou potřebovat.

Také už mám shlédutou třetí lekci o burzovních opcích. Možná, že i to se mi nějak v životě hodí. Už ale po třetí lekci nějak začínám cítit, že pro mě to bude asi nedostatečně tvůrčí na to, aby mě bavilo si tím vydělávat.

https://www.tourdekrypto.cz/?a_box=dnkux35w&a_cha=KCeskeBud_ll_m_mf_v2

29.3.2018 - Buddha a satanismus

To je zajímavé, kolik toho má společného satanismu s buddhismem. O Buddhismu něco málo vím, ale o satanismus jsem se nikdy nezajímal.

Každopádně povídání mě zaujalo.

Odkaz:
https://www.youtube.com/watch?v=uxfkT7dqXBc

29.3.2018 – Minx

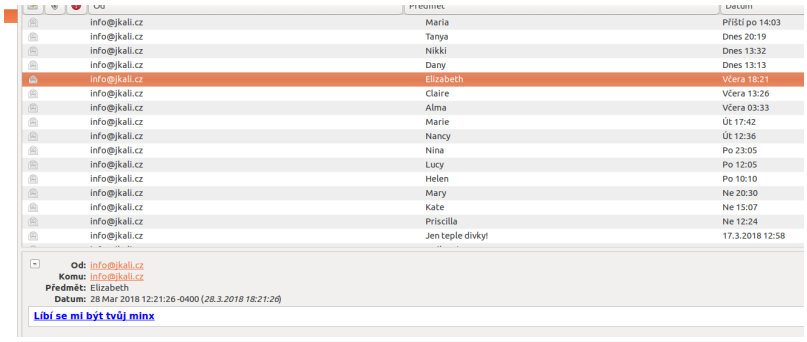

Od	Předmět	Datum
info@jkali.cz	Maria	Příští po 14:03
info@jkali.cz	Tanya	Dnes 20:19
info@jkali.cz	Nikki	Dnes 13:32
info@jkali.cz	Dany	Dnes 13:13
info@jkali.cz	Elizabeth	Včera 18:21
info@jkali.cz	Claire	Včera 13:26
info@jkali.cz	Alma	Včera 03:33
info@jkali.cz	Marie	Út 17:42
info@jkali.cz	Nancy	Út 12:36
info@jkali.cz	Nina	Po 23:05
info@jkali.cz	Lucy	Po 12:05
info@jkali.cz	Helen	Po 10:10
info@jkali.cz	Mary	Ne 20:30
info@jkali.cz	Kate	Ne 15:07
info@jkali.cz	Priscilla	Ne 12:24
info@jkali.cz	Jen teple dívky!	17.3.2018 12:58

Od: info@jkali.cz
Komu: info@jkali.cz
Předmět: Elizabeth
Datum: 28 Mar 2018 12:21:26 -0400 (*28.3.2018 18:21:26*)

Líbí se mi být tvůj minx

To je ale naotravování se. To snad nedělá žádný automat, ale někdo se snad nudí. Některé zprávy jsou sprosté, ale například nějaká Elizabeth mi napsala „Líbí se mi být tvůj minx“. Schválně jsem si dohledal, co je to minx.

Znamená to něco jako zlobivá svůdná dívka. Myslím. Dokonce jsme našel nějaký komix s názvem Minx či co to je. Na jeden jediný odkaz jsem zkusil kliknout a byl to ten v delší modré zprávě na straně 33. Firefox nějak nějak nereagoval, tak jsme to raději zavřel. Opravdu nechci, aby se mi v prohlížeči aktivovali nějaké pochybné pluginy či funkcionality. Ať už to dělá kdokoliv, tak to nemá cenu.

Každopádně ten komix je příhodný :). Nebezpečná žena obklopená dravými vlky. Je zvláštní, že ta žena na obrázku v obličeji malinynynko připomíná Zuzku. S tím rozdílem, že Zuzka je asi tak kvadrilionkrát krásnější.

Ty nebezpečné ženy. Vzpomněl jsem si na příhodu s mou nevlastní jakoby sestrou ještě na sídlišti Vltava. S bráchou jsme jí říkali malý blonďatý zvířátko. Jednou jsem se jí za něco myslím nějak smál. Už si to nepamatuji o co přesně šlo. Jí se to dotklo a zahryzla se mi do ruky v místě, jak je sval mezi palcem a ukazováčkem. Nemohl jsem jí dostat tu ruku z pusy. Docela to bolelo. Lítal jsem s ní po baráku a i po zahradě a nevěděl, jak tento problém vyřešit. Měl jsem strach, že kdybych škubl, tak mi urve ruku. Kluci před naší garážovou hernou mě litovali, ale také nevěděli, jak mi pomoci jí uvolnit. Když pak pustila po nějaké době, tak jsem si myslel, že ten žmolek na ruce tam snad už zůstane napořád. Nijak jsem se ale na ní nezlobil. Přišlo mi to od ní trochu i k smíchu. Člověk běhá po baráku a po zahradě a záhadný rozhněvaný tvor s hlavou tak po můj pupík ho drží zakouslý v zubech.

No a když jí chtěli kluci z herny spláchnout po hlavě do záchoda, tak to jim nic nedělala. Jeden kamarád si říkal Virus a hrál dobře Counter Strike. Danulka si říkala Malý virus a chtěla se mu vyrovnat.

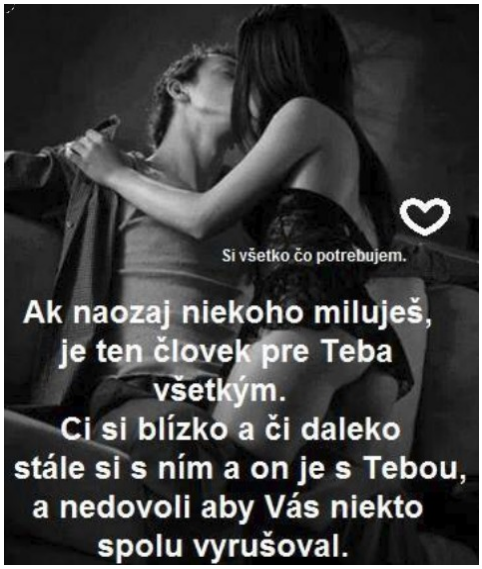

Některé příspěvky od lidí mají hezké texty a méně hezké obrázky, protože ten chlap by mohl být trochu víc zakrytý tou dívkou.

Na druhou stranu jiné příspěvky mají hezké obrázky, ale zcela nesmyslné texty.

Vypadá to s tou Zuzkou, že se to zaseklo asi na mrtvém bodě. Možná fakt chce po mě, abych se za ní rozběhl do pekárny a přemluvil jí, že se mnou vlastně chce být. Chlapy to asi tak běžně dělávají. To já dělat nebudu. Nemá cenu se ponižovat. I kdybych to chtěl udělat, tak v globusu nesmí být ani noha, aby to mělo úspěšnost. Mám račí povahu a před cizími lidmi nedovedu vyjadřovat osobně emoce. Pokud by jen náznak, že se v celém prázdném nákupním komplexu hýbou dveře na druhé straně poháněné čidlem, tak to můžu zabalit :). Teď přeháním. Jedna možnost ale je, jak se k ní dostat a být vřelý i v tom Globusu. Až bude nějaký svátek, a v Globusu nebude ani noha, tak zařídit, aby tam šla Zuzka dělat sama zelňáky a bude mít těsto ve dvou plných dížích, což je opravdu na hodně dlouho. Já se dovnitř v tom čase dostanu přes střechu větrací šachtou a s využitím Marvových pomůcek. Až budu vevnitř, tak budu mít dost času to tam prohledat, zda se tam opravdu kromě Zuzky někde neschovává jediný živáček. Pokud ne, tak jí dojdu zachránit a pomůžu jí s rozvalovačkou, kterou sama tak nesnáší a bude nám spolu fajn. Abych to upřesnil, tak rozvalovačka je zařízení, na kterém se rozvaluje těsto na tenkou vrstvu. Zuzka opravdu jednou řekla, že jí tato činnost nebaví a nebude jí dělat.

Další zajímavý příspěvek. Pro mě je mezi holkami opravdu tou jedinou volbou Zuzka, ale to neznamená, že nakonec nezvolím raději možnost být sám, když si mě nebude vážit. To už budu mnohem šťastnější sám, než být s někým, kdo se mi sice líbí, ale neváží si mě.

Pokud o mě nestojí, tak je to pro mě absolutně to samé, jako kdyby o mě stála, ale neuměla mi to dát najevo. Může to vypadat zvláštně, ale asi i já mám nějaké kritérium upřímnosti pro vztah, jaký si představuji jako ideální a zároveň jediný možný.

29.3.2018 – Dublin IV

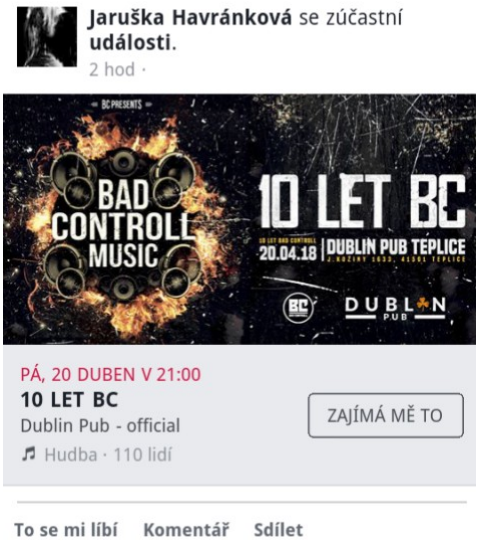

Jaruška Havránková si nasdílela příspěvek, že se v Teplicích 20.4.2018 bude účastnit v klubu **Dublin** Pub nějaké asi veselky od 21:00. Ani nemusím dělat detektiva a i přes to je to pro mě naprosto nezajímavá informace.

Ono je to jako na tom obrázku s Dr. Manhattanem v předchozím díle na straně 166. Pozitivní postava poslouchá zvenčí něčí hlas, co říká „Já ti můžu pomoci“. Spíše negativní postava převrácená říká „Já ti můžu pomoci“, ale nějak si neuvědomuje, či nepřipouští, že vlastně sám potřebuje pomoc. Přijde mi, že ta postava volající zvenčí musí být nějaká dívka a to ta ideální. Vždycky jsem měl tendence nějak těm holkám pomáhat, ale asi jsem nemyslel moc sám na sebe a na to, že vlastně pomoc od své ženy budu potřebovat sám. I kdyby byla Jarka ideální pro mě po všech ostatních směrech, tak s tou její bezohledností se prostě nikdy nemůže vyrovnat ZUZCE. Proč by mě měla tedy zajímat, když mi nijak nepomohla a jen mi ubližovala? Proč by mě měla zajímat jakákoliv jiná holka, než ZUZKA? Jarka říkala, že z Teplic přijela do ČB kvůli tomu, že je to tam příliš pro muslimské i přes to, že jí nevadí multikulturismus. Kolegovi Vaškovi říkala zase, že do ČB přijela za láskou. Ať už to bylo jakkoliv, tak je asi zase v Teplicích. Zuzka jenom tím, že mi řekne, že tu vánočku je na začátku potřeba více utáhnout, tak to řekne tak hezkým milým způsobem, že jsem ochoten jí rozplést a dělat znovu pořádně a ne dělat pořádně až tu další, jak bych to asi udělal, kdy\by mi to řekl někdo jiný. Najevo jsem jí to ale nedal, že na mě působí příjemně, protože okolo mě bylo plno lidí.

Někdo by se mohl ptát, jak to že dětské sny tolik nezaujmou ostatní? Asi proto, že se nich teprve pracuje :D.

Konečně se začínám soustředit na programování a asi omezím psaní.

Každopádně jsem zahlédl zajímavé video od SPD. Připadá mi to srozumitelné, co SPD zastává. Prý má vyjít nějaký návrh od ČSSD podporovaný Andrejem Babišem, že referendum může být proveditelné pouze v případě, že si to přeje nadpoloviční většina obyvatel. Tak že kdyby například 40% obyvatel bylo zásadně nespokojeno s nějakou věcí a ten zbytek bude lhostejný a půjde za většinou, tak vlastně ta aktivní nemalá část obyvatel má smůlu a nikdo jí nevyslyší. To mi připadá docela dost bezohledné vůči těm obyvatelům. V Edenu mám koncept hlasování takový, že se v rámci komunity rozhoduje o tom řešení, jaké prosazuje největší část uživatelů a **zároveň ale všichni členové komunity se mohou účastnit hlasování**. Když bude správně usměrněna komunikace a vysvětlení problematiky, tak se jedno řešení snad vybere, které odsouhlasí valná většina. No a ta menšina, které jej neodsouhlasí, tak by si měla uvědomit, že příště to třeba budou právě oni, kteří se účastní vítězné skupiny v hlasování a někteří lidé, co si minule

prosadili své, tak třeba tentokrát prohráli. To už tak asi bude, protože ne vždy je asi spokojený každý. To je jen k formě hlasování, jaká mi připadá vhodná. Někteří lidé totiž nejsou zastánci většinového hlasování, ale jak jinak o věcech rozhodovat?

Odkaz zde:
https://www.facebook.com/tomio.cz/videos/1964759310201541/?fref=mentions

Sýrie? Slabý odvar. Řítí se na nás ještě brutálnější migrační krize. Vyvolaná tím, čeho si vůbec nevšímáme

27.03.2018 8:41

Minulý týden americký think-tank Pew Research Center ve své analýze naznačil, že migrace z Afriky bude v nejbližší době pokračovat. Nyní to samé tvrdí také šéf Potravinové agentury OSN David Beasley.

Tweet G+ To se mi líbí Sdílet 544 lidem se tohle líbí. Buďte první mezi svými přáteli.

Další článek o tom, jak vlivem sucha a ne jenom sucha, se mohou dostat do Evropy spousty migrantů z Afriky. Navíc ujednání evropské unie Dublin IV by mělo zajistit, že se i do Čech dostane možná hodně migrantů.

Pak by to chtělo najít způsob, jak s nimi spolupracovat na realizaci vznešených cílů. Kdyby se sem opravdu dostali, tak bude jen katastrofa vzájemná štvanice. Lidské energie bude tedy asi hodně, ale jde jen o to jí správně usměrnit.

Odkaz zde:
https://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Syrie-Slaby-odvar-Riti-se-na-nas-jeste-brutalnejsi-migracni-krize-Vyvolana-tim-ceho-si-vubec-nevsimame-529696

30.3.2018 - Reklama podle mého gusta

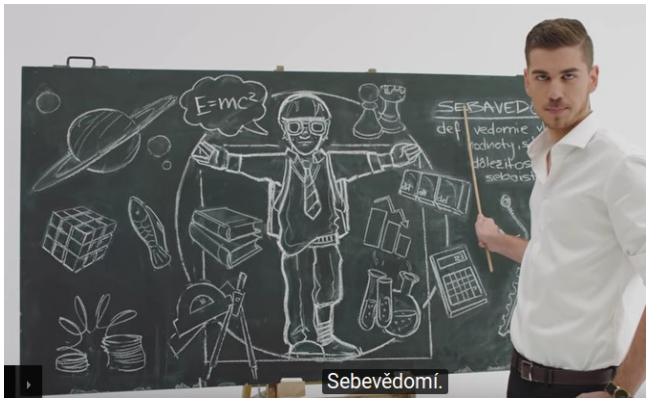

Tak toto už je reklama na voňavku Axe podle mého gusta. Já jsem vlastně tři v jednom. Jako rybář lovím myšlenky. Jako šachista promýšlím strategie v programování a ne jen v programování. I když šachy jinak ale nehraji. No a dalo by se říct, že jsem i modelář, když jsem udělal tu vlastní led svítilničku.

Odkaz:
https://www.youtube.com/watch?v=ZvOKvsonzO8

30.3.2018 - Walter Scott

Domluvené páteční setkání s Jardou v čajovně se vydařilo. Když jsem přicházel k ateliéru, tak na mě volali z protějšího obchodu. Jarda čekal tam. Venku před obchodem byl nový nábytek. Stůl s povrchem připomínající knihu od slavného romanopisce. Černé křeslo zdobené nějakou perletí a pod tím okrasný koberec. V obchodě byl Jarda s provozovatelem Martinem. Martin sledoval kolemjdoucí, jak reagují na nové vybavení.

Když kolem procházeli zrovna nějací asiaté, tak se starší pán s tmavě červenou čepicí usadil do křesla a jeho přítelkyně ho fotila. V tom se Martin rozhodl, že je jen tak grátis obslouží nepálským čajem. Když vyšel ven s nádobíčkem, tak ta asiatka zírala na něj s otevřenou pusou :). Netušila, co se to děje. I pán se trémou postavil s křesla. Nejprve se ostýchali se něčeho napít, ale nakonec se napili. Nakonec byly spokojení a pán zdvihl spokojeně palec nahoru :).

Krátce na to jsme se rozhodli s Jardou, že už půjdeme nahoru posedět na pódiu.

Když jsme dorazili nahoru a objednali si čaje, tak za nedlouho se ozvalo velokonoční hrkání. Musel jsem vyjít ven si to natočit, protože jsme to na vlastní oči snad ještě neviděl.

Video je zde:
http://www.jkali.cz/data/video/2018_03_30_hrkani.mp4

Je to zvláštní tradice. Vzbuzuje to řekl bych spíše negativní pocity než pozitivní. Ty masky jsou také děsivé. Každopádně je to přesvědčení druhých, určitá kulturní tradice a tak je potřeba to tolerovat.

Na pana Radu jsem se Jardy ptal, ale nevzpomněl jsi na nic takového, že by mu nesl zapomenuté brýle.

Povídal mi, že 25.3. byl na nějakých meditacích a přednášce s Miroslavem Zelenkou (médium) ve Strakonicích. Je to jeden z oblíbených Jardovo lidí, od kterých čerpá přes internet informace společně s Jaroslavem Chvátalem (vědec a Jardovo nejoblíbenější youtuber), Peterem Insiderem (pracovník Cicada 3301) a Josefem Doležalem (informátor z Ameriky). Tyhle lidi on hodně poslouchá. S panem Zelenkou se setkal poprvé a popisoval mi to setkání zvláštně. Prý na něj pan Zelenka docela se zaujetím koukal a pak se ho zeptal, jestli nedělal Jarda regrese (uvědomění si minulých životů). On na to, že nedělal. Pan Zelenka mu říkal, že se mu zdá, že v minulém životě byly oba indiáni ve stejném kmeni. Když pak v diskusi narazili na slovo „muset“, tak Jarda zmínil, že indiáni z kmene navahů nemají slovo muset ve slovníku a pan Zelenka mu odpověděl, že přeci jen mu říkal, že byl v minulém živote indián :). Prý se tam pokoušeli vyvolat nějaký vír energií pomocí meditace a docela se to dařilo. Jarda to cítil poměrně intenzivně. Byl tam i jeden skeptik a z něj prý docela tekl při tom pot. Jarda se ptal pana Zelenky, zda nechce přijet do Budějovic a on mu řekl, že s tím nemá problém, když to někdo zorganizuje. Myslím, že tohle Jardovi dělat problémy nebude a říkal, že se toho asi ujme. S tímhle on zkušenosti jako bývalý úspěšný podnikatel má.

Zvláštní anomálie v mé paměti

Bavili jsme se i o tom, co jsem o něm napsal. Jedna věc ho zarazila, když to četl a chtěl mi zavolat. Pak si to ale rozmyslel a řekl si, že věci, jak je vidím já, tak tak bych je měl i popisovat. Povídal mi, že když utíkal z věznice z toho Maroka, tak je pravda, že skákal z vysoké zdě, ale nebylo to na auto. Skočil na zem s jeho spoluvězněm co se jmenoval Job a pak utekli do loděnice. O žádném autu nic neříkal. Je zvláštní, jak si to můj mozek představil. Jarda mluvil, že ta příležitost skočit z té zdi byla časově omezená, ale nebylo to na auto. Já jsem si musel asi to auto nějak vlivem výpadku soustředění domyslet, protože pak to dávalo smysl s tím, co říkal o té dočasné příležitosti. No v podstatě jsem s tím útěkem nelhal, ale jeden detail jsem si domyslel. Podle Jardy mohou vznikat mé konflikty s lidmi právě touto občasnou nepřesnou interpretací.

Možná, že částečně ano, ale především za to asi může nedostatek určité empatie a netaktu v jednání, který je pro střelce běžný. Snažím se na tom ale stále pracovat.

Vtípky s oblečením

Jarda se zmiňoval o nějaké podnikatelce Viktorii, co je v tom samém baráku jako je Čajový ateliér. Jedna jeho známá se chce zabývat šitím slovanských šatů a s tou Viktorií si docela rozumí. Při těch šatech jsem si vzpomněl na to černé slušivé spodní prádlo, jak občas dávám do dokumentu. Jardovi to připomnělo pár vtipů a já jsem k tomu dodal pár vtipných situací, co mě napadly v souvislosti se Zuzkou, ale nevěděl jsem zatím jak je do příběhu zakomponovat.

* první řekl Jarda: „Manželka se ptá kamarádky, co si má koupit na sebe, aby svého muže nějak zaujala. Ona jí doporučí, ať si koupí nějaké zdobené černé spodní prádlo. Tak to udělá. Muž přijde domů a když jí uvidí, tak se zeptá, jestli někdo neumřel?“

* druhý řekl také Jarda, ale ten je ještě lepší: „Manželka se ptá kamarádky, co si má koupit na sebe, aby svého muže nějak zaujala. Ona jí doporučí, ať ho šokuje tím, že si nasadí plynovou masku. Tak to udělá. Muž přijde domů a když jí uvidí, tak se zeptá, proč si oholila obočí?“ Nebo jen řekne: „ty jsi si oholila obočí?“ Takhle nějak to bylo. Docela mi to přišlo k smíchu.

* napadla mě taková vtipná situace, které s oblečením ale nesouvisí: „Jsem u vchodových dveří a v rohu u jističů vidím pavouka. Není jeden z těch nejmenších. Přemýšlím, jak tuto komplikovanou situaci budu řešit. Vůbec si ale neuvědomuji, že za mnou stojí Zuzka.“ Ten kdo nečte mé dokument úplně, tak asi tuto situaci nepochopí, ale Jarda se tomu docela smál.

* další vtipná situace, která mě napadla s oblečením souvisí: „Jsem doma a někdo zazvoní. Jdu ke dveřím a podívá se do kukátka. Skoro jsem nepoznal, že tam stojí Zuzka. Ona měla plynovou masku.“ Tomu se Jarda také smál. Ne že by tedy Zuzka byla poznat skrz plynovou masku, ale asi by byla schopná něco takového klidně udělat.

Když byl minulý rok Valentýn, tak se mi zobrazovalo hodně reklam na naušnice Pandora. Nesnášel jsem to. Naušnice mi nic neříkají a prostě v dané situaci bych to Jarce nechtěl ani kupovat. Když bylo letos krátce před Valentýnem a Zuzka si mě přidala do přátel, tak se mi také zobrazilo pár doporučení na dárek. Byly to dva obchody a neopakovalo se to stále dokola do zblbnutí. Jeden obchod byl s klasickým spodním prádlem a druhý s latexovým spodním prádlem. To už dobrý dárek pro holku je podle mě. Tedy takový, který by se líbil i mě a myslím i Zuzce. Každopádně do té mé situace je to naprosto nevhodné doporučení. Něco takového je fajn jí koupit po nějakém čase, kdy už budeme spolu a ne hned druhý týden co jsem jí poznal.

Nakonec jsem jí koupil hromadu sladkostí, ať má i pro syna a ona to nepřijala. To že to nepřijala, tak jí vlastně jen přidalo na hodnotě.

Povídám Jardovi, že se snad neožením. Ty mé nároky jsou asi moc velké. Já od holky prostě vyžaduji, aby mi dala upřímně najevo, že si mě váží. Asi chci moc. On mi na to odpověděl takovou hezkou odpovědí. Řekl, že budu mít holku a že se mě sama bude ptát, co si má vzít na sebe, zda černé šaty, bílé, modré či červené. Tak alespoň nějaké příjemné povzbuzení co se týče holek.

Biologický superpočítač v CERNu

Povídal, že v CERNu je nějaká super výkonný biologický počítač snad s umělou inteligencí co jsme pochopil. Prý poskytuje informace o lidech velkým společnostem jako je Google, Facebook a podobné. Že prý od inteligentní bytosti schází jen jakési vědomí či duše nebo něco tak, ale prý je to napojené nějak na bytosti z podsvětí. Zajímavé. Tak že na té bráně do pekel v CERNu něco možná pravdy bude. Ne náhodou má v logu Shivu a také tři okruhy ve tvaru 6. To má vlastně i prohlížeč Chrome a nebo symbolika www.

Zmiňoval se, že letos v dubnu a nebo v květnu má nastat na nějakou dobu větší výpadek proudu. Tak uvidíme.

Výlet za bledulemi s klubem Aktiv

Byla mi nasdílená pozvánka na výlet 5.4.2018 s klubem Aktiv. To by mě docela zajímalo. Procházka po kraji. Po tom třídenním půstu, pokud ho zvládnu, tak to může být docela dobré uvolnění.

Nabídl jsem to i Jardovi. Říkal, že pokud mu to vyjde, tak se také zúčastní.

Odkaz:
https://www.facebook.com/events/1568386499940739/1569368309842558/?notif_t=admin_plan_mall_activity&notif_id=1522417598819618

31.3.2018 - Opatřeni pro možnou jadernou válku

INFOCENTRUM
ZEMSKÁ DOMOBRANA
info@zemdom.org
www.zemskadomobrana.org
info@zemskadomobrana.org

Přišel mi výjimečný speciální zpravodaj od zemské domobrany. Týká se připrav na možnou jadernou válku. Jak se říká, doufat v nejlepší, ale počítat s nejhorším.

Odkaz na informativní PDF je zde:
http://www.jkali.cz/data/ZD_2018_SP01.pdf

Originální zpráva od info@zemdom.cz:

Vážení přátelé, vlastenci a příznivci myšlenky domobrany,

minule jsme vám slíbili, že vám již náš Zpravodaj posílat nebudeme. Je však mimořádně nebezpečná doba, která vyžaduje mimořádné skutky. Posíláme vám proto SPECIÁLNÍ ČÍSLO ZPRAVODAJE ZD, které je plně věnováno přípravám na možnost jaderného války. Naleznete zde řadu informací, které vám a vašim blízkým mohou zachránit život, pokud něco tak šíleného jako jaderná válka vypukne. Věříme, že se na nás nebudete zlobit, že se snažíme i vám alespoň touto radou pomoci.

Doporučujeme si toto speciální číslo Zpravodaje nejen přečíst a zejména se radami na přípravu na případný konflikt řídit, ale i vytisknout a uložit na dobře dostupné místo. Pokud by přišel ten čas, asi již nebudete mít čas tisknout rady a informace, které mohou zachránit váš život i životy vašich blízkých.

Vydavatel zpravodaje nenese žádnou zodpovědnost za názory autorů příspěvků ve zpravodaji.

Plný text zpravodaje (soubor .pdf) lze získat na tomto odkazu: *** ZPRAVODAJ ZD SPECIÁL BŘEZEN 2018 *** .

Máte-li nějakou připomínku či námět ke zpravodaji, neváhejte kontaktovat přímo redakci na adrese red-zpravodaj@zemdom.org.

Infocentrum Zemské domobrany

31.3.2018 - Trocha nostalgie při sobotě

Román Duna od Franka Herberta. První díl byl zfilmovaný v roce mého narození (1984) a byly podle něj vytvořené i některé počítačoví hry. V prvním filmu se točí děj okolo Paula Atreidy, který je něco jako zachránce obyvatel planety Arakis (Duna), která je ve vesmíru ojedinělá na těžbu vzácného koření (asi obdoba argentum astrum či hvězdné stříbro v šišinkách mozkových). Těžba koření je velice vzácná a nezbytná pro některé vesmírné cechy zabývající se drahou dopravou napříč vesmírem a pro věštění budoucnosti. Cechy varují císaře, který intrikuje a znepřáteluje rody Atreidů a Harkonenů, aby měl nad nimi větší moc. Varují ho a vyhrožují mu, aby zařídil odstranění Paula Atreidy, protože je hrozba pro těžbu koření a mohl by obyvatele Duny jednou osvobodit. Císař to nebere na úplně velkou váhu. Paul Atreida není z Duny, ale je cizinec z jiné planety Caladan a na Dunu přijel kvůli boji s Harkoneny a nabírání zkušeností. Má zvláštní schopnost přesvědčovat ostatní, kterou mohou mít jen ženy řádu Bene Gesserit ve kterém je jeho matka. Po konfliktu s Harkoneny na Duně se s jeho matkou zachrání a odejde do pouště, kde si najde dívku ze snu od místních obyvatel a stane se jejich vůdcem. Zdávají se mu sny, které třeba pochopí až později. Časem projde jakýmsi obrozením, když vypije jedovatou vodu života a získá nadpřirozené schopnosti ovládat sílu přírody, za pomocí které přemůže Harkoneny, císaře, cech a osvobodí obyvatele Duny od útlaku.

Muad'Dib

Ve snu se mu zdává o jakémsi měsíci. Ve filmu to není moc vysvětlené. Jen se tam říká o **druhé měsíci**. Ten druhý měsíc se jmenuje Muad'Dib (pouštní myš). On si tak nechá říkat od ostatních. Poušť je symbolicky Duna a on jakási myš, asi. V prvním díle mého příběhu je hned na další straně, od dvou měsíců na stránce 77, vidět obrázek zeměkoule a na ní trochu vidět myš. Vedle je had, jak asi bude chtít útočit.
U obrázku na straně 78 je vidět odkaz vedoucí na tento článek:
http://www.protiproud.cz/politika/2568-agenda-21-celosvetova-tyranie-jako-udrzitelny-rozvoj-usa-pracuji-na-odlidneni-planety-v-soukoli-se-otaci-i-ceska-republika-koho-obetujeme-nejdrive-sokujici-vize-z-roku-1969.htm

Byl publikovaný v takovém zvláštním datu: 30.7.2016. To je jako 30+7 a 20 + 16. 37 (777) na levé straně obrázku a 36 (666) na pravé.

No trocha fantasie s čísly neuškodí :). Ještě na straně 58 v prvním díle je vtipný titulek: „Hory pracují k porodu: Na svět přijde směšná myš....“

Hudby z Duny:
https://www.youtube.com/watch?v=gUfGyfbzl9k&feature=youtu.be&t=1017

Blood (Caleb vs. Gideon)

Další taková má vzpomínka na dětství je počítačová hra Blood (krev). Je to vůbec vhodné pro děti? Asi moc ne. Hlavní hrdina Caleb je naprostý krvelačný maniak. Vypadá trochu jako Zoro a nebo jako V, ale brutální. Stylem trochu nezapadá do dnešní doby a dokonce první díl hry začíná tak, že vztane z hrobu a řekne „I live again....“ (znovu jsem naživu). Při řešení problémů s podsvětím kromě klasických zbraní využívá i dynamit, světlice, vidle, voodoo, což ho dělá celkem osobitým.

Vybral jsem pár obrázků, které se mi líbili. Na prvním je vidět rudý měsíc, dynamity, woodoo a jiné věci. Trochu zvláštní kombinace. Na dalších dvou je vidět absolutní bezstarostnost i když ten jeden je trochu více do červena a ten druhý méně.

V druhém díle hry s podtitulkem „The Chosen“ (vyvolený) Caleb pronásleduje vůdce zlého kultu Cabal, který se jmenuje Gideon (jméno je asi motivem nějakého Izraelského hrdiny). Gideon skrze kult Cabal svým vlivem ekonomicky zotročuje svět. Cestou se Gideon snaží obracet ostatní přátele Caleba proti němu a na konci vysvobodí Ophelii Price, kterou miluje. Gideon se ve světě za portálem změni na obrovského pavouka. Gideon se měl stát inkarnací Černoboga, ale k tomu nedošlo (nebo jím už byl?).

Je zvláštní, že přátelé Cabala se jmenují Gabriela, Ishmael a Ophelia Price. Ophelia má jako jediná příjmení a ještě navíc Price (cena). To je jako nějaká cena, co je až na konci boje či co :).

Připadají mi úsměvné popisy na wiki této zvláštní postavy Caleb „Je příliš tvrdohlavý, aby přestal. Je příliš hloupý, než zemřít“, „S dobrou kombinací rychlosti a houževnatosti spolu se svou znalostí široké škály zbraní je Caleb bojovníkem, druh člověka, který se rozběhne do místností zbraně, které hoří a všeho, co může na něj vrhat nepřítel. Ale jeho naprosto bezohledný styl zaručuje, že když vstoupí do boje, nikdo se nedostane naživu. Tyto rysy z něj činily uznaného vůdce vzvolených.“.

No je to ulítlé, ale to už některé hry bývají. Alespoň na stranu s číslem 66 nevyšla ta Duna.

Hudba z Blood:
https://www.youtube.com/watch?v=ItD6N-f4anE&index=6&list=PLA62E484F1149383C

Finále s Tchernobogem (Černobog):
https://www.youtube.com/watch?v=6JLb342RCNE

31.3.2018 - Moudrá slova

Moudrá slova jedné slečny a nebo paní mi připadají taková hezká dnešní tečka za poslední kapitolou, která má více odstínů červené, než je zdrávo.

S některými lidmi se opravdu nechci moc ztotožňovat:

"Jsem vděčná za negativní lidi, které potkávám ve svém životě.
Oni mi dokonale ukazují, kým přesně nechci být."
Přeji vám krásné svátky

➡️➡ Buďte sami sebou za každé situace a nechť vás negativní energie lidí posune zas o krok dále k tomu být lepším člověkem - pro sebe - a pro vaše blízké

Děkuji za hezkou příhru a že nemusím minulou kapitolou zakončovat dnešní psaní.

Za dnešek tedy do třetice všeho dobrého.

1.4.2018 - Kristova komunita

A máme tu stránku 69. To je jako nějaký Jin a Jang :).

Koukal jsem na sekci „Víra nového věku – Meditace Kristovy komunity“ v http://svetovanabozenstvi.cz

Tak že Jin a Jang? To mi trochu připadá jako mušák a pavoučka :). Nebo jako východ a západ. To je jako jedna příhoda se Zuzkou. Spal jsem vedle ní a byla zhruba polovina doby spaní. Najednou mi pošeptala do ucha s úsměvem „budíček“, pak „zlatíčko...vstáváme“. Vzbudil jsem se a byl jsem úplně zase v něčem zapletený. V těch jejích „sítích“, že jsem nemohl opustit postel a ani se jí vlastně nijak bránit. Říkám si „co si to na mě zase ta holka vymyslela za nepříjemnou, ale posilňující proceduru..... ať už to bude cokoliv, tak k smíchu mi to nebude i když jí ale ano. Určitě mi prozradí, co všechno mě čeká a když už se bude konečně blížit zmiňovaný konec, tak na mě posměvačně vyplázne jazyk a celé to ještě prodlouží a znepříjemní“. Ba ne, nic takového se nestalo. Se Zuzkou jsem nikdy nespal. Tohle to by jí bylo ale asi podobné. Ten jazyk na mě ale opravdu v Globusu vyplázla a opravdu takovým posměvačným postojem. Byl jsem v šatně s klukama a vlastně jsem měl skříňku hned u dveří. Oblékám se, že půjdu domu a dveře jsou otevřené. Najednou projde kolem Zuzka a co neudělá. Připadalo mi, že se malinko předklonila, koukla dovnitř a vyplázla jazyk tak, že měla kolem něj obtočené rty, vrtila hlavou mírně do stran a při tom vydávala zvuky jakoby „hm..hm..hm..hm..hm..“. Tohle to na mě žádná holka snad nikdy neudělala. Připadalo mi to docela legrační. Kubu tedy zajímá, jak sjednotit západní křesťanské náboženství a východní filosofie?

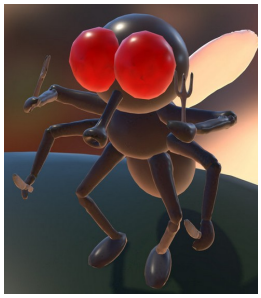

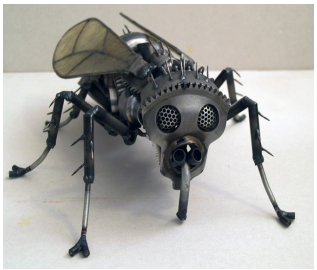

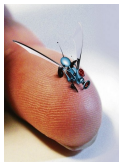

Tohle to jsem našel na internetu, když jsem tam zadal slova „pan moucha“. Tak myslím, že spojení „paní pavouk“ tam raději dávat ani nebudu, abych si neuhnal nějaké psychické trauma.

Já jsem poslední dobou nějak samá sranda, ale že bych měl také něco dělat, tak to mě nějak netíží. Půst to jistí (snad).

Už jsem tedy začal držet půst. Poslední mé jídlo bylo cca v 21:30 a to 20 tabletek chlorelly od Green ways. Už jsem jí dlouho neměl a mé maximum bylo myslím 10 – 11 tabletek najednou a ne 20. Ale když začínám ten půst, tak mi to připadalo jako dobrý nápad.

Meditace

Já nejsem proti meditacím. Myslím si, že sám dělám někdy relaxační činnosti, kterými se dostávám do takzvaného stavu alfa. Může to být rozjímání v čajovně. Poslech určité hudby (asi). Hraní některého typu her. Třeba pokud jde o hraní na tibetské mísy, tak i ten zvuk působí toto uvolnění. Nebo podle mě i to hraní s kuličkama v ruce může být dobré i když jsem to nezkoušel. Ono i obyčejné chytání lelků navozuje tento stav. Například koukání na zamíchaný heřmánkový čaj. Je to přirozené a mozek si při tom odpočine. Hlavně dovede fungovat pak asi více kreativněji podle mě.

Pokud jde o soustředění na dech, tak to nerad dělám. Nějak mi to nedělá dobře. Přijde mi to takové vynucené a proti mé přirozenosti. Ani vydávání žádných zvuků mi není příjemné. Relaxuji přirozeně tak, jak to cítím.

Je potřeba ale dávat si pozor na to, že v tomto stavu je možné sice se dobře učit, ale také **programovat lidi**. Při posledním setkání s Jardou mi říkal o tom, že se prodávají nebo prodávaly audionahrávky pro výuku cizích jazyků, které jsou určeny pro stav alfa. Pak se člověk bez problémů naučí cizí jazyky, ale nevýhoda je, že učitelé jazyků přijdou o kšefty, tak že se to moc neuchytilo.

Ve slovansko-árijských dobách se uváděli válečníci do tohoto stavu, aby jim byly vprogramovány lepší válečnické schopnosti. Dá se tím vlastně podmanit druhý člověk.

Nevím, proč by měli lidé v tomto stavu praktikovat něco jako redukční čtení. Vždyť přeci opakované komolení vět může vést k nějaké manipulativní dezinformaci, která se uchytne člověku v hlavě. Pak je tam nějaká praktika pojmenovaná Lektio Divina. To je latina? Latina byla vytvořena uměle jako jazyk satana podobně jako angličtina byla vytvořena jako jazyk otroků pro zotročení si lidstva. Ono i to jak člověk mluví, tak podle toho dostává určitou sílu. Před tím, než Cyril a Metoděj přinesly nové písmo do Čech, tak se myslím používalo písmo bukvice. Byly tam nějaké hlásky navíc a tím, že bylo přineseno nové „křesťanské“ písmo, tak byly slované oslabeni i po válečnické úrovni. Před tím je římané nemohly dobýt. Byly bez šance, ale po zavedení nového písma se jejich obrana prolomila, protože slované zeslábly.

No to bylo jen bokem, jaký může mít vliv jazyk a oslabení lidí. Každopádně úplně nechápu rčení typu „Ten, kdo nerozezná mezi dobrem a zlem, tak je bez viny.“. To mi nedává vůbec smysl. Naopak řekl bych že člověk, který se začne dopouštět špatných věcí, tak méně a méně si tuto chybu uvědomuje. Například psychopati považují za chybu (slabost) na druhé straně, pokud si ta strana nechá od nich ublížit. Tento příklad tvrzení výše vlastně vyvrací. No a další tvrzení bylo v tom smyslu, že ten kdo rozezná mezi dobrem a zlem, tak mu bude dáno podle jeho přání ať dobro nebo zlo, život nebo smrt, radost nebo výčitky svědomí. Tak že ten kdo rozezná rozdíl, tak je podle prvního tvrzení výše vlastně vinen a protože je vinen, tak mu bude dáno to, co si sám vybere? To nemá žádnou logiku. Každému bude dáno hlavně podle jeho viny, kterou si zvolil a s menším ohledem na jeho jiná přání. Žijeme přeci ve světě, kde máme svobodnou vůli a platí zde pravidlo příčiny a následku. Ani jedna z uvedených vět mi nedává tedy žádný smysl a jako problémy vnímám, že lidé si nepřeberou význam vět, nezdůvodní si je, důvěřují v ně a za pomocí stavu alfy se jim pak může tímto učením do hlavy dostat něco nesprávného.

Bible podporuje myšlenku, že máme v první řadě používat hlavně rozum a logicky si věci zdůvodňovat. Tedy to co jde logicky zdůvodnit a to je tento případ.
To by bylo asi tak k těm meditacím.

Pak se tam ještě v nějaké diskusi probíralo to, jak vlastně pomáhat ostatním? Řekl bych, že je to zrovna tak o používání rozumu v konkrétní situaci, ve které se člověk nachází. Rozumný člověk si uvědomí, že není dobré plivat žvýkačky po chodnících a nebo podat pomocnou ruku těm, co jí v ten moment potřebují. Stejně tak i kdy má dělat nějakou službu ostatním a jaká je zrovna vhodná. K tomuto uvědomění je potřeba mít v první řadě lásku k ostatním lidem, odpouštět jim a umět přijmout odpuštění i od Krista za své hříchy a snažit se dbát na jeho zásady v jednání s ostatními.

Pak také tyto myšlenky nějak šířit i dál.

Takto bych to asi nějak zhruba shrnul já.

Odkaz na meditace v Kristově komunitě:
https://svetovanabozenstvi.cz/nabozenstvi/meditace-kristova-komunita/

2.4.2018 - Půst

Je 22:42. Už je to tedy více jak 25 hodin, co piji pouze čistou vodu a nejím. Tím zhruba začínám lámat svůj rekord.

Na facebook jsem celý den nekoukl a zítra asi také nekouknu. Trochu jsem si studoval lekce na opční obchodování. Nějak nemám náladu se k tomu vyjadřovat. Jen tak tak jsem se odhodlal k psaní.

Ta chlorella včera asi jen urychlila nastartování nějaké detoxikace. Připadá mi to tak. Trochu mě v průběhu dne bolelo po stranách vedle hrudníku, ale už je to dobré. Cítím se takový vláčný, malátný. Asi se trochu uvolňují škodliviny. Měl jsem chvílemi pocit, jako když se mi chce zvracet a motá se mi hlava. Moč je ale od pohledu čirá.

Byl jsem ve sboru na Šumavě na modlitbách. Jedné paní tam přikládali ruce na hlavu, protože je nová tak aby se v ní probudil dar jazyků. Schválně jsem to také podstoupil, protože bych chtěl mít také aktivované nějaké zvláštní schopnosti, které mám mít. Tak uvidím, zda se něco dostaví. Připadalo mi ale, že k žádné změně nedošlo (zatím). Možná po půstu něco bude. Možná, že se mi bude zdát zase nějaký sen.

Po půstu se má přejít opatrně na stravu tak, že se začne jíst něco lehkého. Například jen hrášek.

Napadlo mě vyřešit problémy s přechodem na normální stravu ve stylu Žár a Led :). Prvně si dát celý Devastating hotdog s velmi pálivými papričkami a pak to zaklopit kýblem zmrzliny Manhattan. V tu ránu budu v normálu :). Když budu věřit, že žaludek to vydrží, tak vše bude ok. Někdy je zkrátka potřeba nevěřit na pohádky.

Koukám na to video a říkám si, že by to dal jen za tři minuty?
https://www.youtube.com/watch?v=T2bgTMF69Tg

Já jsem v Budějovicích to měl nějak zhruba za jedenáct a to jsem tam měl myslím jeden z nejlepších časů vůbec za celou tu dobu.

No časy se mění. Ono se to dá závodně, ale pak si to člověk moc nevychutná.

Další „svačinka“. Ten člověk snad během konzumace sedí na záchodě. Nebo má v sobě nějakou zabijáckou tasemnici.
https://www.youtube.com/watch?v=KuJENXe1rYM

Jak se to do něj vejde, když je tak hubený?

Tyhle videa je asi nejlepší si pustit v období půstu. To je jako když Švejk mluvil v kriminále u klystýr-mistra o jídle. Protože nic takového doma stejně nemám, tak mě to ani moc přes ten monitor neláká.

Tohle to už je moc. Dvoukilový steak + talíř bramborové kaše za 39 minut a ani kukuřicí na závěr nepohrdl. https://www.youtube.com/watch?v=c5lr68fcyDg

Tohle vidět chlapi z práce. Chodívali jsme na steak do podkovy a dělávali tam i půlkilový. Připadalo nám to moc, ale je vidět, že o světě nic nevíme.

3.4.2018 - Druhý den půstu

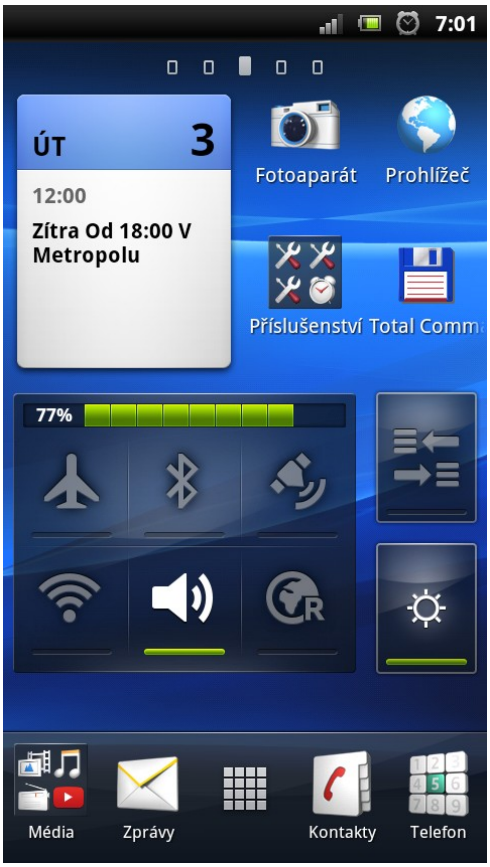

Včera jsem ještě šel vyprovodit mamku v noci před spaním z práce. Říkal jsem si, že procházka mi neuškodí. Trochu mě překvapilo, že mě při usínání nijak netrápil hlad. Ani po tom, co jsem viděl ta videa s těmi hamburgery. Došlo mi čím to je. Já jsem celý den od rána nic nejedl. Organismus vyvolává pocity hladu po několika hodinách. Když už člověk ale nejí celý den, tak se organismus přepne do detoxikačního režimu a naopak do střev a asi, zdá se i žaludku, vylučuje škodliviny zachycené po celé těle. Proto jsem už po dni neměl moc pocity hladu. Proto někteří lidé nedoporučují jíst rovnoměrně třikrát denně. Pak se tělo jenom zanáší a nepročišťuje se. Já tedy mezi tyto lidi nepatřím, ale dát si jednou za čas půst není vůbec špatné. Někdo si je dává třeba každý pátek, ale to je na mě zase moc často.

Dnes ráno jsem se vzbudil něco před sedmou. Žádný výrazný sen, který bych si pamatoval se mi nezdál. Každopádně po probuzení se mi chtělo docela zvracet. Koukl jsem se na hodiny a bylo přesně 7:00 a ukazatel baterie ukazoval 77% :). Když jsem si pořídil fotku nalevo, tak už bylo 7:01. No dlouho jsem to nevydržel a utíkal jsme na záchod se vyzvracet. Byly to pouze tekutiny a žádná hmotná strava. Je vidět, že do toho žaludku se snad museli opravdu dostat nějaké toxiny z organismu. Tak jsem se potom napil čisté vody a ještě dospal, protože jsem šel spát až cca ve dvě ráno.

Po probuzení jsem se schválně po dlouhé době zvážil. Vážím cca 107 kg. Svojí váhu nijak nesleduji a ani nevím, k čemu by mi to bylo dobré. Každopádně mě zajímá, jestli schválně po těch dalších dvou dnech budu mít trochu méně a za jak dlouho to zase naberu nazpět.

Teď je 14:02. Na to, že jsem už přes 40 hodin nic nejedl, tak se cítím skvěle. Nemám hlad a ani se necítím už zamořen toxiny. Tak jsem zvědavý na zítřek, až bude třetí den o kterém Jarda říkal, že je vždy nejhorší ho překonat z důvodů těžké detoxikace.

Na obrázku výše je vidět tří a půl kilový cheeseburger z Take More XXL v Německu.
https://www.youtube.com/watch?v=8IURLURlBG0

Na videu je vidět, že ten klučina už ani tohle jídlo nezvládl sníst celé. Hranolky už nedal. Když jsem to včera viděl, tak mě to přivádělo na myšlenku, že po skončení třídenního půstu se asi sbalím, odjedu do Německa a dám to celé i s těmi hranolky jako rozcvičku. Aby se žaludek vzpamatoval :).

Dnes už to ale tak nevnímám. Když se na to jídlo podívám, tak to ve mně nevzbuzuje žádné zvláštní chutě. Žaludek už asi resignoval na vysílání chuťových signálů do mozku. Asi si nakonec fakt dám jen ten hrášek či jen vindaloo s rýží, které si po denním půstu běžně dávám. Sice pálí, ale je lehké.

Krásný den,

specializujeme se na dovoz sušené šunky
přímo od španělských farmářů.

Rád bych Vám osobně nabídl
speciální slevu ve výši 1 100 Kč na náš kompletní set:

4 - 4,5 kg Paleta de Bodega - šunka z plece
+ Gourmet stojan na šunku
+ 2 Nože & Ocilka zdarma

Standardní cena je 2 899 Kč
Cena pro Vás: 1 799 Kč vč. dph

Sleva platí pouze 24 hodin od doručení této zprávy.
Slevu 1 100 Kč si můžete vyzvednout zde.

Jedná se o tradiční pochoutku, jejíž tajemství výroby se předává z generace na generaci a doba zrání této pochoutky je 12 - 15 měsíců.

Jedná se o sušené maso. Trvanlivost je 1 rok od zakoupení a až 3 měsíce po otevření. Pro skladování stačí i pokojová teplota.
Více zde.

Jedná se o 100 % přírodní zrání. Nízký obsah soli.

Věřím, že bude chutnat i Vám! Ochutnat můžete zde.

Přeji Vám krásný den,

Pavel Hasala
Marketingový ředitel
iberskaSunka.cz

e-mail: info@iberskasunka.cz
tel. 724 692 094
web: www.iberskaSunka.cz

Toto mi přišlo docela vtipné. Dnes ve 14:28 mi přišla tato reklama na email od „Hasala – marketingový ředitel sunka@global-advert.cz“. Předmět je „Pouze pro Vás: sleva 1 100 Kč“.

Není to trochu příhodné k tomu půstu :)?

V nabídce je i sada nožů. Bez urážky, ale moc na to nemám teď chuť. Dávám normálně stejně přednost raději hotovým jídlům.

3.4.2018 - Dívky vašeho města na Vás čekají

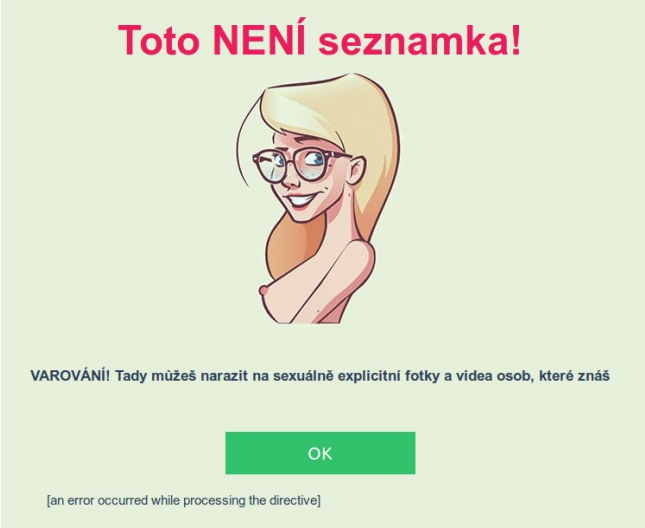

Pořád mi chodí ty dotěrné reklamy na nějaké seznamky. Chodí toho čím dál tím více mi připadá. Vrtá mi hlavou, proč?

Jeden důvod mě napadl. Třeba to nějak iniciuje Zuzka. Třeba mi tímto způsobem chce dát nějak najevo, že ona na té seznamce je také. Já osobně bych se tomu nijak zvlášť nedivil. Trochu mi připomíná v něčem Jarku, ale hodí se ke mně mnohem víc, než ona.

Jediný důvod, proč jsem se rozhodl rozkliknout tu reklamu je ten, že mě zajímá, jestli se nějak přes to dostanu k Zuzce. Fakt ale jen kvůli ní.

Byl jsem upozorněn, že mohu narazit na fotky žen z mého okolí. OK, když tak nakonec zkousnu pár nahých fotek jiných holek... pokračuji. Uvádí se, že mnoho žen mohou být svobodné mámy. Nechtějí prozradit svojí identitu. Souhlasím a dal jsem **ano**.

Ženy chtějí blokovat muže, co hledají vztah, protože chtějí jen rychlý sex. Dal jsem **ne**, protože opravdu hledám jen vztah a jen se Zuzkou.

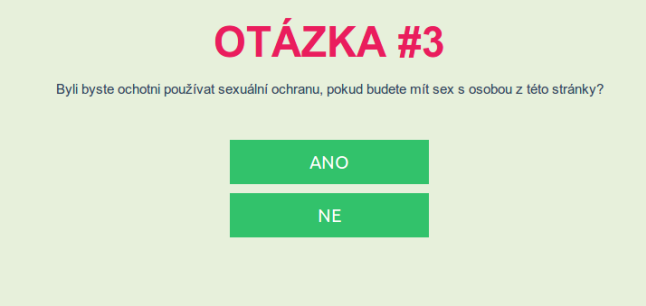

Jestli bych byl ochoten používat ochranu při sexu. Ne nebyl. Poprvé určitě **ne**.

Poslední dotaz byl, jestli je mi víc jak 18, protože muži, kterým je pod 18 let, tak bývají hrubí. Já bych na Zuzku tedy určitě hrubý nechtěl být a dal jsem **ano**.

Pak se mi zobrazili nějaké fotky nahých dívek a veprostřed byl formulář na registraci mých údajů. Začal jsem se registrovat a když jsem došel na položku email, tak jsem prohlížeč zavřel a nedokončil jsem to. Rozhodně nemám zájem, aby mě někdo kontaktoval.

To jestli Zuzka je v nějaké takové seznamce, tak jí nemohu nijak vyčítat. Třeba mě to netěší, ale musím jí to odpustit, pokud jí mám opravdu rád. Na Jarce mě vadilo, že si s tím smilstvem nedala pokoj ani po tom co mě poznala. To že jsem jí nedovedl nijak osobně balit v blízkosti ostatních, tak byl to můj problém, ale ona mi to nebyla schopná nijak usnadnit. Hlavně jsme se k sobě moc nehodily.

3.4.2018 - Jak postavit skvělý tým

Je 22:46. Už je to přes 49 hodin, co jsem nic nejedl a pouze piji vodu. Nemám vyloženě hlad. Ani se necítím nijak zvlášť otrávený toxiny. Každopádně jsem nějak utlumený. Snad tento půst opravdu k něčemu dobrému bude. K nějakému výraznému pročištění.

Dnes jsem byl zase ve sboru na Šumavě. Napadlo mě se postavit a modlit se u zdi ve stoje, ale jak jsem propojil ruce v oblasti břicha, tak se mi udělalo trochu nevolno od žaludku a musel jsem si sednout. Pastor se mě ptal, zda jsem nezpozoroval nějaké mluvení v jazyky. Nezpozoroval. Nějak poslední dobou nemám ani sílu či chuť se modlit, tak alespoň držím ten půst.

Jenom k dnešnímu datu mám vedeno 5 doporučení na seznamku z minulé stránky. K včerejšímu datu také 5 a předevčírem 4. Nakonec jsem se tam zaregistroval. Co jsem tak hledal Zuzku, tak jsem jí tam podle toho tetování nenašel a obličeje úplně rozpoznat všechny nejdou. Nevím, zda tam je a nebo není. Kdyby byla, tak to stejně nemohu zde zveřejnit. Nejsem ve stavu, abych prohledával nějaké seznamky za účelem nějakého vztahu jen na jednu noc. Snad mi už s tím dají pokoj, ať už to dělá kdokoliv. Když jsem měl Zuzku ještě v kontaktech na facebooku, tak si mě tam přidala nějaká holka. Psala mi něco jako ahoj kamaráde a jestli chci vidět její nahé fotky. Já řekl, že ne že jediné nahé fotky, které bych chtěl vidět by byly fotky mé ženy. Po chvilce mi odpověděla něco jako „Ahoj zlatíčko, tak ty by jsi mě chtěl vidět nahou? Tak se podívej na uvedený odkaz“. Já jsem to chápal jako tvrdohlavost a nenapadlo mě, že je to a nebo by to mohla být Zuzka, která se mi tím prozradila. Na odkaz jsem neklikal a po nějaké době do mě drbla. Když jsem se pak podíval na FB a viděl to drbnutí, tak už byly tyto texty se zlatíčkem smazané. Já jsem se pak Zuzce za to nepochopení omluvil. Ne na žádný fiktivní profil ale přímo na její profil. Na to mi nijak neodpověděla, tak že to asi byla opravdu ona. Žádné fotky jsem neprohlížel. Myslím, že už jsem příliš ve schátralém stavu, než abych dělal a nebo byl schopen pochopit nějaké takové srandičky přes internet. Absolutně nechápu, co to má znamenat a proč se to děje, ale ty pozvání chodící přes email beru jen jako pokračování toho všeho.

Jak postavit skvělý tým bude popsáno později.

Odkaz:
http://leaderface.cz/cs/leadership/jak-postavit-skvely-tym/?utm_source=facebook&utm_medium=social&utm_campaign=%C4%8Dl%C3%A1nek&utm_content=%C4%8Dl%C3%A1nek

4.4.2018 - Třetí den půstu

Dnes už mi bylo ráno celkem dobře. Cítím se dobře a hlad nemá. Je 11:58. Vážil jsem se a mám 104 kg. Oproti včerejšku je to tedy o 3 kg méně.

Jak jsem byl upozorňován, že třetí den je hodně těžký, tak mě zatím připadá asi nejpříjemnější.

Teď už je to tedy přes 62 hodin, co jsem nejedl.

...

Je 14:08. Jak držím ten půst, tak sice nemám vyloženě hlad. Na druhou stranu jídlo přináší určitý příjemný prožitek do života, o který jsem se pár dnů ochudil. Tak že se to asi trochu odráží i na mé náladě. Navíc pokud jde o energii, tak té mám také méně. Dnes večer mám v plánu se najíst, ale otázka je, zda to udělám před tou přednáškou na prokrastinaci a nebo až po ní. Zase nechci jít na přednášku, ze které nic nebudu mít v důsledku málo energie.

Myslím, že to nemá cenu dál řešit. Více detoxikovaý už asi nebudu. Asi tomu napomohla ta chlorella a také to, že jsem ji v minulosti pravidelně brával.

Ten třídenní půst je příprava na sedmidenní, ale já nebudu podstupovat sedmidenní, tak že už nemám asi žádný důvod pokračovat v třídenním.

Teď jedu do Hadogu procvičit žaludek na Devastating Hotdogu. Ať je zábava :). Také se potřebuji posilnit na večer.

4.4.2018 – Je libo vařený hrášek?

Říkává se, že po půstu je potřeba dát si něco lehkého, aby se žaludek přizpůsobil stravě a zároveň se nepoškodilo zažívání. Mé představy o tom, jak nahodit do normálu zažívání jsou trochu jinde, než u vařeného hrášku. Když jsem jel autobusem do Hadogu, tak jsem zhruba ve 14:40 snědl sušenku Milu. Má přestávka mezi jídlem byla tedy cca 65 hodin a 10 minut. Když jsem přijel do Hadogu, tak paní mě nemile překvapila. Říkala, že Devastating hotdog dělají jen na objednávku dopředu. Je pravda, že posledně jsem ho objednával v roce 2017 s kolegou z práce a to bylo kvůli soutěži. Když mě ale vytáhl myslím v roce 2012 kamarád, že mě překvapí, tak myslím nic dopředu neobědnával a dali nám ho stejně. Zvažoval jsem, že pojedu na vindaloo, ale nakonec mi padla do oka bageta Philadelphia a paní mi řekla, že tu pálivou omáčku mi tam může dát i tak. Tak mě to potěšilo i když porce zkrátka byla menší. Co se týče pálivost, tak jsem byl spokojen a směs v agetě byla taková správně nasládlá a bylo to dobré.

Cestou z přednášky o prokrastinaci jsem se stavil v Tescu Express v Krajinské, kde jsem našel to, co jsem si chtěl koupit. Zmrzlinu Manhattan. Přiznám se, že tu jsem ale nenačínal. Nechám si jí na jindy. Důvod, proč jsem si jí koupil je ten, že mi k dnešku nějak zapadá. Asi by to jinak nebylo ono. Třeba si jí nechám do budoucna jako dar pro Zuzku.

… Aha, tak nevím. Zuzka sice vyrábí zmrzlinu, ale zmiňovala se, že jí téměř vůbec nejí.

4.4.2018 – S pastorem na plovárně

Důvod, proč jsem se rozhodl ukončit půst už ve dvě hodiny a cca v 15:05 jsem se pustil do bagety Philadelphia byl ten, že jsem chtěl jít na náměstí. Včera říkal pastor církve Milost na Šumavě Vladimír Kocman, který je mimo jiné také vicemistr světa v judu a bronzový olympijský medailista, že dnes na náměstí od tří budou z církve Cesta života. Jejich pastor mě přeci pokřtil ve třiceti v řece Vltava v Českém Krumlově. Nějak jsem si říkal, že tam musím jít a nechci být hladový. Když jsem přišel na náměstí, tak na mě z dálky mával a dal jsme se s ním do řeči. Já ho neviděl opravdu snad ty celé dva roky a přitom mi tak sedl jako člověk.

To je zvláštní, jaké mě dělá problémy přijít to společnosti ať už věřících či do jakékoliv společnosti, která se sejde za účelem zpěvu či pouze přátelské setkání. Že by to byla nějaká sociální fóbie? Že by ten aspergerův syndrom? Připadá mi, že když jsme ve společnosti lidí, které tak úplně neznám, tak bez ohledu na to, jak moc jsou hodní či přátelští, tak ty sociální vazby mi dělají problémy.

Přitom ale když se něco účelného řeší, tak s tím problém nemám. Je to zvláštní a hlavně doživotní stav. Toto se opravdu nedá nijak vyléčit. Sbory mám problém navštěvovat, ale s jednotlivcem nemám problém se bavit a ani se skupinou, když se vyloženě nejedná o nějaký party večírek a nebo něco na ten seznamovací styl. Jednou jsem četl rozhovor s jednou paní s asp. syndromem a vyloženě o sobě říkala, že ráda píše a že je tak spokojená a nepotřebuje chodit do společnosti. Asi je to v pořádku. Někteří lidé se prostě vyjadřují jinak.

Lidé s aspergerovým syndromem si prý hodně obtížně hledají vztah, ale když už si vztah najdou, tak myslím bývá dobrý.

Zajímavé postřehy pastora Petra Petráška z Cesty života
To jsem ale trochu odbočil. Zajímavé jsou hlavně informace od Petra a ne nějaké hypotézy, zda opravdu mám a nebo nemám nějaký syndrom.

Ptal se mě co je nového u mě. Stručně jsme mu to řekl. Povídal jsem, že kritizuji kde co. Smažím se takto vlastně poukazovat na pravdu. On mi řekl jednu zajímavou věc. Když už člověk kritizuje, tak je také potřeba lidi správně nasměrovat a ukázat jim tu správnou cestu.

Povídal mi, že jde na plovárnu po dlouhé době, tak jsem se stavil doma pro plavky a ručník a sešli jsme se tam. Rozhovor pokračoval na plovárně. Já jsem mu říkal příklad, že třeba přemýšlím poslední dobou nad lidmi, kteří jsou zainteresovaní ve všelijakých finančních machinacích a tím svým bohatnutím vlastně likvidují střední třídu. Dalo by se říct, že takových lidí stále přibývá a i kdyby nepřibývalo, tak někteří stále bohatnou. Jak takové lidi pošlu na správnou cestu, když jsou v té své iluzi v podstatě spokojení? On mi odpovědě něco jako „No to je otázka :)“. To je otázka, na kterou zná odpověď asi jen Bůh a má na její řešení určitě i připravený nějaký plán. Konec konců pro každého vlastně má plán. Nějak se to vyvine.

Je demokracie ideální?
Další zajímavý postřeh byl kolem demokracie jako takové. Povídal mi, že ono to řešení, které bude upřednostňovat většina, tak nemusí být vůbec správné. To je otázka k zamyšlení pro mě jak ušitá.

Ano je to tak. Vlastně nebyl první, kdo mi to naznačil. Hodně chytrých lidí se shodne na tom, že ideální vedení by byl nějaký osvícený vůdce, což není úplně demokratické. Hodně dobré by asi bylo inspirovat se slovanským systémem a něco podobného mi naznačoval i jeden pán z DiEM25 i když sám nemluvil přímo o slovanství. Když se sházeli slované na sněmech, tak se radili tak dlouho, dokud byly všichni spokojení. Do té doby, dokud padal nějaký nespokojený návrh, tak se prostě porada nerozpustila. Zajímavé. Slovanské systémy prosazuje Zemská Domobrana a v předchozích komunikacích mám i nějaké kontakty na občiny. Jarda mi jednou řekl, že jsem tajný slovan. Sice prosazuji křesťanství, ale mé postoje jsou blízké slovanským systémům.

V mém systému Eden by se to dalo udělat tak, že se prostě bude vetovat hlasování, dokud se nedospěje komunikací k jednotnému názoru. To už asi nebude takový problém. Je to jen o diskusi.

Mnoho peněz může některým lidem škodit

Pak se Petr zmínil o jevu, který já znám. Projevuje se to například u lidí, co vyhrají velké peníze v nějaké loterii. Zkrátka u lidí, co přijdou k velkým penězům, ale neumí s nimi nakládat. Kolikrát se stane, že takový člověk se dostane na úplně dno a je z něj bezdomovec. Je to zvláštní. Někteří lidé jsou schopní unudit se pohodlností k smrti. Někteří lidé prostě potřebují nějakou tu motivaci do práce. Já to nijak nevyvracím a souhlasím s tím. Je potřeba ale neutíkat z extrému do extrému. Výhra ve sportce je marnivost. Bohatě by stačilo, kdyby prostě někteří lidé, co mají přebytek peněz, velkou finanční svobodu a málo přispívají ostatním lidem k práci, tak aby uměli střídat sem tam někoho, kdo má práce až nad hlavu a nemá kolikrát ani čas věnovat se svým blízkým, jak už jsem to na některých pracovištích zjistil. Slované neměli žádné peníze. Nepotřebovali je. Když bylo potřeba stavět, tak všichni stavěli. Když bylo potřeba sít, tak se selo. Když bylo potřeba sklízet, tak se sklízelo. Nakonec tedy asi za všechny problémy světa mohou snad peníze? Když byl někdo, kdo mohl pracovat, ale nechtěl a chtěl žít neustále na úkor ostatních, tak byl poslán do vyhnanství mezi divou zvěř. Sice to bylo přísné, ale společnost byla zdravá a motivovaná fungovat.

V neideální společnosti by bylo vhodné použít systém postavený na energii. Systém, který zajistí, že ten kdo vykonává práci potřebnou pro ostatní, tak ten se bude mít dobře. Na tom je vlastně postavený můj systém Eden, kde finanční jednotka je čas, ale správně by to měla být vynaložená energie.

Demotivace v socialismu

Petr narážel na něco, čím se hodně zaobírá i Urza a já s tím jen souhlasím. Socialismus je demotivující, když lidé dostávají prostředky bez ohledu na to, jaký odvádějí výkon. Eden ale není takto postavený. Eden je postavený na kapitálovém principu, ale je to tom že kapitál je rozložen na celou komunitu (uskupení více lidí) a dokonce tam mám navržené funkce, které umožňují komunitě podporu podnikatelů. I podnikatelé jsou motivovaní a mohou mít extra benefity, ale o procentuálním podílu profitu podnikateli a komunitě se bude rozhodovat průměrem z hlasování. To že si komunita odhlasuje malý podíl podnikatelům z profitu projektů, tak je její věc a nebude prosperovat. Na druhou stranu, když dají velký podíl profitu projektů podnikatelům, tak zase budou velké rozdíly v životní úrovni a to také komunita asi nebude chtít. Ideální nastavení platebních atributů komunity v Edenu bude asi trochu cesta pokus/omyl. Problém v Edenu nastane a to zatím nemám řešené. Nevím, kdyby nějaká komunita prosperovala natolik, že bude finančně vysávat ostatní komunity, které mají třeba mnohem více členů a mnohem méně prostředků. Vlastně je to kapitalismus, ale rozložený na více lidí a ne jen na jednu či pár rodin. Tak bych asi zhruba charakterizoval projekt Eden, který ještě nemám zcela naprogramovaný.

To by asi bylo vše k Petrovi. V souvislosti s jeho náměty jsem odhalil trochu veřejně design Edenu.

4.4.2018 – Konec prokrastinace

V informativní zprávě o přednášce bylo, že sice začíná od 18:00, ale možnost vybrat si rezervovaný lístek je už od 17:00. No vzhledem k tomu, že je to přednáška o prokrastinaci, tak bych tipoval, že ten výdej lístku bude od 18:00 do 19:00 :).

Nakonec to dopadlo tak, že jsem k Metropolu přišel cca v těch 18 ke hlavnímu vchodu, protože jsem si s Petrem chtěl povídat co nejdéle a hned za, mnou šla slečna, co na přednášku šla také. Řešili jsme s ní na informacích, kde to vlastně je, protože přední sál byl uzavřen. Na informacích nám řekl pán, že je to zezadu budovy. Tak jsme to nějak obcházeli až jsme se tam nakonec dostali. Ještě se nakonec stejně chvilku čekalo. Přednášející začal až v 18:10, tak že opravdu důkladně zná problematiku svého oboru :).

Zabral jsem místo hned vzadu u zdi úplně na pravém rohu. Byly tam dvě obyčejné volné židle, tak jsem se alespoň mohl přes ně trochu šikmo natočit a netlačila mě opěradla. Bylo kolem toho rohu celkem místo. Já se sice sprchuji vždy když přijdu z venku a beru si domácí oblečení, ale protože je venku špína a smog, tak oblečení na ven mívám někdy špinavé a nechci tím moc obtěžovat ostatní, tak sedím raději dál. To s tím mytím je taková obsese, které se budu schopen zbavit asi, až nebudu sám. Asi by mi bylo docela nepříjemné, kdyby přišel někdo ke mně domů a dotýkal se mě neumytýma rukama. Neměl jsem to ale vždy. Slované ale tohle čištění normálně dělávali.

Snad jako jeden z posledních lidí přišel jeden starší pán, kterého znám z Čajového ateliéru. Kdybych neseděl v rohu, tak by si tam možná sedl on, ale sedl si do prostoru přede mě. Seděl vlastně hned přede mnou.

Důchodci v Japonsku

Když jsem začal poslouchat pana Ludwiaga, tak jsem si začal uvědomovat, že já s prokrastinací nemám vlastně ani moc problém. Vzhledem k mému přístupu k životu a obecně nesebestředným vlastnostem, které on zmiňuje jako důležeité, tak já funguji správně. Ano plánoval jsem si, že budu programovat, ale co když mé plány nejsou správné v ten daný okamžik. Ve skutečnosti já dělám stále to, co je potřeba a co je asi má hlavní činnost. Poukazuji na problémy a ukazuji pravdu. Programování má nižší prioritu. Jsem aktivní a prokrastinuji minimálně. O že jsme často zamyšlený, tak je u mě naprosto normální už od malička. Je to taková vlastnost osobnosti a dokonce bylo na přednášce zmíněno, že meditace se doporučuje jako prostředek k rozvíjení nesebestředných schopnosti jako je laskavost k ostatním a podobné.

To, že svět nedovede ocenit lidi jako jsem já je jiný problém a sám bych to nepovažoval ani za můj vlastní problém. To že nezapadám do tohoto systému není můj problém. Nemůžu za to, že jsem se tady narodil a není správné, abych se přizpůsoboval špatným vlastnostem systému. Po půstu se cítím mnohem lépe. Problémy jsem asi neměl ani tak s prokrastinací ale s tím, že jsem byl nějak

otrávený toxiny. Sice už nějakou dobu nepiji alkohol, ale kafe jsem si na povzbuzení občas dával a to byla asi chyba.

Petr Ludwig se zmiňoval o Japonsku. Nevím už přesně o jakém to bylo městě, ale říkal, že lidé se tam dožívají poměrně velkého věku. Ptal se, kdo z nás by se chtěl dožít o patnáct let více. Ruku zvedlo více lidí a já byl jeden z nich. Pak se ptal, kdo by se chtěl dožít o patnáct let méně. Ruku zvedl snad jediný člověk a byl to ten starší pán z čajovny, který seděl přede mnou. Zvedl ruku tak nenápadně a na okamžik, asi aby ho nikdo neviděl. Jediný člověk, který ho snad mohl zahlédnout jsme já sám. Je to ten pán, co si dává yogi a nosí si sebou věčně papíry, od kterých si něco zapisuje. Hubený nakrátko střižený, šedivé vlasy. No snad ho ostatní případně poznají. To že to tady píši je pro to, že takto může někdo ve vhodný okamžik jednat a třeba ho nějak podpořit, či to prostě dát vědět vhodným lidem, co mohou vhodně jednat.

Řeč byla hlavně o důchodcích. Je zajímavé, že prý s depresemi začínají mít problémy docela důchodci a to právě kvůli tomu, že důchodem jsou demotivováni k jejich aktivitě a začínají jen koukat na televizi. To vede prý k depresím. Zrovna z klubu Aktiva vím, že většina důchodců je právě toho typu, co je takto neaktivní. V Japonsku tito lidé mají drobné aktivity a to je drží v dobrém stavu. To jenom vypovídá o tom a potvrzuje, že je potřeba, aby byly důchodci aktivní. Tak mám další potvrzení, že můj projekt Eden směruje správným směrem, protože na důchodce myslím.

Vzájemná spolupráce

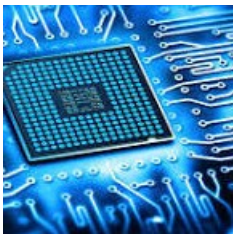

Jedna z věcí, která byla zmíněna byla, že například lidé, co vyvíjejí různé technologie, tak by je měli nabízet ostatním. Bylo to uvedeno jako jeden z příkladů, který se mi vryl do paměti. Vzpomněl jsem si na sebe. Na ten můj Framework. Je otázka, zda tyto technologie jsou opravdu cesta lidstva dopředu.

Pamatuji si, když jsem tehdy vytvořil EJS pro Infinity Systems, jak naznačoval ředitel, že pro firmu je cenné tvorba těchto komponent, co dovedou usnadnit práci. Podle mě je to cenné hlavně pro vedení. Když se najde nějaký způsob, jak zvýšit pracovní efektivitu, tak firma má tendenci myslet na to, jak ušetřit více peněz a poskytovat snadnější služby za stejné peníze. To hraje ve prospěch zase jen některým lidem. Ne každý pokrok je vždy ten správný. V IT nastávají situace, že pokrok není vůbec žádoucí. Jsou situace, kdy si firma vymyslí aplikaci, kterou pro zákazníka dodá a spravuje jí. Vtipné je, že zákazník by nic takového nepotřeboval, ale pro toho dodavatele to může být otázka existenční záležitosti a tak přesvědčí bohatšího zákazníka, že se mu to hodí. Toto je například situace, kdy se dělá něco jen pro to aby se firma udržela v chodu. Nastávají situace, kdy si administrátoři vymýšlí různé nepodstatné aktivity, aby byla zjevná nějaká činnost a udrželi si místo v korporátní společnosti, kde se z nenadání občas propouští. Lidé si chtějí udržet dobře placené místo a tak se dělá ledacos.

Já sám vnímám jako zajímavé tou mou technologií vzhledově zvýraznit aplikaci Eden. Když je řeč o zvýraznění, tak nevím, jak bych toho dosáhl, kdybych se této technologie, co mi dala hrůzu práce, jen tak zbavil a nic za to nedostat. Kdybych za to dostal hodně peněz, tak bych jí třeba i prodal. Připadalo by mi rozumnější mít peníze na realizaci mého projektu než nějaké pozlátko. Nevím ale, jak to prodat a neriskovat krádež, tak mám alespoň to pozlátko pro zvýraznění do budoucna.

Priority

Pokud jde o motivaci, tak na prvním místě by měl být prý **smysl**. Myslím si, že smysl ta má práce má. Pak na druhém místě je **uznání**. Uznání se mi moc zatím nedostává a snažím se to překonat. Na posledním místě jsou **prožitky**. Tak třeba dnes jsem trochu programoval Eden a nějaký ten prožitek příjemného pocitu programování tam byl. Naštěstí. Po tom půstu začínám mít na to trochu více sílu.

Průmyslová revoluce

Na přednášce byla trochu kritizovaná průmyslová revoluce. Vyrábí se teď mnohem více věcí, ale není tam prožitek se zákazníkem při tom předání. Není to jako za dob řemeslníků a drobných živnostníků, kdy člověk předal ten svůj produkt osobně zákazníkovi a prožíval radost z toho uznání. Je jasné, že když u pásu člověk tráví půl dne výrobou tkaniček a nebo housek, tak mu to leze na nervy. S tím průmyslem asi teď toho moc nenaděláme. To by se musela celá infrastruktura rozpadnout a začít od znova. Bylo by ale reálnější zařídit více střídání zaměstnanců u takto primitivních zaměstnání. Zase je to součást mého projektu, kterou jsem zatím ale neanalyzoval.

Sad poslední dotaz na závěr byl, jaká věta se nám nejvíce uchovala v paměti z té přednášky. Tak mě se jedna určitě do hlavy vryla. Je to věta, kterou řekl Steve Jobs a zní nějak takto:

„Pouze lidé, kteří sní o tom, jak změnit svět, tak to opravdu dokáží“

5.4.2018 - Zamyšlení nad opčním obchodováním

Když už by se člověk rád pustil do smysluplné činnosti programování, tak se naskytne nabídka školení opcí v deseti lekcích. Nějak jsem intuitivně uvěřil že bych to už měl konečně prozkoumat, když to stále odkládám. Údajná cesta finanční nezávislosti.

Na obrázku vlevo je Vegas. Město proslulé kasínem. Vím, co je to hazard na vlastní kůži a mám nepříjemné zkušenosti s ruletou. V kasíně můžete vyhrát peníze díky tomu, že jsou tam prohrávající lidé, kterým hazard ničí život.

V kurzu jsem se dozvěděl někde z kraje v prvních lekcích co to jsou opce. Opce (anglicky option, volba) je možnost na burze, kdy vám je zaplaceno tak zvané opční premium za to, že jste nuceni po určité období odebírat (put opce) zboží či akcie za určitou cenu (strike) v určitém množství a nebo naopak dostanete opční prémium za to, že jste nuceni po určité období dodávat (call opce) zboží či akcie za určitou cenu (strike) v určitém množství. Opční prémium je tedy vaše výhra a to v případě, že pokud je cena daného zboží či akcie nižší, než váš strike vypsané call opce, tak kdo by od vás chtěl koupit zbočí či akcie? Stejně tak pokud je cena zboží či akcií vyšší než váš strike případné put opce, tak kdo by vám chtěl prodávat zbytečně za levno, když může za burzovní cenu prodávat jinde? V takovém případě, pokud se po určité období trefíte ať už s put opcí a nebo call opcí a nikdo si vás nevšimne, tak jste vydělali opční prémium.

Ideální je tedy být nějaký neznámý člověk, který si nepíše veřejně žádný deník s lechtivými informacemi a co má omezené finanční prostředky. Pak se nenajde možná nikdo bohatý, kdo by vám chtěl škodit tím, že vám prostě to prémium nedopřeje a bude vás nutit skrze opce nakupovat zboží a nebo odebírat od vás.

Řekněme, že nejste takový člověk. Autor zmiňuje, **že by musel snad jedině blázen odebírat za cenu vyšší, než může a nebo naopak prodávat z cenu nižší, než může**. Ok tak tedy sleduji přednášky dále.

Později se ale dozvím, že v opcích je možné zajistit si jakousi **pojistku!** Můžete si pořídit například call opci se strikem 80 dolarů a pojistit se na nižší možný strike například 75 dolarů. Co to znamená? To znamená, že vám bude vyplaceno opční premium za call opci na strike 80 dolarů, ale musíte zaplatit z toho zpět opční premium za call opci na strike 75 dolarů. Tím vy vlastně zaplatíte opční premium člověku, který si koupil opci na těch 75 dolarů a třeba i on se pojistil na nižší částky, které zaplatili zase jiní obchodníci. Pokud váš riskantní tah nevyjde a budete muset prodávat či nakupovat zboží, tak ano bude to za 5 dolarů za kus pro vás díky té pojistce, ale tím pádem donutíte k prodeji či nákupu celou tu řadu lidí, co se rozhodli **„riskovat méně“** tím, že vsadili na větší cenový rozsah za určité období. Tak že to vlastně odnášení asi ti, kteří se drží cenově nejvíce při zemi. Ti nejchudší nejčastěji nakupují a prodávají. Sám autor říkal, že omezíte riziko tím, že obchod **hodíte někomu na hlavu**. Potom ale nevím, proč autor na začátku popisuje, že kdo bude nakupovat

nevýhodně, jedině blázen? Možná měl také říct, že lidé, kteří všechny věci neprohlédnou a neumějí dostatečně uvažovat na to, by se z nich nestali perfektní cihly tak zvaného likvidního trhu.

Sice jsem se studiem těchto věcí trochu odpoutal od programování, ale zase mám větší přehled o světě.

Poslední lekce už byly jen o systémech sázení. Připomíná mi to herní systémy v ruletě, které se dají využít. Ruleta mě odrazuje a stejně tak i toto, protože mi jí to dost připomíná. Někdo musí zchudnout, aby jiní zbohatli.

Nakonec to dopadlo tak, že i když se mi někdo snažil pomoct a nebo se mě někdo snažil vlákat do pasti, tak jsem to zase já ten, kdo obětoval svůj čas pro pomoc ostatním tím, že jsem odkryl pravdu. Někteří lidé si myslí, že žijí tak fajn způsobem života, když existuje způsob získat si prostředky bez dávání smysluplné služby ostatním. Velký majetek je nejlepší ostatním rozdat, ale je to obtížné.

Člověk, který hromadí bohatství jen ve svůj prospěch žije pod systémem 666 pod systémem šelmy. Může si připadat spokojeně, ale nevede to ke spokojenosti z dlouhodobého hlediska. Tito lidé by si potřebovali v prvé řadě uvědomit, co jejich jednání působí v širším měřítku společnosti a co působí tím, že učí ostatní svým praktikám.

Pokud tedy mám ukázat nějaké východisko ze situace, tak stačí pouze interpretovat Ježíše. Říkal bohatým, aby vzali svůj majetek a dali ho chudým. Je mnoho chudých lidí, co pracují do sedření a žijí v podstatě od výplaty k výplatě. Určitě i oni by si zasloužili nějaké usnadnění jejich každodenních těžkostí. Pro ně není rozhodně žádná pomoct dávání rad, jak zbohatnout na úkor ostatních.

To není žádná pomoc dávat někomu špatné rady a posílat ho špatným směrem. Jediná pomoc je obětovat se pro ně takovým způsobem, který je opakem finančního rozdělování lidí v tomto světě a ne ho ještě prohlubovat.

5.4.2018 - Co tedy s tím skvělým týmem?

Jak postavit skvělý tým? V článku se uvádí, že je kontraproduktivní, aby manažer vytvářel hodnoty a cíle. S tím se minimálně ztotožňuji. Kdybych tedy měl být něco jako manaže, tak bych ale nechtěl být ten, co nějak vnucuje a diktuje lidem, co oni chtějí a jaké jsou jejich cíle. To nerad dělám. V pozici jakéhosi moderátora to dělat mohu. Minimálně písemnou formou to nějak snad dokáži, ale sázím na o, že si to někdo přečte.

První dotaz je vysvětlit lidem, co se má dělat jinak, než obvykle. Tak to už vlastně dělám v posledních příspěvcích. Vlastně sem tam i tady zmiňuji jména některých lidí a nebo na ně nějak poukazuji. Stávají se tedy součástí nějakého příběhu.

Další věc je vytvořit seznam hodnot v jednotlivých skupinách. To nevím, jak udělám, ale mám to tu poznamenané do budoucna. Třeba se to hodí.

Další věc Diskuse. Zatím mi připadá, že není moc o čem diskutovat. Alespoň ne za mě. Na zelené louce se v tomto světě moc stavět nedá a finanční prostředky jsou tak mizivé, aby se dala využít má fantazie. Prozatím si mohu jen běhat v nějakém mém vzdušném hradě.

Další věc. Souhlas všech. To už jsem zmiňoval v souvislosti s Petrem Petráškem a demokracii. Slovanské sněmy to tak měli. Museli souhlasit všichni. Také mám zkušenost na fórech, že když je konverzace dobře moderována, tak se většina lidí zklidní a souhlasí.

Poslední body cíl a revize. Cíl se rýsuje a revize je zatím daleko. Někteří lidé mi své připomínky dali a přivedli mě na nějaké nápady.

Teď už se jen vídat více sl lidmi podle kalendáře na poslední stránce, sbírat poznatky a půjde to snad k dobrému.

Odkaz:
http://leaderface.cz/cs/leadership/jak-postavit-skvely-tym/?utm_source=facebook&utm_medium=social&utm_campaign=%C4%8Dl%C3%A1nek&utm_content=%C4%8Dl%C3%A1nek

6.4.2018 - Změny po půstu

Je to už den po tom, co jsem přestal s půstem. Měl bych poznamenat nějaké své dojmy.

Vnímám to jedině pozitivně. Tak nevím, zda to bylo jen tím půstem a pro to, že byl cca třikrát delší, než si ho dávám obvykle a nebo to souvisí nějak s modlením převážně ostatních.

Každopádně výkon u mě je mnohem lepší.

* Zažívání je v pořádku: Pokud jde o zažívání, tak je vše v pohodě. Neměl jsem žádný hrášek a dal jsem si docela pálivou bagetu. Tím ale nechci říkat, že tento způsob je vhodný pro každého. Nikdo by se neměl přeceňovat stejně tak ani podceňovat. To musí každý sám vědět, na co se cítí a na co ne. Neriskovat zbytečně, když vím, že na to nemám.

* Více energie: Necítím tolik únavu, jako jsem cítil před tím. Dávám si menší přestávky a zvládám práci lépe. Teď je 4:14 a stále se mi docela dobře funguje i takhle pozdě v noci. Zítra vstávám v osm na ten výlet, tak uvidím, jak budu fungovat s menším spánkem v tomto lepším stavu. Někdo možná doporučuje na povzbuzení marihuanu, ale myslím si, že možná než do sebe dostávat nějaké pochybné látky, tak se raději pročistit půstem a pokáním.

* Menší chuť k jídlu: Další věc je zvláštní. Některá jídla mi nějak přestali chutnat. Vyloženě ve mně vzbuzují trochu odpor, když je jím. Takové ty bagety v rychlých občerstveních a podobné mi prostě nějak nejede. Ta bageta v Hadogu byla výborná, ale jinak takové ty v oknech mi nějak už moc nechutnají. Zvláštní. Hlavně teď dovedu mít větší přestávky mezi jídlem a nedělá mi to problémy. Ten instinkt hladu jako kdyby se výrazně utlumil a tak se vlastně cítím více svěží.

Tak že jen samá pozitiva :).

6.4.2018 – Degustace v Čajovém ateliéru

Po degustaci se to v čajovně ještě trochu protáhlo v salonku s dýmkou a tak jsem šel domu snad kolem jedné ráno a pěšky. Doma jsem ještě něco okomentoval, vykoupal se a šel jsem spát zhruba ve 4 ráno. Vstával jsem v 8, tak že jsem po výletu potřeboval ještě dospat a teprve teď dokumentuji degustaci.

Degustace byla fajn. Mám sice více videí, ale jsem domluvený s klukama, že uveřejním jen to první a poslední z degustace.

První video vykládá Martin, který je provozovatel Čajového ateliéru.

Martin popisuje, že čaj, který budeme pít je opravdu vzácný.

Po Martinovo výkladu ze vrátil jeden host, že telefonoval s maminkou (nebyl jsme to já).

Martin fotí kolegu Petra, jak s takovým legračním výrazem pije čaj.

Ke konci Martin zmíní, že lidé si berou na čaj takové misky, které o nich něco vypovídají a o mě říkal, že jsem něco jako samuraj, co jde přímo k cíli. V ten moment, co to zmínil, tak slečna po mé pravici se na mě podívala takovým silně bodavým udiveným pohledem. Říkal jsem si, kam tím směřuje. Jaký cíl má na mysli :). Aha, možná naznačil něco kolem světové ekonomiky. Tak to jo.

Video:
http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_05_degustace1.mp4

Závěrečné video byla prezentace a odpovídání dotazů hostům. Přednášející sice nechtěl na sebe skromností nijak upozorňovat ale já ho mám za čajového génia a zároveň je to designer, který pomáhá Martinovy navrhovat Čajový ateliér. Ve světě čajů vystupuje pod pseudonymem Via Thea (latinsky cesta čaje).

Přednáška je o recitované básni, prolínání čajové kultury do prostředí dálného východu, o dózách na čaj, mléce v čaji a jiné.

Video:
http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_05_degustace2.mp4

Pár fotek z degustace

Degustace se konala v separovaném salonku sloužícím speciálně k těmto účelům.

Medůza s klukama na závěr

Je zajímavé, že zespoda je medůza do oranžova a shora je do fialova.

Trocha kouře neuškodí.

Video:
http://jkali.cz/data/video/2018_04_05_dymka1.mp4

Sergii dělá kolečka.

Video:
http://jkali.cz/data/video/2018_04_05_dymka2.mp4

7.4.2018 - Výlet za bledulemi s klubem Aktiv

Zahlédl jsem na Facebooku nasdílenou pozvánku na výlet za bledulemi od klubu Aktiv. Tak jsem toho využil. Malý výlet s důchodci neuškodí.

Měl jsem včera ráno natažený budík na 8:00 a zvláštní bylo, že jsem se vzbudil sám snad minutu před tím, než zazvonil. O to divnější je, že jsem šel spát zhruba ve čtyři táno a běžně takto brzy ani nevstávám. Na autobusové nádraží jsem přijel jen tak tak a nastupoval jsem jako poslední.

Pár fotek z cesty do Mičovic, kde začínal výlet.

Autobus byl skoro plný důchodců. Z nich bylo možná tak jen cca 8 mužů a zbytek cca 42 žen. V autobuse bylo i pár mladších lidí, ale ti nebyly součást výletu. Výlet utvářeli pouze důchodci a já. Zase jsem jaksi vynikal.

V autobuse jsem stál téměř vzadu a po mé levici nebyl nikdo a po mé pravici byla jedna mladší žena. Ona během cesty omdlela. Omdlela z nedostatku kyslíku. To je něco tedy. To jsem nevěděl, že se může něco takového stát. Tak jsem se ji tam nějak snažil křísit nabízením vody. Nakonec pomohlo, když jsem otevřel dvě okna. Pak se dala trochu dohromady a jeden z důchodců jí uvolnil místo k sezení. Nabízel jsem jí i banán, který jsem měl v batohu, ale nechtěla nic k jídlu od nikoho.

Moje mamka mívala například problémy s hyperventilací, když brávala Velbutrin na nervy. To má člověk záchvat z překysličení. Toto je ale druhý extrém. Asi to souvisí s i tlakem.

Video z autobusu: http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_06_vylet1.mp4

Po příjezdu do Mičovic tam v dáli hořelo, jak je vidět na fotce.

Hned po vystoupení z autobusu se se mnou dal do řeči jeden starší pán. Sympatický usměvavý. Zaujalo ho to, že mám jen kraťasy a triko. To tam nikdo nebyl takto oblečen. Bylo celkem chladno. Tak jsme se kus cesty spolu bavili. Řekl jsem mu něco o sobě. Jak dělám ten program, co řeším kolem politiky a celkově. On si docela vychvaloval pana Batystu, jak jim pomáhá se vzdělávat. Povídal mi, že je učil třem programům. Blender, Zooner a myslím Photoshop. To je docela pěkné, učit se v důchodu pracovat s fotkami. Je to ale i praktické, když dnes už může každý snadno fotit na telefon.

Vydali jsme se tedy z Mičovic na sever směrem k Ratiborově Lhotě, ale nešli jsme hlavni frekventovanou cestou. Šli jsme tou více východní a tenčí. Procházeli jsme podél kopců, na které jsem vyběhl a fotil si věci z výšky.

Trochu jsem si na kopcích nadběhl, protože jsem popobíhal. Když jsem se vrátil z kopců na cestu, tak jsem byl před celou výpravou. Šel jsem tedy pomalu a až mě začali postupně předcházet ti nejrychlejší. Nakonec mě předešel ten pán, se kterým jsem se bavil a který o mě řekl některým ženám vedle něj. Ty ženy se mě také trochu vyptávali a mysleli si o mě, že jsem ruský špión. Já na to, že nejsem. Ony řekly, že bych to stejně nepřiznal.

Následuje první focení květin. Hned následují konečně Bledule poblíž lesů v okolí Třebanické nádrže. Bledule jarní patří do čeledi amarylkovitých, přirozeně se vyskytuje ve vlhkých luzích a loukách od nížin do hor.Je-li chladné počasí, vydrží kvést až jeden měsíc. Bledule je kriticky ohrožený druh flóry ČR.

Po cestě vedoucí po okraji lesa jsme zabočili na levou strmější cestu vedoucí dolu k potoku Melhutka.

Byl tam most přes potok a o kus dál za mostem bylo rozcestí vedoucí k třebanické nádrži.
Jsou to první hezké jarní dny.

Nevydali jsme se ale k nádrži hned na rozcestí. Nejprve jsme se k ní vydali podél potoka hned od mostu a zase jsem si trochu zaběhal po kopcích.

Video s Bledulemi u potoka Melhutka: http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_06_vylet2.mp4

Konečně jsme se dostali do místa, kde Melhutka ústí do Třebanické nádrže.

Potom už jsme se otočili, šli zpět k mostu, na rozcestí a k nádrži po normální cestě.

Stojí za pozornost vidět spokojené výrazy lidí v jejich tvářích. Jsou sice v důchodu, ale je vidět, že tohle není ten typ důchodců, kteří neaktivně většinu času sedí doma u televize.

Je vidět, že aktivity klubu Aktiv skutečně pomáhají lidem. Je to dobrý příklad pro ostatní, co třeba mohou mít různé psychické problémy.

Cestou k nádrži jsem narazil na posed, tak jsem z něj udělal fotku. Není to ale ten divný na obrázku výše.

Je vidět, že výprava byla řádně roztažená vzhledem k různorodosti v tempu členů.

Už je vidět nalevo Třebanická nádrž.

Když jsem se vrátil z posedu, tak jsem zase měl co dohánět. Posed nebyl hned u cesty, kudy jsme šli.

Dále je už konečně odbočka k nádrži a další fotky z ní.

Video:
http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_06_vylet3.mp4

Jedna paní se mě ptala, jak se jmenuje ten kopec či hora za hladinou nádrže. Nevěděl jsem. Ono to není uvedeno ani v mapách na internetu, ale co jsme tak četl informace o tom výletu, tak by to měla být myslím Stráž.

Video z plácku na konci cesty u nádrže:
http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_06_vylet4.mp4

Dále se už muselo po louce do kopce. Na plácku byla ale malá přestávka na svačinu.

Při výstupu na osadu Vršitý se se mnou dala do řeči jedna paní. Divila se, že ty stromy nikdo nezastřihává.

U osady byla cesta vedoucí až k Hradcům a odtud jsme se vydali k samotě U Vlčkům.

Udělal jsem tedy rozhled u traktoru.
Video:
http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_06_vylet5.mp4

Cestou z osady Vršitý jsem nějak fotky nedělal. Šel jsem rychlejší chůzí a předháněl lidi, co neměli přestávku na svačinu a tak mi utekli. Při tom předbíhání se se mnou dali do řeči dvě ženy. Nějak jsem se zmínil i o svém věku, že je mi 33. Už nevím, jak to přesně říkali, ale měl jsme z toho dojem, jako kdybych byl úplné mláďátko. Myslel jsem si, že už jsem na konci lidí jdoucí na výpravu, ale řekli že tam v nedohlednu ještě někdo je. Tak jsem je opustil během do mírného kopce. Starší pán, co byl od nich na dohled před nimi mi řekl „provokace“, když jsem ho předbíhal. Další skupina byla dále až u Hradců, kde se rozcestím stáčí cesta k samotě U Vlčkům. Tak jsem je doběhl a pak už jsem je jen předcházel méně provokativní chůzi až k přednímu „alfa páru“. Tedy nevím, zda to byly manželé, ale kmitali rychle s takovými pomocnými holemi. Nechtěl jsem je předhánět, aby to nedopadlo jako „Jdeme všichni sborem, za tím prvním volem se špatnou orientací“. Dal jsem se s nimi do řečí a údajně jsem je neobtěžoval. Ptali se mě, zda mám dovolenou. Já že jsme OSVČ. I když mé výdělky za poslední dobu jsou nechvalné, ale to jsem si nechal pro sebe. Stejně mi toto připadá jako nějaké prázdniny, které si dávám, než se někam upnu. Tento pár lidí se vzdálil od ostatních tak daleko, že ani nemohl být alfa. Oni mi ale řekli, že na těchto procházkách nikdo nezabloudí.

Video s malým rozhledem v lese na cestě do cíle Lhenice:
http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_06_vylet6.mp4
Cesta už nebyla směrem vzhůru, ale z kopce.

Za nedlouho už jsme se dostali do Lhenic.

V Lhenicích byl plánovaný oběd v hospodě U verpánku. Hospodský ale z toho neměl moc radost, že přišlo nehlášeně cca 50 lidí. Navíc ani neměl už denní menu pro všechny, tak že někdo si dal třeba jen pivo či utopence.

Když jsme potom odjížděli autobusem, tak ani autobusák z toho neměl radost, že odjíždělo tolik lidí najednou. Ráno byl autobus sice prázdný, ale měli jsme obavy z pátku, že pojedou studenti domů a nevejdou se tam všichni. Další jel až za hodinu. Nakonec jsme se všichni ale vešli. Když se čekalo na autobus, tak někteří lidé na zastávce měli tendenci tlačit se tam do toho místa, kde si mysleli, že zastaví autobus dveřmi. No jo, ale ono to dopadlo přesně obráceně. Autobusák zastavil dveřmi přesně na opačné straně fronty, než se čekalo. Možná, že se někteří lidé tomu docela divily. Mě to bylo celkem jedno, protože jsem byl zhruba ve prostředku.
Ke konci se tam uvolnilo místo, jak lidé vystupovali. Posadil jsme se a vedle mě si sedla organizátorka výpravy. Tak i s tou jsme nakonec prohodil pár slov. Líbilo se mi to. Byla to zajímavá zkušenost asi právě kvůli tomu velkému věkovému rozdílu. Nevím. Ale ta procházka stála za to.
Ono by se to mohlo zdát jako lehkomyslnost, že si v mé životní situaci takto vyrazím s důchodci na výlet. Nějaký smysl v tom vidím a třeba se skrze ně dostanu k něčemu či někomu, co mi/kdo pomůže. Dal jsem se do řeči s několika skupinami lidí či jen jednotlivci. Řekl jsem, že o tom napíšu ve svém příběhu a dám to do skupiny Aktiv. Pokud jde o politiky, tak co jsem tak zjistil, tak tam lidé nestraní nikomu. Spíše vše berou negativně a radili mi, ať se ani nikam nedávám do žádné strany. Vnímají politiku spíše negativně.
Organizátorka mi dala tip na další výlety. Bylo to sice zajímavé, ale asi se teď raději budu věnovat jiným věcem.

8.4.2018 - Nabídka práce v MLM a jiné

Nějak mi z kalendáře odpadávají některé setkání. Dnes jsem chtěl jít do sboru, ale docela jsem včera ponocoval nad deseti stránkami o výletu za Bledulemi a nestíhám dále dokumentovat, tak využiji čas raději tvorbou. Ani v pátek mi nevyšla posilovna s kamarádem. Neprostudoval jsem si celý popis výletu a myslel jsem si, že kolem jedné budu doma. No a na páteční setkání v klubu Kampa jsem už neměl dost síly a byl jsem společensky přesycen.
Poslední dobou mívám občas nasdílené příspěvky na různé přivýdělky při práci. Celé je to nesmysl. Vždyť já pracuji, tak proč bych měl řešit ještě nějaké přivýdělky? Stačí se jen postarat, aby má práce byla nějak ohodnocena a to budu muset asi jen v oblasti programování a nebo se stane něco, s čím třeba momentálně ani nepočítám, když zatím peníze mám. Člověk má řešit to, co má dělat teď a ne zda za pár měsíců bude nebo nebude mít peníze.
Napadlo mě se ale stejně zajímat o jedenu z těch reklam, která se tvářil tajuplně. Zavedlo mě to na něco, co je podnět ke psaní. Je to síťový marketing (Multi-Level Marketing neboli MLM). Na obrázku výše je finanční pyramida narážející na banky. Ono to přímo s MLM nesouvisí, ale ten pyramidální tvar se hodí na obojí. Řekněme, že MLM je nějaká mírnější forma kapitalismu, ve které se rozkládá kapitál hierarchicky do širšího rozsahu lidí. Jenomže dnes už rozumně myslícího člověka napadne, že například firmy jako Herbalife, Amway a podobné prostě ten trh mají už zaplněný. Když je už zaplněný trh a nebo není takový zájem o produkty, tak další nahánění lidí do tohoto systému je víceméně hlavně ve prospěch těch, co jsou nad nimi. Já to sám dobře vím od mého bráchy. Také ho lákaly z Amwaye. Já proti jejich produktům nemám nic a sám odebírám zubní pastu Glister od bráchy, ale ten systém? Vystrčit pár lidí, kteří jsou na vrcholu společnosti a žijí si na vysoké noze díky stávajícímu pokrytí trhu. Tímto způsobem, touto vábničkou lákat lidi jako je můj brácha v situaci, kdy je trh a motivace lidí v takovém stavu, že je to pouze mazání medu na pusu.
Brácha od Amwaye odešel. Nesplnil si tam své očekávání, ale mě říkal, že je i tak rád za tu zkušenost umět se naučit jednat s lidmi. Pak šel k OWB. Ani tam nevydržel a teď zkouší myslím zase nějaké finančnictví, ale ani už se tím nešíří a mě to ani nezajímá.
I kdyby tu teoreticky nějaký zákaznický potenciál byl. Dejme tomu, že tedy bude možné se v tom uživit. Tak to stejně vede k rozdílům ve společnosti. Běžný člověk se ničím takovým asi zabývat nebude a prostě nasedne do jedoucího vlaku. Co ale někdo, kdo ten pochybný jedoucí vlak chce zastavit? Jak by to ale vypadalo, kdybych prosazoval určité názory, ale sám nebyl schopen na těchto systémech neviset?

Pyramidy prostě nebrat, nebo se z toho zblázníme. Ne v novém systému. Pasivní příjmy pyramidálního tvaru a mazání medu okolo je něco, čemu se chci osobně vyhnout. Pastu si od Amwaye sice koupím, ale to už bych si vlastně nemohl koupit asi nic, protože skoro vše je z dovozu. Trh nadnárodní korporace tu budovat ale nechci.

8.4.2018 – Den s piráty

To mám ještě jednu příhodu z OWB. Brácha se mi o svých úspěších nezmiňoval, ale jeden člověk, kterého znám z Hluboké i VOŠky, tak v OWB dělal. Po čase to tam ale zabalil a šel dělat naonec do Bosche, kde říkal, že má celkem pohodu na té jeho pozici. Nějak jsem se od někoho dozvěděl, že když od OWB odcházel, tak měl 100 000 Kč dluhy. Možná, že by byla pro lidi lepší reklama, kdyby se prezentovaly ne jenom ty elity na vrcholu, ale také lidé, kteří se kvůli tomuto systému zadluží. To by byl pravdivější pohled na skutečnost.

To už ale do této kapitoly nepatří. Včera měli piráti takovou zvláštní aktivitu od deseti hodin ráno. Uklízelo se pobřeží Mlýnské stoky u sokolského ostrova. Rozhodl jsem se přidat. Zajímala mě hlavně ta situace a zkušenost. Zkušenost to byla dobrá a napadl mě při této aktivitě jeden nápad v systému Eden.

Konečné řešení s rozhazováním odpadků

Já sice mám takovou zásadu, že v sobotu se snažím nepracovat. Jenomže pro mě je namáhavá práce spíše programování. Sbírání nepořádku na břehu vnímám jako způsob takového odpočinku na čerstvém vzduchu. Je to sice špinavá aktivita, ale ne tak náročné, jako programování. Bylo to divné. Ten opasek u mých kalhot je snad nějaký vytahaný a tak mi sjížděli dolů. Na ven si sice beru oblečení, které považuji za špinavé od smogu, ale ne rozhodně natolik špinavé abych si gumovými rukavicemi, kterými sbírám vajgly, odpadky, špinavé spodní prádlo od hlíny a podobné věci, tak abych si jimi ty kalhoty popotáhl. Musel jsem vždy nějak šikovně jednu rukavici sundat a čistou rukou si ty kraťasy popotáhnout nahoru a pak si nějak opatrně tu rukavici zase nandat, abych se tou druhou nedotýkal částí té první, které přejížděli po ruce. Fakt jsem se toho štítil a stydím se za to, že až tak moc. Z tohoto hlediska byla ta práce nepříjemná, ale jinak fungování na čerstvém vzduchu bylo fajn.

Na začátku se rozdali pytle. Já jsem si také vzal jeden a jedna členka pirátu mě zatáhla do toho největšího bordelu široko daleko. Řekla ať jdu s ní, že uklidíme spolu před takovou boudou u mostu. Tam bylo opravdu nastláno. Plno vajglů a všeho možného. Tak jsme oba sbírali odpadky. Přemýšlel jsem, jak tyto komplikace společensky vylepšit. Aby nebyl takový bordel a nebo aby to uklízení nepadalo pokaždé na stejné lidi. Tak jsem si tak nahlas přemýšlel a ona mi odpovídala. Napadlo mě, že lidé by měli být nějak motivováni ten binec nedělat. Nebo možná přinuceni. Ona mi vyvracela represe a narážela i na komunisty. Tvrdila, že lidé si stejně budou dělat co chtějí. Pak jsem si vzpomněl, jak cestovatel Jarda vyprávěl, že byl v Libanonu a sledoval tam snad nějaké živé vysílání v televizi. Někomu tam usekli za vědomí ruku za opakovanou krádež a aby nevykrvácel, tak jí hned ponořili do vroucího oleje. Nějak jsem nadhodil nahlas myšlenku o tom Libanonu. Blanka Matragi také zmiňovala jednou, co vím od mamky, že v Libanonu se z jistých důvodů prostě nekrade. Ta paní, co jsem s ní uklízel, tak říkala, že je to tím, že v Libanonu ještě vládne středověk. No středověk tam podle mě není, ale je to jiná mentalita. Se sekáním rukou také nesouhlasím. Jen mě to napadlo jako vyvrácení tvrzení, že lidé se nedají změnit. To není pravda. Lidé s tamější mentalitou to berou jako naprosto v pořádku takovéto tresty a řekl bych že jsou možná za ně i rády a za to že tam je určitá disciplína. To že jsou tam obrovské rozdíly mezi bohatými a chudými, že je

tento typ trestu za krádež v takové situaci mimo mísu, tak to je už věc úplně jiná a na jiné téma. Jenomže toto by v této geografické oblasti nikdo nepochopil. Tady je to nepoužitelné a lidé by byli akorát naštvaní. Ještě by se toho asi zneužívalo, jako to dělali komunisté a to by byl velký problém. Napadla mě ale při této příležitosti softwarová vychytávka do Edenu. Když jsme měli v oddělení někdo narozeniny, tak se ostatní skládali po stovce na dárek. To co se neutratilo, tak šlo dalšímu člověku v pořadí na dárek a měli jsme na to speciální pokladničku. Ten příspěvek byl údajně nepovinný. No jo, ale evidovalo se, kdo přispívá a kdy :). Když pak jednou došli peníze a bylo potřeba vybrat, tak se nahlédlo do seznamu, kde bylo vidět, kdo dává nejvíc a kdo nejméně. No a když pak bylo patrné, že někteří ještě nedali, tak Česťa nějak šikovně diplomaticky zatlačil na ty, co zatím nedali. Možná, že prostě zapomněli dát, ale asi nikdo se nechtěl tvářit, že dát nechce. Nakonec se opravdu tímto způsobem zapojovali do přispívání všichni.

Kdyby v Edenu byl například zavedený nějaký speciální kredit, kterým se hodnotí účast na nepříjemných špinavých pracích, jako je třeba úklid, tak potom by se zapojovalo mnohem více lidí. Ten kdo dělá nepříjemné aktivity často, tak by je mohl dělat i nadále, ale svědomí a společenská morálka by ho nijak nenutili k tomu, aby v této dané situaci musel dále uklízet. Ukazatel by tedy nebyl na toho, kdo dělá binec, ale na ty, kteří jsou nejméně ochotni pomáhat s jeho úklidem. Kdyby se lidé čím dál více zapojovali do těchto aktivit, tak by to těm, co dělají nepořádek bylo asi čím dál více trapnější.

Pařba pod černou věží

Od pěti hodin bylo oficiální otevírání pirátského centra v Budějovicích (ČePiCe). Přišel jsem krátce před pátou. Už tou dobou venku před budovou stál hlouček lidí i s Ivanem Bartošem. Tak jsem si tam stoupl, pozdravil a za chvíli z dáli na mě volá od dveří ta paní, která se mnou sbírala ty odpadky. Říkám jí paní, protože mi řekla že má dvě děti, ale možná, že je stará tak nějak se mnou či mladší. Nějak si teď moc nepamatuji její jméno, protože jí přede mnou nikdo moc neoslovoval (možná Lucka). Volá na mě „Jiříku pojď mi pomoct udělat revoluci se stoly“. Tak jsem šel a trochu jsme to přehrabovali v komoře v prvním patře a hledali popelníky. Nějaké malé stoly jsme dali před budovu. To je zvláštní, že při těch zástupech venku řekla zrovna mě a krátce na to co jsem přišel a navíc nahlas...

Byl jsem nahoře na balkoně, odkud je výhled na Černou věž. Bylo tam docela dost lidí, tak jsem byl trochu raději v ústraní. Na balkon se přišel podívat i Ivan Bartoš, ale bylo kolem něj hned několik lidí. Z jeho vyprávění mi došlo, že musí mít dost nabytý program. Mít nějakou takovou vysokou funkci ve straně je asi dost časově náročné. V takové situaci by se toho asi moc naprogramovat nedalo. Dokonce jsem tam od něj zaslechl pojem spďák, jako že představitel strany SPD. Piráti jsou rivalové, to mi bylo jasné hned po

prvním setkání. Nechtějí spolupracovat s nikým. Je zvláštní pomyšlení na to, že volič SPD si dává grilovaný steak se zeleninou na otevíračce pirátského centra. To je asi jako když jsem jako linuxák byl v rámci Infinity Systems na předváděčce Microsoftích programátorských vychytávek a k tomu nám dali zdarma oběd.

No sice jsem volič SPD, ale v podstatě se snažím být nestranný. Z toho vyprávěni Ivana Bartoše a i to celkově dává logiku, tak piráti mají jednu velmi silnou vlastnost, která asi může ohrozit ostatní politické strany. Je to právě to, že se k nim přidávají dobrovolníci. Potom se ale díky vztahům těchto dobrovolníků s ostatními lidmi v okolí dostávají řekl bych docela pozitivně do podvědomí a začínají být mezi lidmi oblíbení. V tomhle jim asi jen tak nikdo nebude konkurovat a přitom je to docela zásadní věc.

Když bylo oficiální uvítání na večírku, tak tam i myslím někdo zmínil, že mají nakoupený hardware a kdo bude chtít tak jim může pomoci se softwarem. Byl jsem na balkoně a ten člověk mluvil trochu méně hlasitě, tak že jsme to nerozuměl úplně přesně. Kdybych tedy někdy potřeboval někde rozjet Eden, až bude nějak rozumně vypadat, tak bych možná mohl u nich :). Přeci jen ten virtuální server, kde ho mám teď, tak je tam celkem místo na disku, ale výkonově to moc není dobré.

Mám tady video z uvítání:
http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_07_pirati1.mp4
Pak jedno video, jak slečna hraje na housle + nafilmování cesty ke grilu:
http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_07_pirati2.mp4
Další housle:
http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_07_pirati3.mp4
Na konec Ivan Bartoš, jak hraje na harmoniku. Jedna z písniček byla se slovy, že mládenci nemají slibovat lásku, ale jen si užít. To jsou tedy motivy. Na závěr vedle mě byla malá holčička, co se ráda předváděla hopsáním, tak jsem jí natočil:
http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_07_pirati4.mp4

Výpad do Čajového ateliéru

Já na větší shromažďování cizích lidí nejsem moc zvyklý. Když bylo zhruba 17:35, tak jsem šel z večírku pryč. Nějak mě to táhlo do čajovny k Martinovy. To bylo zvláštní. Když jsem tam přišel, tak se akorát vybaloval ten pán, kterého jsem zahlédl na přednášce o prokrastinaci ze dne 4.4.2018. Když mi Martin přinesl čaj, tak jsem se s ním dal do řeči. Měl jsem tu potřebu si s ním promluvit.

Tak jsem ho oslovil s tím, jestli náhodou nebyl na té přednášce o prokrastinaci. Potvrdil že ano, ale opravil mě v tom, že ot vlastně bylo o hledání smyslu života, což je pravda. Mám stále zafixovanou tu prokrastinaci podle názvu té knihy. Také se mu to líbilo. Zvláštní byl důvod, proč tam šel. On nemá problémy s prokrastinací, ale naopak je to člověk, který vyučuje něco podobného jako Petr Ludwig, ale orientuje se na firmy, kde vyžadují zaměstnavatelé výsledek. Na přednášku šel pro to, že se mu líbí na panu Ludwigovi, jak dovede mluvit dlouze, ale udrží pozornost lidí, tak že tam šel pro inspiraci v tomto směru. Ptal jsem se ho na to s tím věkem a že zvedal ruku, jako že se chce dožít o 15 let méně. Potvrdil mi to. Má nějaké problémy a povídal mi, že to tu bere jako flastr. Řekl jsem mu, že jako flastr to tu máme asi všichni. Ono fakt je, že někdy je život nepříjemný, ale většinou je řekl bych fajn. Ono i to nepříjemné se časem dá myslím naučit ignorovat. Vice od detailů jsme to neřešili. Povídal, že se také zabýval pránickým přechodem a jeho známí vedou přímo projekt Český pránický přechod (https://www.cesky-pranicky-prechod.cz/). Docela mě překvapilo, že na pránu se dá navázat i bez držení půstu. Stačí jen nějakým způsobem omezit

stravu. Řekl jsem mu také něco o sobě a že mám projekt, aplikaci na realizaci přímé demokracie a zavedení nějaké alternativní měny. Zaujalo ho to, tak mi dal vizitku na sebe (http://www.pavelstursa.cz/). Dokonce se mi zmínil, že je sympatizant a volič pirátů. Dokonce mi říkal, kdyby věděl o nějakém způsobu, jak je podpořit, tak by to rád udělal.

Tak vida. Já sice na večírku s piráty fyzicky ten moment nebyl, ale probírali jsme věci s nimi související. Zmiňoval, že se mu na pirátech líbí důraz na jednomyslnost (konsensus) při jednání. To mají vlastně jako slované. Dokud nejsou všichni nějak spokojeni, tak se debata neukončuje.

Přivedlo mě to na myšlenku, jak se něco takového dá použít do Edenu. Vlastně jednoduše. Překonfiguruje se podíl pro volbu rozhodnutí z 50% na nějakou vyšší hodnotu a tím je to vlastně vyřešené.

Také se mi zmínil, že jeden jeho známý založil projekt podpora síťování (https://www.podpora-sitovani.cz/). Dal mi to jako tip, že bych si s ním mohl rozumět. Tak mám další tip :).

Když už jsem nebyl na té přednášce přímo o prokrastinaci, tak mi jeden článek, který napsal o prokrastinaci poslal (http://www.pavelstursa.cz/3_3_lek.html). Zajímavé. Nějak se nakonec ke mně dostala ta informace přímo o prokrastinaci :).

Dal mi také tip na občanské shromáždění expertů. Cituji ze zprávy „Občanské shromáždění s podporou expertů, které jsem zmiňoval, funguje v Irsku. Zdroj: Heiselberger,H.- Velký regres, Rybka publishers 2017, str. 274-275. Zmíněno v kapitole, kterou pro sborník napsal David Van Reybrouck.“

Tak že výpad z večírku do Čajového ateliéru byl přínosný. Co jsme domluvili, tak pak odcházel. Ani jsem si nevšiml, že by stihl něco udělat a jako že tento pán pokaždé v čajovně něco čte a nebo si něco připravuje. Rozhodl jsem se také odejít. Pozdravil jsme známé a vrátil se na pokračující večírek, kde jsem nahrál Ivana Bartoše, jak hraje na harmoniku (čtvrté video výše).

Pirátský program (duben - květen)

Vyfotil jsem tam program na duben a květen. Je vidět, že na programu je i setkání s pirátkama :). Vysloveně se tam píše o možnosti seznámení se. No vida pánové. Tak ta možnost tu je. Můžete jim předat své cenné informace :D.
Mě osobně se to seznamování nijak už netýká. Na Zuzce z Globusu je zvláštní jedna věc. Jako jediná holka, která mě kdy zaujala, tak je pro mě vzpomínkově nedohledatelná. Já nemám žádnou její fotku. Její Facebook mi zablokovala a nic tam nevidím. Její fotky, které jsem měl, tak byly v PDF dokumentu a ty jsem musel na její žádost odstranit. Já je do toho PDF přenesl přímo z facebooku okopírováním do paměti a nikam na disk jsem je neukládal. Vlastně jsem za to i rád, že její fotky nemám. Asi by mi jí to stále připomínalo. Já už nějak pořádně ani nevím, jak vypadala. Pokud je to ten typ ženy, které chce, abych jí nějak pronásledoval a dobýval, tak je tím vztah mezi námi ukončen, protože na to já ve svém věku a stavu nemám a je to hlavně i proti mé povaze. Jak postupem času potkávám a míjím holky, co mě nějak zaujaly, tak se mi čím dál tím víc líbí méně a méně holek. Teď momentálně už mám asi nakročeno opravdu stát se mnichem.

9.4.2018 – Zvláštní setkání s piráty

Když jsem byl včera na setkání s piráty, které podle jejich programu nese název „Piráti na radnici v ČB“, tak jsem si zprvu vůbec nepřipadal jako v organizaci, která má něco společného se slovem pirát. Řešilo se tam něco o nějakém pánu, co pro ně snad něco fotí a používá obrázky vyhledané na internetu. Že prý jim to dělá problémy kvůli autorským právům a nechtějí s ním takto spolupracovat. Toto bych netypoval, že pirátskou stranu bude nějak trápit. Ale tak, je to jen logo a nic víc. Organizace může nést název piráti, ale jinak je prostě součástí systému. Naštěstí pro piráty nepracuji a nejsem jejich člen, tak si mohu dávat obrázky z Googlu do dokumentu jak chci a podle svého svědomí. Když si na obrázek někdo dá transparentní reklamu, tak je to jen k jeho dobru a když ne, tak mě ani nezajímá, kde Google ty obrázky hledá a na jakých stránkách. Neřeším problém, že Google nevkládá reklamu zdrojových stránek nějak transparentně na ten obrázek automaticky. Nevnímám to jako svůj problém, když obrázky mi prezentuje Google :).

Rivalita s SPD

Bylo to tentokrát zvláštní setkání s piráty. Pan Batysta z klubu Aktiv nedorazil i když měl být asi středobodem setkání a mělo se řešit vzdělávání celkově. Zprvu se tam řešili věci, které pro mě byly vytržené z kontextu. Nebylo to jenom to focení, ale mluvilo se tam i o jiných pro mě neznámých lidech. Řešili se tam věci, které šly mimo mě až na jednu věc. Někdo tam zmínil, že Tomio Okamura má piráty za trn v patě. Pro mě osobně toto téma je zajímavé. Tak zrovna já bych s ním chtěl do budoucna spolupracovat. Ne ale jen s ním. Představuji si, že politické strany budou vzájemně spolupracovat a ne že budou v popředí třeba jen piráti a nebo jen SPD či jiné strany. V první řadě potřebuji dotáhnout to, co jsem si naplánoval naprogramovat. Budu muset omezit psaní a vlastně i mé výlety do společnosti, které jsou podnět k psaní. Jsem každopádně rád, že jsem napsal vše co jsem napsal. To ale neznamená, že tímto stylem budu pokračovat i v dohledné době. Až bude naprogramované to, co si představuji, tak teprve potom bude možné asi nad něčím konkrétním diskutovat. Do té doby je to pro mě takové nadhazování témat, kterých se já nedovedu mnohdy chytit, protože v takové situaci nedovedu vstoupit moc do konverzace.

Až bude aplikace, tak se pokusím do ní připojit lidi, strany, všechno možné a dát prostor všem k kooperativě a ne k rivalitě.

DiEM 25

Na sněmu byly i dva představitelé organizace DiEM25. I oni se dostali ke slovu. Působilo to na mě zajímavě. Vlastně mi jeden člen poslal odkaz na jejich sedm pilířů zde: https://ar.al/notes/towards-an-internet-of-people-with-diem25/

Soustředí se hlavně na problémy celoevropského charakteru. To s nimi mám společné. Já teď momentálně musím ode dneška začít vynechávat setkání s piráty. Na jejich setkání se řeší hlavně jejich komunální program. Dobře se tam ptal místní předseda pirátů představitelů DiEM25, jak jim

z hlediska komunální politiky může pomoct? Mě osobně nenapadá jiné řešení pomoci, než propagace systému Eden a to až v době, kdy bude stát za propagaci. Teď momentálně z mého pohledu tam pomoc moc možnou nevnímám.

Musím omezit setkávání s lidmi, psaní a více programovat. Eden je v souladu s pilíři DiEM25, tak že věřím, že by mi byly ochotni časem pomoci s realizací a podpořit mě. Stejně tak i Tomio Okamura, Piráti, připojit protokolem Zákony bohatství a jiné.

Pizza se vrací

Dobrá zpráva! Věhlasný pizzař Ladislav Vrabel se prý vrací do Budějovic. Tak že možná převezme zpět svojí bývalou pověst v pizzerii Fresh? Nevím. Míval hodně dobrou pikantní pizzu a pěkné prostředí ve svém podniku, tak že jsem tam rád chodíval. Je také takový politicky nepoddajný, tak že bych s ním možná mohl rozumět. Na piráty je hodně nacionalistický, ale to také nevnímám jako zásadní překážku k možné spolupráci :). Vlastně jsem se i o něm už zmiňoval ve svém sedmém díle příběhu na straně 115.

Incident s radnicí z minulosti:
https://ceskobudejovicky.denik.cz/zpravy_region/pizzerie-fresh-prohrala-soud-prvni-instance.html

…

Tak že závěrem k této kapitole. Já si nedovedu teď momentálně úplně představit, jak budu nějak fungovat v rámci komunální politiky. Mé starosti jsou momentálně kolem toho, jak změnit systém a ne jak se stát jeho součástí. I kdyby se zdálo, že stát se součástí systému je malý krůček potřebný k tomu, jak ho změnit, tak mě osobně to tak moc nepřipadá. Podle mě je to úplně jiná kategorie přemýšlení. Pro mě daleko vice spoutanější.

9.4.2018 - Hledání smyslu: Jak získat více motivace a spokojenosti?

Tak se ke mně nakonec dostala ta zásadní věc z přednášky 4.4.2018, kterou označuji podle názvu knihy jako přednáška o konci prokrastinace.

Dnes v 14:17 mi došel email od Petra Ludwiga s odpovědí směrovanou přímo na něj. Název přednášky je tedy ten, co je uveden v nadpisu této kapitoly.

Zajímavé je ale hlavně to srdce o kterém se zmiňoval i na přednášce. Vytvořil ho tak, že se ptal lidí, jaké by podle nich měl mít vlastnosti člověk, kterému by důvěřovali. Nebo povídal, kterého by následovali? Už teď nevím. Podle množství odpovědí napsal velikosti názvů těchto vlastností a vyskládal je do srdce. To jsou vlastnosti, které člověku vrací smysl života a posouvají ho dále.

Ve zprávě byl nějaký materiál s dotazy, na které mi připadá docela užitečné si odpovědět:

1) Jaké jsou vaše silné stránky? Jak je můžete při práci více využívat?
* Vynalézavost v programování.
* Umět zjednodušovat věci.
* Moderování písemnou formou.
* Psaní příběhů.

2) Jak můžete prohlubovat svoje dovednosti? při čem můžete postupně dosahovat mistrovství?
* V programování jedině při programováním + rozjímání v rámci relaxace
* V psaní jedině při psaní příběhů + rozjímání v rámci relaxace

3) Kde vidíte hlavní přínos vaší práce? Kde vaše práce někomu pomáhá či kde něco zlepšujete?
* V programování Edenu je to zatím záležitost budoucnosti.
* V psaní příběhu bych řekl, že si tam asi různí lidé najdou různé věci. Třeba Pavel Štursa mi chválil mé reakce na pozvání do finančního světa a zajímala ho reference na ten příběh o paní v okolí Černobylu. Jak má radioaktivní brambory, ale to mi říkal jen filmař Jarda, že to viděl někde na Youtube. Kamarád a filmař Jarda říkal, že ho hodně zajímá ten můj příběh s holkami. Někoho to třeba nějak pobaví, někoho třeba ponaučí. Lidé mi ale nedávají moc zpětnou reakci. Martina z čajovny také zajímá ten můj milostný příběh, který ale teď nepokračuje.

4) Jak můžete zlepšovat vztahy s kolegy nebo klienty?
* Zatím jsem hlavně v režimu sólo, ale už tím, že toto píši a někdo to čte, tak se třeba nějaký vztah může budovat a zlepšovat.

5) Kde můžete dělat něco smysluplného navíc?
* To zatím nevím. Asi jedu na maximum.

6) Vzpomenete si na konkrétní okamžiky, které vám za poslední půl rok udělaly v práci radost?

* To jo. Když jsem potkával Zuzku. To ale s prací moc nesouviselo a nebo možná hodně zásadně.
* To byly výrazné okamžiky, ale jinak se radost dostavuje asi z odvedené práce. Je to mírnější radost a ne nijak výrazná. U programování je ta radost výraznější.

9.4.2018 – Cesta na Vltavu, návštěva nevlastního taťky a jeho rodiny

Už se snažím soustředit na programování, tak vážné přemýšlení stranou. Budu sem asi dávat jen fotky a minimum doplňujícího textu. Po soustředění na programování mi vyhládlo, tak jsem šel na pizzu do restaurace Amigo na sídlišti Vltava. Napadlo mě pak navštívit nevlastního taťku.

Toto je domek, ve kterém jsem vyrůstal zhruba od 6ti do 21 let. Když mi bylo 13 a víc, tak jsme mívali na zahradě i bazén. Když jsem byl na učňáku a bylo mi zhruba 17, tak jsme v garáži udělali hernu s osmy počítači a koupily Diablo 2 a Counter Strike, protože to tou dobou letělo v hernách. Taťka tou dobou nějak přišel o práci v dopravním podniku v IT oddělení a tak nás napadlo toto podnikání, protože to tou dobou letělo. Rodiče tato krize nějak oddálila. Mamka si navíc nechala udělat příčku v prvním patře, aby tam nešel kouř a to byla další komplikace (kuřák + nekuřačka), ale to se vleklo už delší dobu. Zhruba od mých sedmnácti do těch 21 bylo takové období, kdy v tomto domku žilo vlastně 7 lidí (já, mamka a brácha nahoře, a taťka, jeho nová žena, Danulka z předchozího manželství a Věruška, kterou taťka měl už s novou ženou). Já na to období nevzpomínám nijak zle. Moc jsem to neřešil. Na tom, že jsou lidé pohromadě nevidím nic špatného, ale toto byla taková zvláštní polygamie. Navíc já a brácha jsme nebyly první děti, které vychovával. Taťka byl před tím ženatý a s tou měl kluka a holku, které jsou tak o sedm let starší než já, ale nežili v tom domku s námi. Tak že dětí vychoval docela dost. Hodně mě a bráchu přivedl k počítačům. Kamarád taťky propašoval první počítač Sinclair z Německa v pracím prášku a zajímal se o to, když to tady nebylo ještě běžně dostupné.

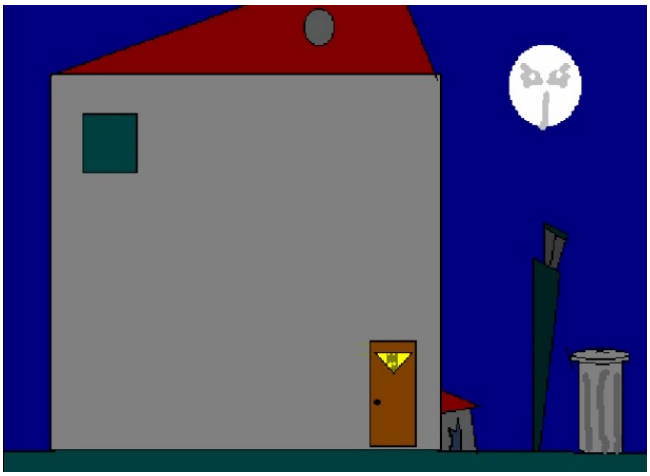

Třeba tuhle animaci dělal brácha ještě na základce, když já jsem se už myslím učil progrmaovat:

http://www.jkali.cz/data/video/Vikiro_o_pulnoci.avi

Dětem se to docela líbí.

Vikiro byl termím, který jsem tehdy vymyslel já. Měl jsem docela fantazii. V paneláku ve sklepě na Větrné, kde jsme před tím s mamkou bydleli, tak bylo prasklé okénko a ta prasklina připomínala divný obličej. Mamka tam zmiňovala, že nějaký soused se jmenuje Viktor a říkají mu viky, tak jsem si to zkomolil a od té doby říkám divně vypadajícím věcem, že jsou vikirové.

Tak asi takovéto věci jsem řešil místo nějakých valentýnských přáníček. Zvláštní.

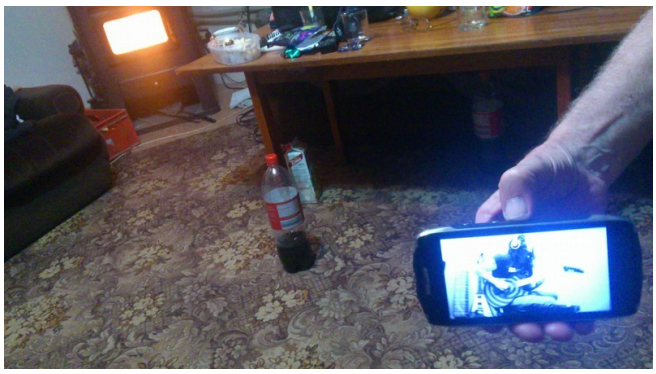

Oheň hezky hořel do večerní pohody.

Taťka mi ukazoval nějaké hraní na kytaru na telefonu. Opodál hořelo v krbu. Palety, co byly vidět na zahradě slouží jako topný materiál.

Oheň je dobrý sluha.

Ale zlý pán. Takto bylo ohořelé Tesco na Vltavě, když jsem proházel cestou z pizzerie Amigo. Vyhořel stánek s občerstvením u vchodu do Tesca. Když se smaží hranolky, tak je třeba dávat bacha.

Cestou z Tesca jsem potkal na kole bývalého kolegu Otíka a mile mě pozdravil. Ten samý den cestou do Amiga jsem potkal bývalého kolegu, jak vezl kočárek s dítětem. Byl to ten, se kterým jsme se tehdy nepohodl kvůli alkoholu. On mě sám pozdravil a až pak jsme si ho teprve všiml. Ptal jsem se ho, jak se mu daří a on že fajn. Tak je to dobrý.

10.4.2018 - Makačka v posilovně

Jak jsem psal. Snažím se poslední dobou řešit programování. Nebudu dávat důraz na to, aby všechny texty byly plné něčeho, co se snažím vnímat jako poučné. Asi to teď bude jen takový můj foto/video deník.

Video z posilovny, jak se kluci pustili po dlouhém povídáni do práce a Tomáš to okomentoval:
http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_10_posilka.mp4

Video, pohoda před posilovnou:
http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_10_po_posilce.mp4

Video holoubci:
http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_10_holoubci.mp4

Video zajímavého umyvadla na fotobuňku v IGY:
http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_10_umyvadlo_na_fotobunku.mp4

Video z Cyklobazaru na B. Smetany 29, kam jsem byl pozván:
http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_10_cyklobazar.mp4

Nevím úplně proč jsem byl pozván na tuto akci, ale omrkl jsem to tam. Prohlížel jsem si stojany, ale asi bych tam musel mít kolo, abych zjistil, zda tam pasuje. Nic jsme nakonec nekoupil. Cestou z cyklobazaru jsem si všiml asi tří Rekol postavených hned před bazarem.

Nojo to jsou ta rekola, ale tentokrát před Salesiánským centrem kousek od mého bydliště.

Tento obrázek byl za oknem lékárny hned za rohem od Salesiánského centra. To zvířátko zavání vikirem. Nějak na něm dominuje růžová barva podobně jako na těch kolech.

No jo. Toto je mé žihadlo. Na výlety je to dobré, ale na pohyb po městě není moc vhodné, protože budí příliš velkou pozornost.

Jednou před plovárnou mi ho málem ukradli. Když jsem byl na plovárně, tak mě vyhlásili v rozhlase a tak jsem naběhl v plavkách k pokladnám, kde byla policie. Řekli mi, ať se obléknu. Pak mi řekli, že někdo odepnul kostru od předního kola, které bylo zamnuté a běžel s ní po houpacím mostě, kde ho policie chytila. Ptali se mě na cenu kola a zda to chci s dotyčným řešit. Cena tehdy byla cca 8000 Kč z peněz vydělaných od Ami Praha. Bylo to na hraně řešitelnosti, ale nakonec jsme se rozhodl to se zlodějem neřešit a dál jsem mu pokoj.

Druhá příhoda byla na piaristickém náměstí. Přijdu ke kolu u stojanu, kdy bylo zamknuté. Vše je ok. Kouknu na zámek a on byl přeštípnutý. To byl zázrak, že mi to kolo neukradly.

Třetí příhoda byla u pomalované zdi na sídlišti Vltava, jak je myší díra. Šli jsme si s kamarádem Kubou zaběhat. Běhávali jsme po stezce a někdy dokonce ač na hlubokou. Největší trasa co jsme běhali bylo cca i 14 km. Měl jsem tam zamčené kolo k plotu a když jsem se jednou vrátil, tak

sedadlo bylo pryč. Od té doby jsme už tam to kolo nikdy nedával. To černé sedadlo s bílými pruhy nebylo původní. Původní bylo takové žlutočerné.

Každopádně zadní kolo mám nějaké pýchnuté už delší dobu a jak jsme zjistil dnes, tak přední je už totálně vyfouknuté. Budu to muset dát do kupy, až bude méně programování. Sice je na kole napsáno solution, ale řešení momentálně vnímám úplně jinde.

11.4.2018 – Jarní barvičky

Mamky pozvání, zda chci s ní jít na oběd do menzy, jsem nakonec neodmítl. Procházky se mnou jí dělají radost. Venku je hezky.

Po obědě už jela domů a já šel ještě do stromovky. Dnes mě nějak bolela hlava a ještě vlastně bolí. Nevím přesně z čeho.

Video – mládí za okny:
http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_11_mladi_za_okny.mp4

13.4.2018 – Dne 12.4.2018

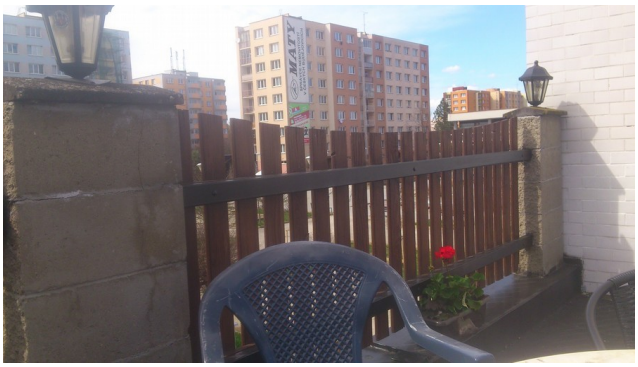

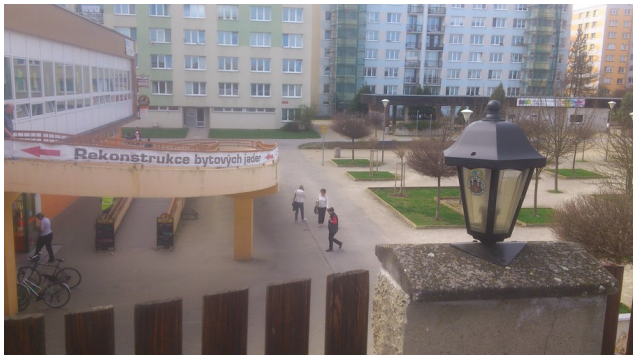

S přibývající chutí do programování ubývá chuť psát příběh. Mnohem vděčnější jsme teď ale za motivaci programovat.

Stavil jsem se u Martina. Napadlo mě koupit si 50g toho nepálského čaje co jsem chutnal 30.3.2018, jak je na stránce 60 číňan zvedající prst nahoru. Říkám Martinovi, že si vezmu 50 gramů, pokud ten čaj není jeden z extra drahých. Říkal, že souhlasí. Chtěl jsem jen trochu na ochutnání a ten čaj má malou hustotu, tak toho byl plný balíček za 290 Kč. Příště asi budu říkat jen kolik procent balíčku chci :). Není to extra velký výdaj a extra drahý čaj, ale když člověk rozhazuje za takové titěrnosti každou chvíli, tak to trochu do peněz leze. No alespoň mám super čaj.

Na přednášce Tour de Krypto se se mnou dal do řeči jedne kluk sedící vedle mě na pohovce u okna. Docela byl překvapen tím mým projektem, co jsem mu tak vyprávěl a dal jsem mu adresu na mé stránky (neslyšel to jen on). On tam šel jen jako investor a já jen jako technolog. Kromě reference na sebe jsem si odnesl ještě jednu zajímavou informaci k technologii Blockchain, která se hodí na decentralizované ukládání informací všeho druhu (ne jen peníze ale i jiné číselné údaje).

Dokonce ten pan říkal, že snad v tomto roce nějaké altcoiny (měny vzniklé z bitcoinu) se ekonomicky propadnou, či možná naprosto zaniknou. Tak uvidíme.

13.4.2018 – Přeplněná posilovna

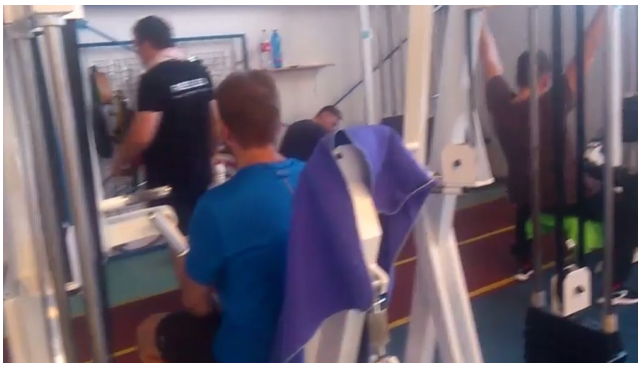

Poslední dobou je problém najít si den, kdy bych nešel do města a jen bych programoval. Dnes mě vytáhl nečekaně Tomáš zase do posilovny. Nechtělo se mi, ale přemluvil mě. Pro něj je problém jít někam sám. Po úterku mě docela boleli svaly, ale už je to lepší. Trochu jsem si zase zacvičil. Neuškodí se trochu protáhnout.

Video:
http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_13_posilovna.mp4

Zítra vstávám v 5:10. Pojedu s jedním pánem z DiEM25 do Brna na přednášky týkající se evropských problémů.

Až zazvoní budík, tak možná budu vypadat „nadšeně“ jako Tomáš na fotce vlevo :).

Třeba je to příprava na to, až budu muset vstávat s dětmi do školky :D.

No prozatím to vypadá, že mě obklopují nějaké zvláštní aurické energie. Jednak mě chrání před tím, aby mi nikdo neukradl okolo, ale asi mě také výrazně chrání před tím, abych si našel ženu, či co.

Že bych tehdy ten pátý den u konce noční směny v pekárně, když tam přišla Zuzka, tak jsem měl něco udělat, co jsem neudělal? Jestli ano, tak nevím tedy co. Nějak se s ní dát do řeči při práci a před ostatníma? To by mi dělalo problém.

Denně mi dopisují snad 3-5 holky s odvážnými návrhy k erotickým hrádkám. Je to z té erotické seznamky, do které jsem se zaregistroval jen pro to, zda tam nebude Zuzka. Tak je musím informovat, že se mnou to nikam nevede a jsem zadaný.

…

Ještě, že je to místo setkání tak blízko od zastávky autobusu. Kdyby to bylo na druhé straně města a měl bych tma jet sám, tak nevím nevím, zda bych tu výpravu podnikl s tou mojí orientací. Moc by se mi do toho nechtělo.

Pamatuji si, jak mě jednou pan Krejčí poslal něco vyřídit do Minervy v Táboře. Bylo to blízko od nádraží a i tak jsem trochu bloudil. Musel jsem se ptát lidí. Ale tak na druhou stranu i to je součást cestování. Umět se zeptat a pak se dostanete asi kamkoliv. Pamatuji si, že mě jednou kamarád Kuba vytáhl na výlet myslím na horu Kluk. Ptal jsem se ho, proč nepoužívá navigaci. No a on mi odpověděl, že s navigací to už není ono, ten kontakt s lidmi, když se ptá kudy kam :). Trochu jsme bloudily, vzali to přes mokré pole, boty úplně zničené, ale výlet byl vlastně fajn.

14.4.2018 - Sobota v Brně

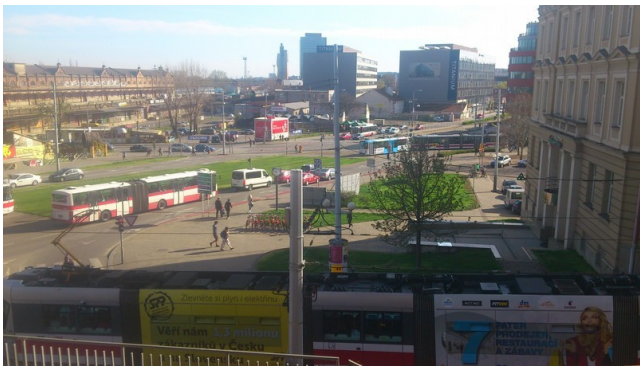

Citadela Petrov

Tak nevím, zda to bylo tou sobotou a nebo tím Brnem, ale lidé mi tam připadali takoví uvolněnější. Po cestě na citadelu Petrov při focení se na mě usmíval jeden bezdomovec a i lidé vedle něj. Ptali se mě, zda jsem turista. Řekl jsem že jo, z Budějovic. Ten brejlatý veprostřed hned vyskočil a nabízel mi průvodkyni, která sedí napravo od nich. Já měl na spěch a hledal jsem člověka, který tam byl se mnou a dal jsem mu náskok, protože jsem fotil nádraží. Průvodkyni jsem tedy odmítl, ale zdejší nálada lidí se mi líbila. Ti lidé tak celkově vypadají jinak. Více uvolnění a méně mainstreamový. Vlastně ten styl, trochu jako jsem já. Někdy mi to připadalo, jako kdybych se strojem času přesunul někam do devadesátých let, kdy ještě chlapi nosili delší vlasy (více než dnes). Napadlo mě, že kdybych žil v Brně, tak se asi rychleji ožením. Ty zdejší ženy jsou v čemsi přitažlivější. Jsou takové zvláštní, cizokrajné. Snad i zdravější. Takové veselejší.

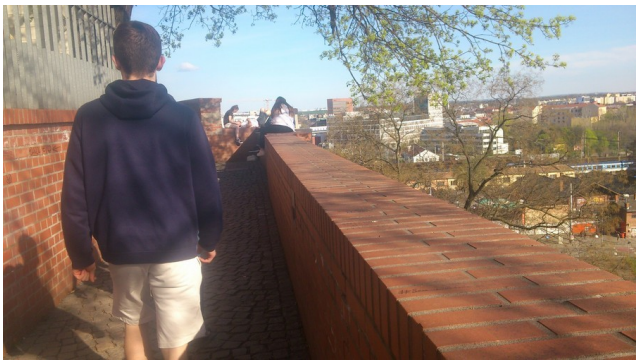

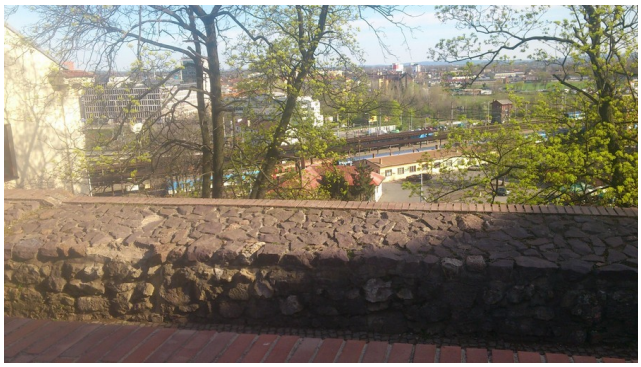

To je ta katedrála z desetikoruny. Katedrála sv. Petra a Pavla.

Sousoší ničitelů staroslovenského písma Cyrila a Metoděje. Slované na této planetě mají poslání naučit se odolávat invazivnímu oslabování ze strany démonu. Arijci se podobají hodně slovanům, ale na rozdíl od nich dovedou odolávat a nebo alespoň mnohem lépe démonickým naukám, než slované. Něco na tom asi bude.

Zelný trh

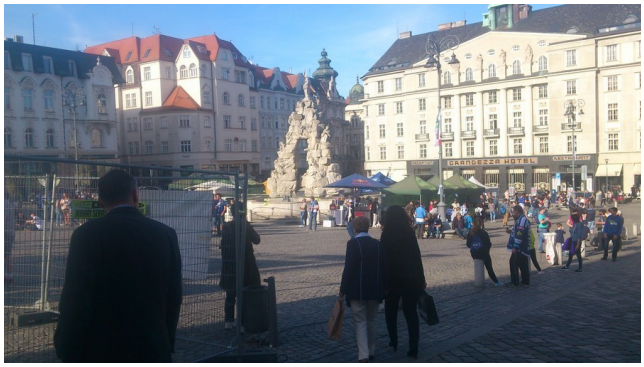

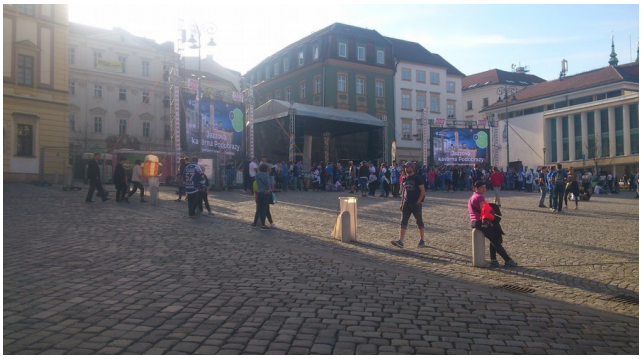

Zvláštně vypadající náměstí nesoucí název Zelný trh. Náměstí na šikmé ploše. Na kopci.

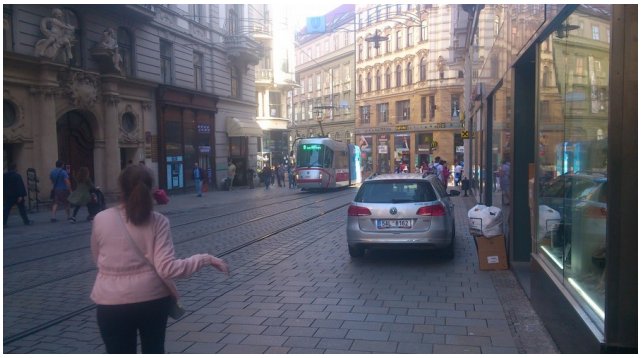

Hrad Kámen.

Videa

http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_14_vylet1.mp4
http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_14_vylet2.mp4
http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_14_vylet3.mp4
http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_14_vylet4.mp4

Přednáška Ceres (římská bohyně úrody)

Z přednášky jsem si pár zajímavých informací, které mě nasměrovaly, odnesl i když se mi celkově líbili všechny přednášky, tak zmíním jen některé.

Organizováno spolkem Ceres:
http://spolekceres.cz/

Nejvíce mě zaujalo téma lokálních měn. Nevěděl jsme, jak hodně se lokální měny používají. Překvapilo mě, že v Rakousku se zakazují, ale v Německu je jich snad cca 10. Lokální měny jsou dobré pro oživení místní ekonomiky, protože neumožňují ekonomickou migraci do jiných zemí. Další výhoda některých lokálních měn je ta, že peníze jsou udělané jen pro určitou dobu platnosti. To znamená, že to lidi motivuje používat místní ekonomiku.

V souvislosti s lokálními měnami mě to přivádí právě na myšlenku projektu Eden, kde vlastně takovou digitální měnu zavedenou mám. Mám jí ale zavedenou v centralizované digitální formě. Je to uložené na jednom místě a tak je to o důvěře ke správci systému a v to, že systém nebude tak snadné napadnout, či tam budou nějaké bezpečné zálohovací mechanismy. Na přednáškách padl i výraz Blockchain. To je technologie, jak decentralizovaně ukládat bezpečně data. Problém u této technologie je ekologie. Zpracování jedné platební transakce je příliš energeticky náročné a proto asi nebude mít tato technologie v Edenu uplatnění. Význam projektu Eden bude ve výsledku

odnaučit lidi používání peněz a časem je třeba přivést na nějakou formu spolupráce, kdy se vzájemně budou moci nějak kontrolovat i bez nutnosti používat počítačový systém. To bude asi nejhlavnější poslání Edenu. Sice tam bude nějaká digitální měna zavedená, ale hlavně za tím účelem, aby docházelo k rovnoměrnému a spravedlivému odměňování lidí. Ne za tím účelem, že tam jednotlivci budou v neekologických digitálních trezorech hromadit vlastní poklady. Nějaká forma zálohování dat na flešky tam bude muset asi být, ale více bych asi bezpečnost dat asi neřešil.

Rozkryté hlasování

Cestou do Brna jsem v autě řešil s panem Karlem od DiEM25 otázku rozkryté komunikace v Edenu. Jsem proti, aby v systému vznikali nějaké tajné komunikační kanály. Systém má sloužit k veřejnému řešení problémů a ty mají být rozkryté. Nerad bych podporoval nějaká tajná spiknutí. Pan Karel nic nenamítal. Pak jsme zmínil, že v systému bude moc být každý výsledek hlasování dohledatelný a k němu bude možné vyfiltrovat lidi, kteří jsou pro tuto volbu. Bude možné s nimi i komunikovat a třeba je přesvědčit o změně názoru. Navrhoval jsem ale tuto volbu odkrýt svůj výsledek hlasování jako dobrovolný. Pan Karel mi to vyvrátil jako špatný přístup. Když už bude vše v Edenu odkryté jako byly odkrytí Adam a Eva v ráji, tak proč by se lidé měli stydět za svůj názor? Používání Edenu bude dobrovolné a ten kdo ho bude chtít používat, tak bude muset počítat s tím, že se nesmí stydět za své názory a musí si je umět i obhájit. V tomto jsem byl přesvědče, že je otevřenost správný přístup.

Radní na radnici

Nějak jsme se cestou domu dostali i na otázku komunálních voleb. Trochu mi to připadalo, jako kdyby si přál, abych na tu funkci radního kandidoval a vlastně jsem ten dojem měl i z jiných lidí. Mě to už také napadlo to zkusit, ale moc se mi takovou funkci nechce vykonávat. Jsem přeci programátor technolog a navíc tak trochu publicista. Jenom že v souvislosti s tím, že pracuji na tom svém projektu Eden, tak by se mi zkušenosti právě radního asi docela hodily. Mohl bych nabídnout lidem možnost si přes internet rozhodovat, co se ve městě bude dít? Asi moc nemohl. Radní toho moc nezmůže. Karty jsou už rozdány a téměř vše je zprivatizované. Stejně by možná, ale jen možná, stálo za to zkusit tu pozici. Ta zkušenost kontaktu s lidmi by se možná hodila. Navíc to že publikuji a jsem otevřený by také mohla být určitá výhoda.

Mám k tomu ale hrozný odpor. Vůbec se mi takovou práci nechce dělat, tak že to asi dělat nakonec nebudu a pokusím se najít jiný nesystémový způsob. Už jenom to, že do 66 dnů přede dnem voleb do 16:00 hodin má být podána kandidátní listina registračnímu úřadu. Politika je, jak se zdá, plná satanských symbolik a to mě jen motivuje celý tento systém nepodporovat a podporovat nějaký hezčí.

16.4.2018 – Deprese, alkohol a dovolená

Dnes jsem měl nějakou extra nechuť něco programovat. Šlo to stěží. Navíc po té návštěvě z Brna pociťuji nějaký větší smutek z toho, že nemám partnerku. Nějak mě přemohl silný pocit, že bych si měl vzít po tom psaní dovolenou. Alespoň týden. Pan Karel mi trochu rozmlouval demokracii jako neideální systém a ještě jeden profesor to také tak viděl, tak na mě těch smutných věcí asi dopadlo poslední dobou více.

Napadlo mě projít se do Globusu na nákup a tentokrát si pro rozptýlení koupit nějaké pití po delší sobě. Naposledy jsem pil Školastika dne 16.3.2018. Jednou to asi na člověka dopadne a potřebuje se restartovat. Možná, že zase budu něco psát v opilém stavu.

U Globusu jsem potkal bývalého kolegu Pepu ještě s jedním kolegou. Šli pít. Ptal jsem se ho, jak se má Zuzka a on řekl, že zatím dobře, nebo že zatím to zvládá. Tak nevím, co si pod tím mám představit. Hlavně že je ok. Pozdravoval jsem jí přes něj.

Poslední dobou ale přemýšlím nad tím, zda by nakonec nebylo lepší, kdybych jí nepotkal. Dokonce se mi zdál o ní sen tuhle. Něco mi vyčetla, co jsem udělal snad jen v tom snu a ne ve skutečnosti. Dobře jsem si ale uvědomoval v tom snu, že mě miluje a dokonce pak byl střih a záběr, jak si obléká oblečení, co se mi líbí. Zvláštní sen. Měl jsme z něj celkem i dobrý pocit.

17.4.2018 - Odbývání holek

Pizza z Globusu se drobet připekla, ale nevadí.

To svařené víno a punč nemají takovou účinnost, jako jeden necelý Školastik, který mi ani nechutnal.

…

S tou Zuzkou je to divné. Nevím, proč se vlastně najednou ke mně obrátila takhle zády. Pochybuji, že bez její podpory nějak prorazím ve světe. Nějak mi teď chybí motivace. Pořád slýchávám příběhy, jak někteří muži dosáhly velkých výkonů díky jejich ženám, co jim stály při boku. Asi si to mohu vyložit tak, že sám se mohu na vše vykašlat a nebo minimálně si vzít na nějakou dobu dovolenou, která by s hodnou ženou možná ani nebyla zapotřebí. Je to celé nějaké zamotané.

Tomáš Lukavec někde psal, že kdyby nebylo jeho ženy, tak bude pravděpodobně stále na dně a ze své krize se asi nedostane. Pak ale asi nemůže rozdávat motivační rady lidem, jako jsem já co nikoho nemají a neví si rady, jak získat někoho, koho si váží. Je to snad tím, že jsem se narodil v bezvědomí s odrovnaným mozkem, že si neumím Zuzku získat v důsledku nějaké vrozené vady? Neumím být vůči ní agresivní a jednat proti její vůli, když mě odmítá. Teoreticky by mohla být ten typ ženy, co tohle vyžaduje ale z toho důvodu jsem sázel na to, že bude hodná a nebude mi toto dělat. Včera tam bylo video od něj, jak vyprávěl, že jel v autě se svojí přítelkyní. Málem se zabili a on si po tom uvědomil, že nemá smysl odkládat věci pozdější dobu. Ono se to může jevit jako inspirace pro mnohé, ale asi jen pro ty, co mají partnera. Pro jiné to může mít zcela opačný a demotivující účinek.

Chodí mi dotěrné zprávy z jedné seznamky, kde jsem si myslel, že najdu Zuzku. Nechápu, proč mi to stále chodí. Pokaždé od nějaké jiné ženské a snad pětkrát za den. Je to naprosto o hovně a stále dokola je odmítám. Cituji:
„čau, bejby. Máš nějaký fetiš? Můžu ti předvést spoustu věcí. Třeba vysoký podpatky, hru na role, orál, plácání…cokoliv si budeš přát [Automatický Překlad]“

„Čau) Byl bys radši, kdybych byla stydlivá nebo zvrhlá?“

„čau, zlato, mám nápad! Natočme domácí video, ve kterém budu hrát zvrhlou pokojskou, která si to dělá v luxusním pokoji pro hosty. A hádej, kdo to bude režírovat? ;) [Automatický Překlad]“

„paráda. Doufám, že společně natočíme domácí video. Budu si strkat prsty do mé úzké kundičky a hladit si svý krásný kulatý kozy a ty budeš mým režisérem… [Automatický Překlad]“

„Mám nový kalhotky s rozparkem ;-) Cítím se skvěle, když si tam před kamerou strkám dildo… Pojď se na mě večer podívat! [Automatický Překlad]“

…

Nechápu, k čemu mi to je? To mě má nějak pomoct? Nebo rozptýlit?

Nevím, co to se mnou je. Ještě v pátek před odjezdem do Brna jsem docela rád dělal na programování. Najednou se to zvrátilo.

17.4.2018 - Žádné reklamy

Dnes už mám konečně trochu pokoj od té protivné sprosté seznamky. Většinou mi ráno chodily emaily, že mi někdo píše na chat, ale dnes nic. Od rána nepřišla jediná reklama, tak je to fajn.

17.4.2018 - Deprese odešla

Deprese už je pryč. Díky Bohu. Došlo mi, proč jsem jí měl. Měl jsem poslední dobou plnou hlavu starostí a asi k tomu přidalo i to, že nemám ženu.

To se nedá dlouhodobě vydržet bez vyčištění hlavy. Ta sobota strávená v Brně tomu asi jen přidala.

Dnes jsem sice něco málo naprogramoval, ale nebylo to úplně v souladu s přesvědčením. Je vidět, že jednou za čas se člověk prostě musí odpoutat od svých starostí, jinak to vede do psychických problémů.

Dnes jsem ani nezapínal facebook a asi ho ani nezapnu. Jsem spokojený, když je chvíli klid.

18.4.2018 - Zahradní plošiny

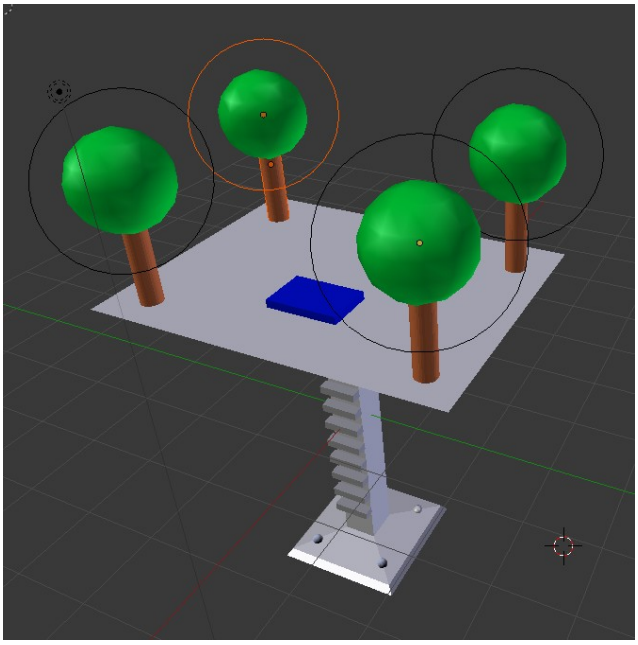

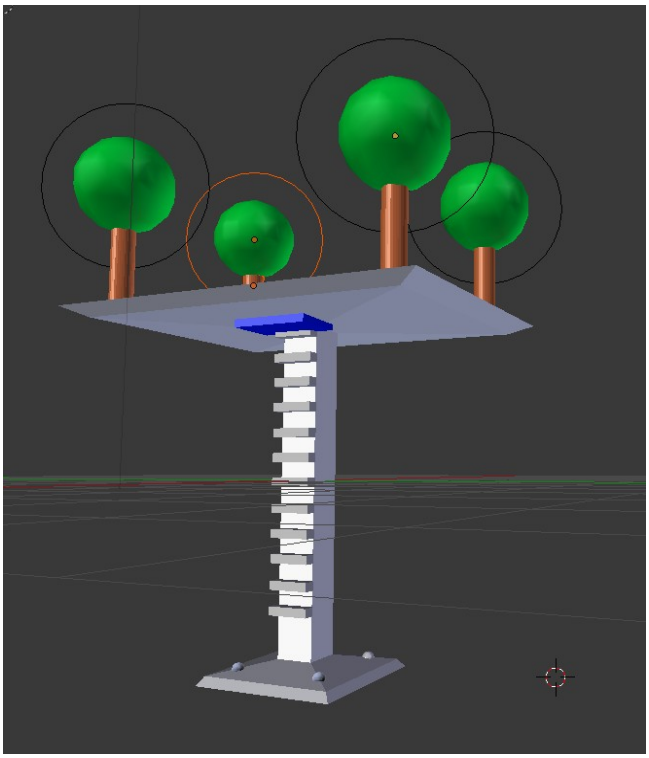

Při dnešním rozhovoru s Jardou vyvstala myšlenka řešení komplikace se zaměstnaností přílivu pracovních sil do Čech. Je potřeba vyhnout se problému, který mají v Německu a to situaci, kdy lidé pobírají sociální dávky a nejsou nijak aktivní i když by mohly. To má na lidský organismus špatný dopad. Je potřeba nasadit lokální měnu, za kterou bude možné, místo normálních peněz, kupovat potraviny. Pak bude jedno, kolik kdo má na kreditkách peněz, když mu peníze nebudou uznány. Ideální bude zavést alternativní spravedlivý platební systém, kde budou nejvíce hodnoceni ti, co jsou pro společnost nejdůležitější. To tedy nemusí být nutně celebrity, youtubeři, blogeři, ale především ti, kteří zajišťují produkci potravin, stavbu budov, různých konstrukcí a dělníci jiných profesí. Bývali doby, kdy právě dělníci byly velice vážení ve společnosti a ten, kdo zajišťoval zábavu a podobné věci, tak ten byl spíše na okraji společnosti. Společnost se podařilo, bohužel, přetvořit tak, že zrovna v čele někdy stojí lidé z toho odvětví zábavy, což není moc dobré pro rozvoj.

Řeším spravedlivý platební systém v Edenu. A nebo alespoň se snažím, aby to bylo co nejspravedlnější. Až dorazí do Čech nová pracovní síla v rámci Dublinu IV, tak by bylo dobré se na ní připravit a pomalu řešit nový způsob plateb v obchodech a kolem potravin.

Kromě panelákových zahrad jsem se ještě trochu inspiroval od pana Karla z DiEM25, když mluvil o zahradách na střechách parkovišť, které by se dali dostavět. Napadlo mě, co takhle nestavět jen plošiny nad parkovišti, ale všude možně, kde jsou betonové chodníky a různé promenády. Navrhl jsem a nahrubo vymodeloval platformu, která je vidět výše. Mohlo by to být z ně jakého železobetonu. Modrý poklop by byl zamykatelný, aby k zahradám měli přístup jen jejich majitelé, co se o ně starají. Asi by skoro každý mohl mít takto svou zahradu. Takových prázdných betonových ploch, co odebírají zeleň je všude dost a o práci by asi nebylo nouze. Životní prostředí by to zlepšilo a zahnalo by to nudu u lidí, kteří s ní mají problémy.

Možná, že si nakonec udělám svářečský kurz a budu něco podobného konstruovat.

20.4.2018 - Je pátek, blázni mají svátek

Jsem zabraný do programování. Moc nemám chuť na psaní.

Na Zuzku a holky celkově nějak nemám pomyšlení.

Pár dní jsem i vynechal návštěvy Facebooku.

Vídání s lidmi teď nějak nepotřebuji.

Psal mi jeden člověk z Ceresu a poslal jsem mu odkaz na mé příběhy a projekt Eden. Byl z toho fascinovaný, tak mě to potěšilo.

Včera jsem snad měl nějakou silnější rýmu z té alergie, ale přešlo to.

21.4.2018 - Zdobení hliněného nádobí

Byl jsem pozvaný na workshop s Miroslavem Musilem do Čajového ateliéru. Včera bylo docela pěkně, tak jsem váhal, zda nepůjdu raději ven, ale nakonec mě Martin přemluvil zůstat pozváním na dýmku :). Stejně bych venku měl asi jen alergii.

Když mistr Mirek rozdával nádobí, tak jsem nevěděl, co budu vymýšlet. Nějak se mi do toho nechtělo, ale přesvědčil mě, že něco vymyslím, tak jsem to zkusil. Nakonec mě napadly nějaké tvary se spirálami. Nakonec mě to celkem chytlo a ponořil jsem se do toho. Byl to zajímavý relax. Doporučuji vyzkoušet. Nevím, komu bych to věnoval, protože z mích blízkých se o čaj nikdo nezajímá a sám z mého výtvoru pít asi nebudu. Nakonec to asi nechám v čajovně, až se to oglazuruje. Pokud o to budou mít zájem. Nádobí mám doma už tak dost.
Jsem ten typ člověka, co potřebuje někdy došťouchnout do akce. To se mi jen stále potvrzuje. Nakonec je pro mě asi nejvhodnější žena s těmito vlastnostmi, co umí dávat věci do pohybu. I když bič by zrovna mít nemusela.

Na ženy ale teď nějak pomyšlení nemám. Zuzka tyto myšlenky nějak umrtvila svým nezájmem. Ani Zuzka mě teď nějak nestojí v hlavě.

Pár videí z akce.

Video – seznámení
http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_21_1.mp4
Video - terasa
http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_21_2.mp4
Video – zase ten samuraj? A tentokrát už rovnou nahý!
http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_21_3.mp4
Video – můj výtvor
http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_21_4.mp4
Video – příprava na Damianovo vystoupení
http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_21_5.mp4
Video – příprava čaje a následuje přednáška v rodinném stylu
http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_21_6.mp4

22.4.2018 - Eden řeší všechny ekonomické a humanitární problémy

Přemýšlím, zda titulek výše není moc sebevědomý? Po dnešní schůzce s piráti mi to tak moc nepřijde.

Na pirátech je vidět jejich snaha řešit komunální problémy. Za všemi problémy stojí ničemný ekonomický systém, kterým asi má málo lidí odvahu se zabývat. Jenomže nezabývat se jím a zkusit řešit problémy na jiném místě může někomu připadat možná jako chválihodná snaha. Já jsem zase takového názoru, že je lepší poukazovat a soustředit se na opravdové jádro problému, bez ohledu na to, jak moc je to vysoko a zdánlivě nemožné docílit, a nechci plýtvat energií na drobnosti, které sice budí dojem snahy, ale nic zásadního nezmění a nemohou změnit.

Problém číslo jedna

Ten, kdo má dnes peníze, tak má velkou moc jen pro to, že lidé věří v jejich falešnou cenu. Není řešení lidem brát jejich nakradené peníze. Řešení je motivovat lidi k využívání alternativního spravedlivého lidmi kontrolovaného ekonomického systému, který neumožní podvody a finanční teror. Systém založený na výměně LETS (Local Exchange Trading System) ale umožňující zaintegrovat do něj ne jen podniky, ale i politickou ekonomiku států či komunit. Časem by se to mohlo řadit do kategorie GETS namísto LETS (G jako Global a ne Local). Teď ale nepropaguji žádný Bitcoin, Altcoiny a ani nic s Blockchain, protože to vnímám jako neekologické řešení a hlavně obyčejná transformace peněz do bezhotovostního řešení. To co prosazuji je hlavně nástroj **směny** a ne nástroj hromadění. Jo pravda je, že ten systém musím teprve dokončit. I když realizace Edenu stojí na mě, tak by bylo super, kdyby lidé zainteresovaní v politických stranách si začali více uvědomovat to, že řešením asi není ten či onen politický program, ale především přechod na jinou transparentnější ekonomiku a řízení společnosti. Ten přechod se pokusím nějak vysvětlit a umožnit, až budu mít hotových více věcí v Edenu.

Hlídač státu

Nedávno měla v klubovně pirátu prezentaci aplikace Hlídač státu, která je dostupná zde: https://www.hlidacstatu.cz/

Já jsem se prezentace přímo neúčastnil, ale je to určitě chválihodná snaha. Vlastně už jsem o této iniciativě pirátu věděl od jejich sympatizanta Honzy, který mi povídal o této možnosti prohledávat veřejné smlouvy.

Jenomže bohužel možnost pouze prohledávat smlouvy a sledovat částky není tak ideální, jako možnost systémové spoluúčasti jejich samotného odsouhlasení. Na této možnosti demokraticky rozhodovat, prostřednictvím informačního systému, o tom jaké smlouvy budou platné a jaké se vatují, tak pracuji. Snažím se brát ohled na všechna varování lidí, kteří mi něco na demokracii vyvraceli a zvažovat různé komplikace.

Eden je nastaven tak, že pokud si lidé určitou investici do projektu neodsouhlasí, tak do té doby je jejich kredit stále na jejich účtech. Až po tom co se záležitost veřejně odsouhlasí, tak se převede kredit přímo na dané projekty skrze sbírku. Tím se vlastně omezí situace, kdy se kumulují finance dočasně v nějaké státní pokladně, kde zbytečně nějakou dobu stojí a zbytečně vzbuzují rozruch :).

Problémy s peticemi a věčným papírováním

Další komplikace, která se probírala jsou petice. Bylo to konkrétně u případu nesouhlasu se stavbou nové sportovní haly na Sokolském ostrově. To je další ukázka toho, jak je politický systém komplikovaný a nebo schválně geniálně vymyšlen, aby bránil zdravému rozumu ze strany občanů. Ke sportovní hale se ještě vyjádřím, ale teď k těm peticím. Petice vlastně přímo souvisí s tím, co jsem zmiňoval v předchozí podkapitole.

Na jednu stranu si politické vedení odsouhlasí nějaký návrh a to vlastně bez souhlasu většiny lidí. No a lidé jediné co mohou udělat, tak je vyhlásit petici. Nemají k tomu žádný veřejný politický aparát, jak o tom vlastně dát vědět ostatním a musí se spoléhat na vlastní představivost v komunikaci. Navíc v dnešní době internetu se stále spoléhají na papír. Někomu to třeba připadá ok, ale podle mě se top prostě dá udělat hezčeji a ekologičtěji.

Tak že máme tu **tři komplikace najednou**.
1) Radnice bez souhlasu obyvatel investuje nesprávně peníze občanů.
2) Pokud se chtějí občané ohradit, tak musejí z vlastních sil a není pro ně připraven žádný politický aparát.
3) Zbytečné papírování, investování času do shromažďování se a špatná možnost zpětné kontroly množství podpisů.

Eden toto vše řeší. Zaprvé není potřeba vyhlašovat samostatnou petici na odvolání investice, kterou ani vlastně občané nijak nepřipustí. Systém bude tak nastaven, tak že odborníci (politici) budou moci předkládat návrhy a obhajovat je, ale bude to na rozmyšlení plátců, tedy občanů, jaké řešení upřednostní a případně vetují. Pokud by bylo potřeba vyhlásit petici o čemkoliv, tak to samozřejmě možné bude. Bude to jen obyčejné hlasování bez finančních doplňků. Takto se zjistí veřejné mínění na určitý problém.

Obojí tedy hezky bude pod jedním systémem určený běžným lidem. To jsou dva první problémy.

Třetí problém. Organizování, papírování, potřeba fyzické přítomnosti. Pokud bude člověk registrovaný v nějakém systému, který by lidé mohly považovat jako důvěryhodný. Pokud člověk bude mít ověřenou identitu někým, kdo bude považován za důvěryhodného. Pokud úplně každý bude moci procházet seznamy registrovaných lidí a bude moci dohledat dvě totožné fotografie a poukázat snadno na toho člověka a vyžádat si jeho ověření bezpečnostními složkami komuniuty. Pokud bude zavedena případná kontrola otisku prstů a třeba oční zornice. Pokud u každé petice a i u každého hlasování s finančními doplňky bude možné dohledat účastněné jednotlivých rozhodnutí, kontaktovat je a ověřit, zda opravdu preferují jejich volbu, tak to bude skvělé. To bude mnohokrát lepší a bezpečnější, než je ten dnešní hlasovací systém a petice, protože nikdo nebude mít možnost bez zpětné kontroly snadno měnit výsledky při počítání hlasů.

Vlastně bude časem i možné udělat propojení lidí účastnících se hromadného hlasování. Kdyby byla třeba volba při hlasování taková, že jedna skupina volí 60%, druhá 25% a třetí 15%, tak bude ideální, aby se co největší většina shodla na jednom společném řešení. Toto by mohl zvládnout systém tak, že rozloží lidi do skupinek, ve kterých se bude moci komunikovat. Skupinky budou třeba po deseti lidech, aby to bylo komunikovatelné a pokaždé budou zastávat stejné složení lidí, jako ukazují procenta 60/25/15. Když se budou držet zdravého rozumu a dívat se na věc z úhlu

pohledu, který předloží odborníci obecně pro všechny skupinky, tak by to výsledné hlasování mohlo obrátit dobrým směrem. Já v to věřím.

Toto dnešní systém ale ani vzdáleně neumožňuje.

Spravedlivé financování, podpora chráněných dílen a celkově práce lidí

Na shromáždění byly i manželé Voběrkovi. Vedou občanské sdružení na podporu opuštěných dětí Otevřená rodina. Celkem vychvalovali chráněné dílny a to i přes fakt, že v některých mají lidé jen 20 korun na hodinu. Jde hlavně o to zapojit se do nějaké činnosti a to dovede hodně zvednout lidem psychiku.

Vyprávěli o tom, že ústavy nemají na děti dobrý vliv. Přímo devastující. Prosazují pěstounské rodiny. Tak já byl vychován nevlastním otcem a rozhodně si nestěžuji na své dětství. Své dětství beru jako šťastné a za to jsem rád.
To že se v některých chráněných dílnách platí jen 20 korun na hodinu je asi i tím, že se jinde například bourají a stavějí sportovní haly za 280 milionů. Zase je to o tom, že lidé nemají možnost ovlivňovat tok svých peněz. Pochybuji o tom, že by lidé více upřednostňovali takto drahou a zbytečnou investici před tím podporovat lidi, kteří chtějí být aktivní a zasloužili by si větší ohodnocení.

To už jsem tu ale rozebíral. Další věc je každopádně ta, že někdy se stane, že tyto nemocné lidi někdo sprostě okrade a nechá jim dluhy třeba i stovky tisíc. To je případ jedné z nevlastních dcer manželů Voběrkových. Nedovedu si úplně představit, že by měl být nějaký větší problém v Edenu takového podvodníka snadno odhalit a narovnat finanční ztráty.

Zase další výhoda průhledného bezhotovostního systému. Je asi jen otázka, do jaké míry si lidé nechají omezit soukromí. Na druhou stranu by to bylo, pokud jde o podvody, přímo grand výborné (parádní).

Teď je to asi jen o dobré vůli bohatých lidí, jak pomohou těm chudým okradeným. Klub Zákony bohatství by teď mohl pomoci organizaci Otevřená rodina (jarmila.voberkova@volny.cz). Dokonce i podnikatel a politik z Třeboně, kterému přezdívají Čert a byl na pirátském sněmu včera, tak nabídl finanční pomoc, což je fajn od něj.

Problémy s bouráním sportovní haly

Další problémy se řešili s tou sportovní halou. Také mi to celé přišlo postavené na hlavu. Ono 280 milionů korun z kapes běžných lidí není malá částka na to, aby se dělali takovéhle věci, když se určitě mohou použít mnohem lépe. Třeba právě na podporu těch pěstounských rodin. Nic proti oživení ekonomiky, ale zbourat zrovna sportovní halu a postavit novou mi nijak zvlášť společensky přínosné nepřipadá. Hodně peněz asi skončí v soukromých kapsách bez ohledu na to, jak funguje hlídač státu.

Mnohem přínosnější ekonomicky a i ekologicky by asi byly ty zahrádky, co jsem navrhl na straně 134, které by mohly produkovat i nějakou potravu a při nejmenším alespoň čerstvý vzduch. Kdyby se něco takového mělo hlasovat v Edenu v porovnání s moderní sportovní halou, tak nějak pochybuji, že by lidé upřednostnili modernizaci haly. Asi by se ty zahrady daly celkem snadněji

obhájit a lidé by více hlasovali pro to. Do výstavby by se zapojovali běžní lidé, tak že by si přišli na peníze od města za podporu vice přírody, lepšího ovzduší a ještě by měli zahrady na scházení se.

Finanční toky by byly v Edenu určitě podrobněji monitorované. Ne tedy nákup každého šroubku, ale nákup materiálu, nářadí, zaplacení práce a komu by alespoň mohlo být nějak oddělené.

Tu sportovní halu budou stejně muset postavit dělníci, kteří nemají v lásce korupci v politice a ekonomice asi tak stejně, jako mnoho jiných lidí. V tom je právě ta skrytá síla alternativní ekonomiky. Povede k osvobození těch nějobyčejnějších lidí, kteří jsou většinou jen sluhové, ale v jejich rukou je mnohé.

Žádosti o dotace

Mluvilo se tam i o tom, jak si žádat o dotace a jaká je pravděpodobnost jejich získání. O tom mluvil pan Batysta z klubu Aktiv. Stát je v tomto hodně byrokraticky zamotaný a je možné skrze to všelijak korumpovat. Sám pan Batysta potvrdil, že ty dotace někdy neprojdou i přes to, že vše jinak právně sedí. Podle zkušeností jiných lidí si při rozdělování dotací hodně ubírají všelijaké organizace, kterým jdou dotace přes ruce a než se to dostane k cíli, tak značná část ubude.

V tomhle by hodně pomohla průhlednost Edenu, aby se finance využívali mnohem efektivněji a také přímost rozhodování běžných lidí o podpoře podniků. V Edenu by logicky běžní lidé měli více prostředků, či volnosti a pak by pro ně nebyl problém podpořit takový podnik, jako je Klub Akrtiv. To by asi neměl být problém ani přímo pro ty důchodce, pro které je takový klub přínosem.

Co k tomu více dodat. Teď už asi jen **vzhůru do programování, a ještě dál :)**.

23.4.2018 - Dodatečné fotky jara u kolejí z 18.4.2018

Zapomněl jsem je sem přidat. Už ani nevím, proč jsem tudy šel. Asi zase s mamkou do Menzy na oběd.

23.4.2018 – Cvičák a rybníky

Dnes mě nějak bolela hlava. Netuším z čeho. Možná nějaká křížená alergie na pyl s nějakou potravinou. Těžko říct. Musel jsem jít ven po obědě. Prochodil jsem cvičák.

Možná, že jsem mimozemšťan, který se snad nějakou nešťastnou náhodou dostal na planetu, kde to funguje nějak podivně. Někteří lidé mají ostré lokty a ani si to neuvědomují a opačné pohlaví se chová nepochopitelně. Nezapadám sem a najednou se to tu snaží předělat k normálu. Možná, že proto mě bolí hlava. No hlavně že ta příroda je tady alespoň hezká.

No ať to zase tolik nedramatizuji. Většina společnosti na této planetě je v pohodě, ale je pod špatným vlivem. Pod vlivem lidí, kteří se chovají podivně a myslí hodně na sebe. Možná, že zde opravdu mám být z nějakého důvodu.

Ono asi nebudu sám. Asi spousta lidí jsou udivení z toho, jak to tady funguje a připadají si jako odjinud.

Video1:
http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_23_1.mp4
Video2:
http://www.jkali.cz/data/video/2018_04_23_2.mp4

26.4.2018 - Žiju

Jsem zabraný do programování, tak teď nepíši. Nemám chuť psát (naštěstí).

Vždycky 25. den v měsíci se snažím počítat finance. Vypadá to lépe, než jsem čekal.

Ke včerejšku jsem měl 70800 Kč. Minulý měsíc 25.3. jsem měl 84707 Kč a i když v únoru jsem nic nezapisoval, tak v lednu jsem měl 96033 Kč. Díky té práci v Globusu se trochu výdaje zmírnily.

Když tedy k těm 70800 přičtu fakturu, kterou mohu poslat na 3649, tak to je 74449. Minulý rok jsem půjčil jednomu pánovi v nouzi 40000 Kč. Od ledna tohoto roku mi řekl, že mi bude vracet každý měsíc 5000 Kč. Už je pomalu květen a zatím mi vrátil 12500 Kč, tak že mi ještě 27500 dluží. Správně bych měl tedy mít 74449 + 27500 = 101949 Kč.

Jo a ještě Jarka z pizzerie mi dluží 40000 Kč. Tak když budu optimista a budu věřit, že mi to vrátí, tak to bude 141949 Kč. Jenomže to trvá tak cca už od ledna minulého roku. Třeba mi ty peníze nakonec vrátí.

Takto to dopadá, když se půjčují peníze.

…

Teď budu mít nějaké poplatky, ale když se uskromním a hodně zaberu do programování, s minimálním chozením do města, tak budu efektivnější.

Počítám, že květen bude v duchu intenzivního programování a minimálně během května bych si s financemi dělat starosti neměl.

27.4.2018 - Páteční posilovna

Na dnešek mě Tomáš přemluvil, ať s ním jdu do posilovny.

Zase jsem si trochu protáhl ruce, ale nějak to není moc vidět.

Dnes se Tomáš choval nějak podivně mi přišlo. To jeho chování mi trochu navozovalo deprese. Pouštěl mi na telefonu video, kde jedna nahá ženská probudila svého muže takovým nápaditým způsobem, že to zde ani nemohu popisovat.

Připomíná mi to jen všechen ten čas mládí, který jsem obětoval pro tu svojí jedinou vyvolenou. Vyvolenou, kterou možná ani nakonec nezískám, protože nejsem dost výřečný a nebo moc plachý.

Paradoxem je, že nabídek bych měl relativně dost. Jedna holka mi napsala, že jsem na té seznamce nejzajímavější ze všech mužů. Jenomže mě ty nabídky jsou k ničemu, když vím, že k nim nepatřím. Mé super-ego tuto možnost spolehlivě zablokuje.

S Tomášem jsem zašel potom na jídlo. On je ten výřečný typ, co si získá holku snadno. Tak jsem mu řekl, ať mi poradí, co mám dělat. On na to, že pokud mám holku rád, tak pro ní musím něco udělat. Já jsem mu řekl, že jsem jí koupil dárek na Valentýna v hodnotě skoro dvou tisíc. Byly to sladkosti i pro jejího syna a ona to nepřijala. Tomuhle se divil. Když jsem mu řekl, že si mě vymazala z kontaktů, tak říkal, ať se na ní vykašlu.

Ono není takový problém na ní přestat myslet a zavrtat se do vlastního světa, ale začíná to být problém v momentě, kdy se dostanu do styku se světem a s lidmi, kterým tato záležitost není svatá a umí to dávat najevo.

Na druhou stranu Zuzka může mít problém s tím, že se mi zkrátka v tomto směru nemůže vyrovnat. Někdy se to ale stává, že jeden partner v něčem posvětí toho druhého. Ať už si Zuzka přede mnou připadá jakkoliv, tak to nic nemění na tom, že pro mě je **hodně drahá**, když dovede **zaplnit mé slabiny**. Nehledám ženu, co se mi v některých ohledech dokáže vyrovnat, ale ženu, která mi pomůže s tím, v čem jsem slabý. Otázka je, zda to Zuzka vůbec dovede.

28.4.2018 - Problémy s penězi a bohatstvím

Nějak mi často poslední dobou chodí upozornění na školení k Digitálnímu zlatu. Souvisí to s přednáškou na kryptoměny, na které jsem byl nedávno.

Mě je toto téma docela cizí. Nejsem pro žádné pasivní zhodnocování peněz.

Mnoho lidí se chová jako ovečky. Dělají to, co je pro ně výhodné a nemají zásady, které by je nějak varovali, že takto společnosti nic dobrého nepřináší a vlastně jí jen ochuzují.

Například když bych napsal nějakou knihu. Nějaký bestseller a prodalo se toto takové množství, že bych si vydělal miliony prací, která této odměně ani vzdáleně neodpovídá. Pokud by se mi něco takového podařilo, tak jsem v podstatě pirát na ekonomickém poli. Je to zločin neoprávněného obohacení a je to v dnešní společnosti naprosto legální. Já si za takové množství peněz mohu zaplatit dělníky, co mi postaví třeba deset rodinných domů, či nějaký zámek. Já vlastně motivuji lidi pracovat pro mě v daleko větším množství, než já pracoval pro ostatní. Takovýto zločin má dopad na ostatní. Například na pekaře. Oni věnují drahocenný čas svého života, aby ostatní živili, ale ti dělníci, co staví deset domů zdatnému spisovateli, tak jim to naprosto zbytečně odebírá čas, aby stavěli domy právě těm pekařům. Přitom pekař si ten barák a pozornost ostatních při své obtížné práci zaslouží možná mnohem víc, jak ten spisovatel.

Úžasné by bylo, kdyby ten spisovatel zjistil, kteří lidé si ty finance zaslouží a rozdělil jim je. Pak by dělníci mohly spravedlivě věnovat čas i těm, kteří si zaslouží jejich služby, ale ten spisovatel je vlastně o zasloužený čas obral tím, že se nadměrně nechal obohatit. Dělníci přeci mají také jen jeden čas, který mohou věnovat jen jednou a těžko zjistí, jak ten či onen k penězům přišel. Navíc bohatství zotročuje lidi. Je to jakýsi druh modly. Bohatý člověk si toto moc neuvědomuje a nerad se bude dělit s ostatnímy o peníze, která si zdaleka třeba ani nezasloužil. On to vnímá tak, že si je zasloužil, protože to systém umožňuje legálně (teď narážím konkrétně na toho spisovatele), ale pravda o vzájemném rovnoměrném pomáhání si to vyvrací.

Tyhle ekonomické chyby v Edenu budou odstranění a životní úroveň obecně vzroste.

No a jak je to se zhodnocováním peněz? Při zamyšlení se nad příkladem spisovatele je zhodnocování vlastně podobné. Nejsem úplně proti úrokům. V křesťanství se úroky nedoporučují, ale já jsme je v Edenu umožnil. Ne všichni jsou věřící a pravda je, že když někomu půjčte peníze, které jste si zaslouženě vydělali, tedy ne pirátsky, tak nevidím důvod, proč takovému člověku odepírat možnost odměny. On sám se tím připravil o nějaké množství svobody, kterou by třeba mohl věnovat jen pasivnímu odpočinku. To, zda odměnu bude chtít přijmout a nebo ne, to už je jen na něm. Když ale lidé hromadí velké bohatství, tak je to problém společnosti. Blokují tím výměnu a fungování ekonomiky. Stejně tak otázka zhodnocení. Je to podobné asi jako s tím půjčováním. Do určité soudné míry zhodnocení to asi je akceptovatelné, ale jak to překročí nějakou hranici, tak je to asi podobné, jako s tím spisovatelem, co prodává bestseller. Takový člověk může žít na úkor společnosti a nic dobrého jí nemusí přinášet.

Myslím si, že lidé s prognostickou intuicí by měly asi uvažovat o tom, jak jí použít pro dobro ostatních a ne jen pro svůj prospěch na úkor ostatních. V Edenu stejně toto investování bude fungovat jinak. Více společensky. Více kooperativně.

Já osobně věřím v nějakou spravedlnost. Věřím, že lidem se časem vrátí to, co dávají ostatním. I v tom dnešním systému.

28.4.2018 - Jak spravedlivě odměňovat spisovatele

V minulé kapitole jsem zkritizoval bestseller. Jedno případ, kdy ekonomika nefunguje spravedlivým způsobem. Ono ale se spisovateli to není také tak jednoduché. Způsob podporování těchto lidí je také potřeba úplně změnit.

Kapitalismus motivuje lidi ke kvalitním výkonům, ale na druhou stranu mé své zmíněné nevýhody. Kdyby se to pojalo čistě socialisticky, tak to bude asi také neefektivní. Kdyby spisovatelé byly podporováni bez ohledu na to, zda něco smysluplného produkují, tak to podnikání povede do rozkladu.

Vydavatelství by měla být komunitní (družstevní) a podporovaná pomocí pravidelných sbírek (v době rozjezdu stejně jako většina výdělečných projektů). Myslím si, že spisovatel by měl být hodnocený hlavně za snahu něco dobrého produkovat a to z financí vydavatelství. Eden a nebo nějaký přidružený systém pro spisovatele by měl umožnit lidem nahlížet do PDF souborů, které v pravidelných intervalech spisovatelé uveřejňují. Nahlížet na to, jak se dílo vyvíjí a za každé nahlédnutí uživateli strhnout nějaký drobný kredit. Na základě četnosti prohlížení stavu díla bude hodnocený spisovatel a když bude neúspěšný, tak ho asi komunita nebude tolik chtít dále finančně podporovat a bude si muset najít jiný způsob uplatnění se. Ten, kdo bude zajímavý, tak bude mít velkou četnost prohlížení a i když bude placený přibližně stejně (+- nějaké odměny za četnost čtení), tak všechny výdělky z čtení půjdou do komunitního vydavatelství, kde se zpětně rozdá případný profit vydavatelství jednotlivým členům komunity.

Každý člen komunity bude vlastně akcionář a bude mít tak snahu podporovat projekty (podniky), které budou efektivní. No a spisovatelé budou mít po určitou dobu nějaké zajištění. Tak dlouho, jak je bude komunita či pouze komunitní vydavatelství uznávat a podporovat.

Tento systém hodnocení není zas tak vzdálený od toho dnešního kapitalistického, ale řekl bych, že bude více spravedlivější.

Teoreticky by se mohlo stát, že spisovatel vydá bestseller a i když on sám osobně nezbohatne, tak komunita díky tomu zbohatne. Svého spisovatele asi budou mít rádi, ale otázka je, jak na to budou nahlížet jiné komunity.

Tento problém úplně vyřešený zatím nemám. Nějaká snaha o efektivitu by ale být mezi lidmi měla. Pořád to bude ale lepší řešení, než to je dnes. Bude to takový sociální kapitalismus.

29.4.2018 - Řešení nalezeno

Když se chce, všechno jde. Už vím, jak řešit, když nějaká komunita bude mít příliš velký přebytek peněz vzhledem k počtu členů. Když to překročí zkrátka nějakou rozumnou hranici, tak systém přerozdělí ten nadbytek mezi všechny komunity podle počtu jejich členů. Nevidím důvod, proč by neměla nějaká komunita třeba lepší úroveň, když se jim bude dobře hospodařit. Je potřeba se ale poučit z historie a nedopustit nesmyslné hromadění financí byť by to bylo rozložené třeba na nějaké společenství a ne jednotlivce. Lidi pak vymýšlejí všechno možné. Války, jak zničit planetu, zotročování ostatních a podobné. V transparentním finančním systému to sice nebude tak jednoduché, zakrývat nějakou špínu, ale proč šetřit na bezpečnostních opatřeních :)?

30.4.2018 – Eden status

Už to bude pomalu rok, co jsem začal pracovat na svém JKali Frameworku a hned na do na systému Eden. Někdy začátkem června 2017 jsem začal na frameworku.

Nebyl to celý rok programování. Byly tam výrazné mezery a to hlavně tento rok. Každopádně bych si mohl dát konec května jako nějakou deadline pro předvedení dalších významných částí.

V roce 2018 mají, podle předpovědi na palmových listech, zažívat Čechy velký rozvoj komunikačních technologií, tak se ten květen k rozkvětu docela hodí :).

Asi budu trávit většinu času u počítače. Každopádně jsem se docela zase rozjel v programování, tak jsem spokojený.

Asi budu muset založit další dokument. Tento už má 42 MB. Nechtěl jsem překročit 20MB, ale ten obsah ještě není zdaleka zaplněn do dvou stránek, tak píši stále sem.

Květnový status by mohl být už v dalším dokumentu, kam asi ještě přidám fotky ze soboty z Hluboké, jak jsem byl na pirátském setkání z jihočeského kraje.

Holky mě teď netrápí. Jak se věnuji svému hobby a plnění si snu, což je programování a dokončení Edenu, tak jsem spokojený.

Tento pondělní status Edenu bych shrnul tak, že to jde dobře. Nejsou žádné komplikované záseky. Práce jde nějakým tempem, ale kvalita by měla být poměrně uspokojivá. Naštěstí se to rozjelo. Díky Bohu a chvála pánu Ježíš Kristu.

Příští status bude asi zase další pondělí.

7.5.2018 – Eden status

Je 7.5.2018 a dělám záznam o vývoji. Z kraje týdne mě napadlo pár vychytávek v komunikaci při hlasování. Mohlo by to pomoci zefektivnit hledání správného rozhodování.

Tak že jsem ještě pracoval na úpravách datového modelu. Momentálně obsahuje systém celkem 25 databázových tabulek, pokud jsem správně počítal.

V průběhu týdne jsem docela testoval a ladil různé nedodělávky, které jsem v minulosti obešel. Celkově jsem zlepšoval zabezpečení proti různým pokusům o podvržení chybnými daty.

Řekl bych, že je to na dobré cestě. Už se to pomalu začíná rýsovat.

Jeden kamarád mi nasadil do hlavy dilema. Podle jeho názoru bych tu technologii měl prodat. Alespoň částečně, abych měl finance na další vývoj, který prodám později. Nepřipadá mi to moc jako dobrý nápad pouštět tuto technologii do světa a ani v srdci necítím, že by to bylo správné. Kdyby to v nějakém směru urychlovalo vývoj, tak by to mohlo připravit o práci lidi v IT. To není vývoj správným směrem. Je pravda, že Eden mi dává časově zabrat, ale na druhou stranu na tom dělám sám (návrh, analýza, programování a testování) a také přitom stále pracuji na vylepšování svého frameworku. Druhá nevýhoda je, že kdyby ta technologie byla na oko přitažlivější, než jsou ostatní dostupné technologie, tak se s její pomocí dají dělat i uživatelsky méně prospěšné aplikace a manipulovat tak s lidmi. Třetí nevýhoda je bezpečnost. Když technologii nějak prodám a nebo uvolním, tak to má dopad na bezpečnost. Systém je pak zranitelnější. Není to dobrý nápad tuto technologii uvolnit, nebo prodat, tak že do toho nepůjdu.

Další nabídka by byla, že by mi někdo poskytl server. Myslím, že u pirátů by tato možnost byla, pokud jsme správně zaslechl. To má ale jiné nevýhody. Do systému (databáze) budou mít přístup další lidé a kdo ví kolik. Ne že by v ní měli být nějaké tajné informace, ale hrozí riziko úprav někým nedůvěryhodným. Nejsem si jist, zda obecně všichni lidé mají rádi piráty a zda by raději nedali přednost někomu nestranickému. Za druhé je to zase určité odhalení zdrojových kódů a klesá tak bezpečnost.

Nakonec asi bude nejlepší, když si ten server pořídím sám a budu ho sám spravovat. Bude to nejdůvěryhodnější. Tedy jen pokud já budu důvěryhodný, což snad prozatím jsem.

Ve středu 9.5. bych měl mít zřízený podnikatelský transparentní účet, který uveřejním. Tak že na něm bude možné sledovat příspěvky na tento projekt. Kdyby někdo chtěl podpořit můj projekt, tak bude moci. Pokud to bude nějaká politická strana, třeba SPD, piráti, nebo organizace například Klub Zákony bohatství, tak bude moci. Já tam takový subjekt mohu uveřejnit ve videích jako sponzora.

To je asi jediná možná podpora, jakou vidím. Když mě nikdo nepodpoří, tak bych chtěl vývoj dotáhnout alespoň do takového stavu, že ty nejsložitější části budou hotové a to udělat v době, dokud na to mám prostředky se tomu věnovat naplno. Pak už jen jak budu zvládat při nějakém zaměstnání. Server ale z vlastních prostředků pořizovat nebudu. Ten server, kde systém běží momentálně není ideální a ani není můj. Novou verzi systému tam dávat už nechci.

Tak že nová aplikace dostupná bude ke spuštění a budou tam videa s prezentacemi funkcionalit. Jenomže do té doby, než bude vyřešen nový server, tak při pokusu se přihlásit a nebo komunikovat na fórech bude aplikace odpovídat, že server je nedostupný.

Pokud by se zájem o používání systému rozrůstal, tak do budoucna bude potřeba rozložit zátěž na více serverů a zabývat se řešením vzájemné spolupráce mezi nimi a rozdělení dat. To bude ale kapitola sama o sobě. Nepřipadá mi moc jako dobré řešení využívat nějaký super drahý a výkonný počítač, když mohou spolupracovat levnější stroje mezi sebou a rozdělit si oblasti činnosti.

Hlavně, aby se tam do toho ty králíci vešli :)!

12.5.2018 - Přelomové období

Připadá mi v posledních pár dnech, že procházím nějakým přelomovým obdobím či co. Něco, co souvisí se vztahem k Zuzce a i s prací a mojí budoucností.

Nějak se mi záhadným způsobem dostala do hlavy a krátce na to jsem si všiml, že mi zase někdo poslal emailem zprávu s tím zvláštním stylem.

„Dobrý den! Jaký byl tvůj den? Jmenuji se Ainagul.

Mám 30 let. Jsem svobodná žena. Nemám děti. Mám vyšší vzdělání.
Chci najít někoho, s kým se budeme rozumět a sdílet naše názory.

Chci se setkat s loajální, spolehlivou, milou osobou, která bude otevřena pro vážný vztah.
Je důležité, aby člověk ocenil vztah a porozumění. Byla připravená pro rodinu.
Nebudu hrát hry. Chci najít vážného muže, který se mnou nebude hrát.

Můžete napsat na moji e-mailovou adresu: <uvedeny email>

Počkám na odpověď
S pozdravem, Ainagul.“

Přesně takový přístup bych ocenil od Zuzuky. Nemuselo by to být až takto, ale bohatě by stačilo, kdyby mě alespoň neignorovala.

Poslední dobou to mám docela psychicky náročné. Snažím se odvádět perfektní práci a zastřešuji více oblastí, mezi kterými je náročné přepínat. Nerad žádám o pomoc ostatní a chci na tom dělat sám, když to jde. Zrovna ale pokud jde o mou ženu, tak to je něco jiného. Zrovna od ní bych v těchto dobách tu pomoc rád přijal. Pomoc byť jen její pouhou přítomností. Nebo alespoň jen tím, že mě nebude ignorovat.

Když jsem Zuzku poznal, tak jsem si myslel, že si nějak intuitivně budeme rozumět. Teď mi to připadá čím dál tím více, že jsem se v ní úplně spletl.

Jsem s ní snad propojený nějakou telepatií. Jako kdybych z ní vnímal to přetvařování se. Jak má něco nalíčené a hraje divadlo i když pořádně nechápu proč. Začínám mít obavu, že ta její neupřímnost mě časem zlikviduje, pokud si neuvědomí, že mě tohle ničí. Připadá mi to, že si do mě promítá své slabé stránky a stále se děsí toho, že se nějak před ní přetvařuji. Třeba se pletu. Kdo se v tom má taky vyznat?

Fakt je, že já to zvládnu i bez ní. Jenomže pomaleji a hlavně nebudu na ní hrdý, když nesála pří mě v těžkých časech. Co mě to napadlo, všímat si ženy s dítětem? Nakonec možná ani žádného chlapa nechce a nestojí o mě. Ani ten Pepa z pekárny se o ní se mnou nebaví. Asi mu to zakázala.

Já bych fakt nakonec měl chodit s nějakým terminátorem. S nějakou válečnicí, která se o sebe nebojí. Jenomže když bude bez života, tak jak mě v životě povzbudí. Jenom mě bude týrat a to mě fakt nebaví.

12.5.2018 - Dívat se vpřed

Dnes neřeším vývoj Edenu, tak jsem si trochu pročítal facebook. Viděl jsem tam odkaz na článek o rozvoji osobnosti na téma dívat se vpřed.

Je trochu matoucí, že na obrázku je rodina a přitom když se já podívám vpřed, tak tam žádnou rodinu u sebe nějak nevidím. Vidím jen, že jsem narazil v životě na 4 holky a ani ta čtvrtá se ke mně nějak nehodí, jak zjišťuji. Možná, že potkám ještě nějakou pátou nějakým přirozeným spontánním způsobem a třeba s ní mi ta rodina vyjde. Tu ale momentálně nevidím. Není ani vyloučené, že to bude jedna z těch čtyr, ale to by museli změnit přístup ke mě.

Poslední dobou se mi celkem zdá, že Jarka z pizzerie si nějak začala sdílet ve velkém příspěvky a dokonce naznačila, že má zájem o nějakou událost v Budějovicích. Kamarád Jarda mi říkal, že si pořád o ní myslí, že se hodím k ní a ne k Zuzce. Pamatuji si, když ještě dělala v Big Poppě a už to byla delší doba, jak se mi neozývala s vracení peněz, tak jsem šel poblíž Big Poppy. Měl jsem takové zvláštní nutkání, cítil jsem u srdce, jako kdybych tam měl zajít. Nakonec jsem tam ale nešel. Tím jejím přístupem ke mně a lhaním se mi Jarka úplně zprotivila. Navíc když jsem tam byl v předchozích návštěvách, tak jednou jsem jí zval někam do baru a s nervozitou odmítla. Nabízel jsem jí pomoc se stěhováním a nechtěla. Možná, že je nějak nemocná a potřebovala by někoho, kdo jí nějak pomůže. Mě ale vrážela jednu kudlu do zad za druhou tím, jak neustále neplnila dohody, tak už nejsem schopen jí důvěřovat a nechci s ní mít nic společného. Leda snad to, že mi vrátí 40 000 Kč, co mi stále dluží a za předpokladu, že mi to sama vrátí s omluvou. Vymahače určitě dělat nebudu.

Pak je tu ještě Zuzka z Globusu. Jenomže ta buď o mě nemá zájem a nebo se přetvařuje. Pokud tohle nečte, tak se o mě nezajímá. Pokud se o mě nezajímá, tak ten vztah nemá žádný smysl a rozhodně se k sobě nehodíme. Pokud se o mě zajímá a čte toto, tak se přetvařuje tím, jak odmítá se mnou komunikovat. Z psaní jí musí být jasné, že jí chci zkontaktovat a docela bych se rád s ní sešel a promluvil si s ní. Jenom že musí mi to umožnit na základě toho, co tu píši a ne v momentě, kdy jí já nějak nečekaně sám navštívím. To bych tam šel v podstatě s tím, že ona si přede mnou bude nasazovat svojí druhou tvář a bude se tvářit, že nic nečte. Kdyby byla v tomhle ohledu upřímná, tak mi nějak usnadní možnost se s ní sejít. Pokud je upřímná, tak je ale lhostejná k tomu, co by mi pomohlo, protože kontakt na mě snadno dohledá na webu, který je uveden v zápatí každé stránky. Já, na rozdíl od ní na ní nejsem schopen dohledat kontakt a ani přes její kamarády.

Z toho všeho tedy vyplývá, že na jedné straně je tu dívka, která je ke mně buďto neupřímná a nebo jsem jí nějakým způsobem lhostejný. Obojí mě celkem od ní odpuzuje. Proč by si mě měla zasloužit nějaká taková? Vždyť jsem jí koupil dárek cca v hodnotě 1700 Kč, nabídl, že jí budu kupovat a nosit obědy, že za ní budu rozebírat velkou mašinu a nemluvě to vše, co jsem o ní a kvůli ní napsal. Chtěla, abych odstranil její fotky, tak jsem to udělal. No a ta největší oběť je ta, že jsem s žádnou jinou doposud nebyl. Proč bych se měl zabývat ženou, která mi na oplátku nabízí jen neupřímnost a lhostejnost, když já jsem k ní byl vždy upřímný a záleželo mi na ní. Zabývat bych se jí mohl, ale bude to hloupost a nebudu si vážit sám sebe. Jak by si mě pak vážili ostatní?

Nakonec to tedy bude tak, že když se podívám vpřed, tak tam opravdu je jen samota a nebo možná

narazím na nějakou, která si mě zaslouží a zároveň bude pro mě přitažlivá. Jenom jí zatím nevidím.

Článek:
http://leaderface.cz/cs/osobni-rozvoj/chcete-li-jit-vpred-musite-se-divat-vpred/?show=preview&utm_source=facebook&utm_medium=social&utm_campaign=%C4%8Dl%C3%A1nek&utm_content=%C4%8Dl%C3%A1nek

13.5.2018 - Ovlivňování psychiky

Posledních pár dnů jsem měl nějaký divný výkyv v psychice. Projevilo se to tak, že jsem napsal poslední dva články, který nějak do programování nezapadají.

Byla to snad nějaká dočasná deprese či co. Možná, to bylo jen tím, že jsem byl přetažený, jak si lámu hlavu nad určitými problémy při návrhu řízení vedení v Edenu, což je celkem náročné.

Mě to ale trochu připadalo, jako kdyby tento psychický stav vyvolal snad někdo, kdo na mě působí nějak zvenčí. Během dneška to rychle přešlo a už se cítím ok. Zítra se zase s chutí pustím snad do programování.

V tomto stavu a se Zuzky přístupem je pro mě mnohem zajímavější být svobodný a věnovat se svým zálibám. I když jsem stále přesvědčen, že ona jediná je něčím zvláštní pro mě a vyzařuje z ní něco, co mě dodává sílu, tak její přístup ke mně je natolik odpuzující, že mě to dostatečně demotivuje se o ní zajímat. Trochu mi to připadá, jako kdyby ze mě chtěla mít někoho jiného. Někoho, kdo jí proti její vůli bude někde klátit. Možná se pletu, ale představa, že bych měl něco takového dělat mě dostatečně odpuzuje, protože to se s mou povahou neslučuje. Měl jsem jí za silnou ženu a silná žena tomuto typu sukničkářů snad nepodléhá. Tipoval jsem jí, že matka s dítětem bude hledat něco jiného, ale třeba jsem úplně mimo. To asi ukáže až čas. Zrovna o ženách ve znamení Berana jsem četl, že tento typ žen nakonec chlapa naženou sami po čase do kouta. U první Jarky se mi toto pravidlo nějak z praxe potvrdilo, i když jsem se nakonec naštěstí vysmykl. Zuzka může být ale úplně jiná.

14.5.2018 - Eden status

Je 14.5.2018 a dělám další status k vývoji Edenu. V týdnu jsem měl výpadek v programování na pár dní. Řešil jsem komplikaci v otázce řízení komunity. Bylo to složitější, ale nakonec jsem rád, že jsem tomu tu námahu věnoval, i když to stálo nějaký čas, tak výsledek bude zajímavější. Nechci to popisovat ani nijak prezentovat. Ideální to bude ukázat na funkční aplikaci, až to budu mít.

Měl jsem tam i nějaký výpadek asi z přetažení, jak jsem řešil ten problém a oddalovalo se programování. Nějak mi vlezly do hlavy zase myšlenky, že potřebuji ženu, ale přešlo to. Trochu jsem pil i pivo, když jsem šel několikrát do města. Teď už zase pokračuji v programování.

Často si doma připravuji můj oblíbený cizrnový hummus, což je docela svěží jídlo.

Už mám založený i transparentní účet a aktualizoval jsem si ho na stránkách s mými příběhy. Kdybych o této službě bank věděl dříve, tak si ho založím rovnou.

Celkově ale z toho vývoje mám radost. Nedělám to tím stylem, že si zadám nějakou práci a k ní si zadám termín. Takto se to dá dělat v zaměstnání, kdy mám zadaný konkrétní plán a dovedu odhadnout pracnost a čas. Já ale v této situaci zastupuji i pozici zadavatele, který se snaží volit tu nejlepší variantu, která se poodhalí teprve za chodu. Tak že časový odhad není moc řešení.

Nevím, kolik toho je ještě přede mnou, ale už je hodně už je za mnou a jde to dobrým směrem.

21.5.2018 - Eden status

Je 21.5.2018 a dělám status k vývoji Edenu. V programování jsem se posunul dále. Mám z toho docela radost, protože vývoj postupuje dále. Nejsem ale úplně bez nových nápadů v návrhu jako takovém. Napadají mě nové věci a někdy je upřednostňuji vývojově nad těmi, které mám naplánované už od ledna.

Vlastně jsem zvažoval, zda v rámci dnešního statusu neudělám nějaká videa na ukázku určitých funkcionalit. Nakonec to asi ještě odložím a udělám jich pak více najednou.

Poslední dobou přemýšlím, jak to platebně napojit na okolní finanční systémy. Nějaké řešení jsem nakonec nalezl, tak že to možná usnadní používání v kombinaci s okolím. Dám vývoji ještě nějaký čas. Možná bude vhodnější to začít prezentovat až za týden až bude účinné to GDPR. To z toho důvodu, aby bylo zřejmé, že já neposkakuji na ničí nesmyslný piskot. Evropa má daleko větší problémy, kterými by se měli v Bruselu zabývat. Takto akorát dávají najevo, že páchají ničemnost a bojí se pravdy tím, jak chtějí všechno zakrývat a krýt ničemnost potencionálních zločinců. Ať už za tím stoji kdokoliv, tak pravda nakonec vyjde na povrch a co se má stát, stane se. Trochu mi přišlo na mysl proroctví ze zjevení o deseti králích, kteří roztrhali nevěstku jedoucí na šelmě. Možná, že se tohoto podobenství dožijeme. Otázka je, kdo je vlastně ta nevěstka a zda to nějak nesouvisí s Bruselem? Těch výkladů je několik, ale Brusel se snaží budovou evropského parlamentu připomínat babylonskou věž. Jak příhodné.

Z osobního života

V pátek byl nějaký duel politických kandidátů do komunálních voleb v Budějovicích. Dorazil jsem později, proto že jsem ještě něco vyřizoval. Byl tam nějaký starší pán z Ameriky, který prý pracuje pro Nasa. Nechápu, jak se tam ten člověk ocitl a nikdy před tím jsem ho tam neviděl. Názorově se mi docela zamlouval. Druhý kandidát je pro mě známější. Je to ten právník Svatoslav Mlčoch. Má blízko k ekologii a vyzná se celkem v zemědělství. Mě osobně se zamlouvá a nějak bych ho tam na té radnici osobně rád viděl. Je to takový můj dojem. Tak ho tímto psaním alespoň nějak podporuji. Po skončení se ten pán z Ameriky divil, že mladí nějak nemají zájem o kandidaturu. Pokud jde o mě, tak osobně ten politický systém vnímám jako něco absolutně zaostalého v porovnáním s tím, co připravuji. Jsem perfekcionalista a raději budu věnovat energii přípravě něčemu dokonalému, co se může jevit někomu možná jako příliš optimistické, ale nemohu akceptovat nějaká pravidla, jako že do 66ti dní 16:00 se má podat kandidatura a podobné. Opravdová genialita je v jednoduchosti a ne v tom, připravit neskutečně právnicky složitý systém, ve kterém musíte být specialista, aby jste se v něm vyznal a který je pro běžné lidi absolutně nesrozumitelný a je přeplněn samým zakrýváním a zatajováním. Proto celá ta politika a ekonomika je ničemná, prolezlá skrz na skrz bezohledností a proto připravuji nový systém, s Boží pomocí, který už nebude bezohledný a bude snad možné do něj uniknout.

29.5.2018 - Eden status

Je 29.5.2018 1:05. Včera jsem si musel dát pauzu, protože vymýšlení Edenu je stále celkem náročné. Pořád dostávám do hlavy další nové myšlenky. Před týdnem jsem si myslel, že budu už touto dobou něco prezentovat a zatím se snažím realizovat nové příchozí nápady.

Podle toho jak se to tvaruje, tak vnímám čím dál více že lidem se to bude líbit.

Včera jsem v čajovně pověděl nástin funkcionalit jednomu člověku, co se jen okrajově zeptal. Líbí se mu to a ptal, jak dlouho jsem to vymýšlel :). Další jeho otázka byla, zda se nebojím, za toho někdo nezneužije. Já mu na to pověděl, jak by se dalo něčeho takového zneužít ke špatnému použití? On myslel přesně jako že jestli mi to někdo nevezme a nebude vydávat za vlastní :). To je pro mě indikátor, že se to lidem bude asi opravdu líbit.

Chtěl bych si konec tohoto měsíce dát jako termín k odprezentování i když všechny funkcionality asi nebudou hotové.

Vypadá to, že Eden je něco jako možnost úniku z tohoto finančního Egypta. Doba se asi bude opakovat a na novodobé faraony padne soužení, pokud budou dále držet kapitalisticky svět v otroctví a nebudou brát ohled na ostatní.

Vypadá to, že se v nedaleké budoucnosti dostanu do konfliktu s lidmi, jako je Andrej Babiš, protože stojí v cestě Božím plánům a jejich zásluhou jsou zotročováni ostatní. Jakou všechnu špínu tady potají financují? Bůh na ně bude muset seslat **utrpení možná smrt**, pokud neuhnou z cesty a budou dále bezohledně zotročovat společnost. Výmluvy typu že karty jsou rozdané jsou jen ospravedlňováním ničemného systému, ze kterého je potřeba brzo odejít a ne se ho zastávat.

Konkrétně Andrej Babiš se mi k mým nápadům na zlepšení společnosti nijak neozval a to už je mnoho měsíců od voleb. Ignoruje mě. Toto jsou představitelé naší vlády, co takto blokují zlepšení situace v zemi?

Uvidím, co budu mít během týdne. Možná, že je toto poslední status a v dalším díle příběhu už budu prezentovat samotný Eden.

Finanční politika Edenu

Jenom nastíním pár zásadních finančních pravidel Edenu.

Při potvrzování totožnosti se podle vašich zásluh pro společnost bude přidělovat velikost prostředků, se kterými můžete disponovat. Ten, kdo poctivě pracuje v republice, tak bude mít podle procent zásluh přidělenou částku, kterou může disponovat. Pochopitelně lidé z nižších platových tříd budou více odměněni. U lidí ze

střední třídy také bude nějaká odměna, ale menší. U těchto lidí se více předpokládá, že si dobijí kredit z vlastních zdrojů.

U lidí, co pobírají pouze dávky a nezapojují se do práce či nově příchozí do republiky, tak budou muset pracovat protože nic nedostanou. Práce bude zajištěno dost pro všechny. Tento okruh lidí, kteří chtějí jen využívají ostatní, tak se začne zapojovat do práce.

Pokud jste veřejně známá osobnost, nějaký miliardář a podobně, tak vlastně berete od společnosti víc, než jí dáváte a vstupem do Edenu budete mít adekvátní dluh. Dluhy se v Edenu automaticky splácejí při každé příchozí platbě na váš účet. Není to tedy částka po měsíci, ale procentní podíl z každé přijaté platby. Velikost stržené částky na dluh je podle velikosti dluhu, ale neměla by překročit 80%. V případě velkého zadlužení vám za 5 hodin práce bude připočteno pouze 60 minut a zbytek jde ve prospěch komunity, které dlužíte. Můžete se ale rozhodnout, že peníze do Edenu vložíte ve prospěch komunity a tím se dluh pochopitelně sníží. Pokud vás bude mrzet, že na vás dopadla spravedlnost, protože jste známá osobnost, tak můžete ukázat důkaz, že i jiní, které znáte tak páchali finanční podvody a bude jim přidělen odpovídající dluh.

Vypadá to, že ten, kdo bude chtít zůstat ve starém finančním systému, který je plný podvodů a ožebračování ostatních. Systému šelmy, tak dostane čip a bude mít problémy se zdravím. Eden nebude běžet na čipech, ale jako klasické internetové platby jako přes internetové bankovnictví, které se používá dnes. Internetové bankovnictví, ve kterém navíc kontrolujete detailně daňový systém a máte možnost určit (doporučit) vládě, kam vaše peníze (energie) půjdou.

To by bylo prozatím vše. Více popíši ve video ukázkách už snad brzy.

…

Teď je 1.6.2018 a chystám se na tvorbu popisu Edenu. Mám trochu dilema, zda to dělat více psací formou, více video prezentací, či nějakou kombinací. Manuál je potřeba sepsat asi určitě. Tak asi začnu tím manuálem, který bude obsahovat i videa. Videa budu dělat průběžně a pak je vložím do nějaké uvítací stránky Edenu, protože lidé mají asi většinou raději videa, než čtení, ale když budou chtít vědět detaily, tak se podívají do manuálu.

Zde tedy budu psát manuál:
http://jkali.cz/data/eden2.pdf

Kalendář akcí

30.3.2018	
Setkání s Jardou (filmařem) v Čajovém ateliéru	11:00
2.4.2018	
Půst a modlení ve sboru Milost na sídlišti Šumava od	19:00
3.4.2018	
Půst a modlení ve sboru Milost na sídlišti Šumava od	19:00
4.4.2018	
Půldenní půst	do 14:40
Setkání s Petrem Petráškem na plovárně	16:30
Přednáška Konec prokrastinace od Petra Ludwiga	18:00
5.4.2018	
Degustace v Čajovém ateliéru	18:00
6.4.2018	
Výlet za bledulemi s klubem Aktiva	8:50
7.4.2018	
Úklid sokolského ostrova s piráty	10:00
Otevírání Českobudějovického Pirátského Centra (ČePiCe) s Ivanem Bartošem	17:00
8.4.2018	
Schůze s piráty a jejich příznivci v ČePiCi	18:00
10.4.2018	
Posilovna s Tomášem u přístavu	13:00
Jarní českobudějovický cykloblešák	17:00
12.4.2018	
Tour de Krypto v Riegrova 51	18:00
13.4.2018	
Posilovna s Tomášem u přístavu	15:00
14.4.2018	
Cesta do Brna za zajímavými lidmi s člověkem od DiEM25	10:00
18.4.2018	
Setkání s Jardou (filmařem) v Čajovém ateliéru	16:00
21.4.2018	
Workshop s Miroslavem Musilem	15:00

22.4.2018
Piráti na radnici v ČB 18:00

27.4.2018
Posilovna s Tomášem u přístavu 14:00

28.4.2018
Zasedání Krajského fóra JčK na Hluboké 14:00

9.5.2018
Setkání s Jardou (filmařem) v Čajovém ateliéru 16:00

11.5.2018
Setkání s piráty nad tématem sportovní haly 16:00

16.5.2018
Posilovna s Tomášem u přístavu 16:00

16.5.2018
Posezení s piráty v Perle 19:00